A.1.f.25.
a.2.143

Ædes Christi
in Academiâ Oxoniensi.

~~AA.1.f.25~~
a.2.143

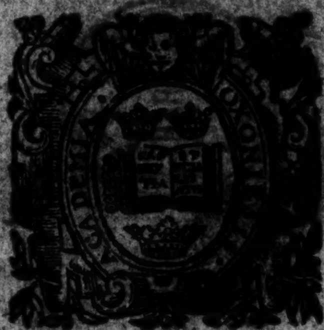
Ædes Christi
in Academiâ Oxoniensi.

LIBER PRECUM PUBLICARUM

In usum Ecclesiæ

CATHEDRALIS CHRISTI

OXON.

OXONIÆ,

Excudebat *Henricus Hall*, Impensis *Richardi Davis*, 1660.

CHRIST CHURCH
LIBRARY
OXFORD

SENTENTIÆ.

SI impius egerit pœnitentiam pro omnibus peccatis suis quæ operatus est, & custodierit omnia præcepta mea, & fecerit judicium & justitiam, vitâ vivet, & non morietur: omnium iniquitatum ejus, quas operatus est, non recordabor; dicit Dominus, *Eze.* 18.

Iniquitatem meam agnosco, & peccatum meum contra me est semper, *Ps.* 51.

Averte faciem tuam à peccatis nostris: & omnes iniquitates nostras dele, *Ps.* 51.

Sacrificium Deo, spiritus contribulatus: cor contritum & humiliatum, ô Deus, ne contemnas, *Psal.* 51.

Scindite corda vestra, & non vestimenta vestra, & convertimini ad Dominum Deum vestrum, quia benignus & misericors est, patiens & multæ clementiæ, qui se ab inferendo malo contineat, *Joel.* 2.

Tui Domini Dei noſtri eſt miſericordia & propitiatio, quia receſſimus à te, & non audivimus vocem Domini Dei noſtri, ut ambularemus in lege ejus, *Dan.* 9.

Corripe nos Domine, veruntamen in judicio & non in furore tuo, ne fortè ad nihilum redigas nos, *Jer.* 2. *Pſ.* 6.

Pœnitentiam agite, appropinquat enim regnum cœlorum, *Mat.* 3.

Surgam, & ibo ad patrem meum, & dicam ei, Pater, peccavi in cœlum & coram te; jam non ſum dignus vocari filius tuus, *Luc.* 15.

Non intres in judicium cum ſervo tuo, Domine, quia non juſtificabitur in conſpectu tuo omnis vivens, *Pſ.* 42.

Si nos peccati expertes eſſe dicimus, fallimus nos ipſos, nec eſt in nobis veritas, 1 *Joan.* 1.

CHariſſimi fratres, Sacra Scriptura multis in locis nos commonefacit, ut multiplices noſtras offenſiones, & infinita peccata confiteamur & agnoſcamus, nec ullam in conſpectu Dei diſſimulationem

mulationem adhibeamus, ſed errata quocunque ex genere ſint, univerſa, coram Deo denudemus, animo demiſſo ſinceróque conteſtemur, ut culpæ tam ſalutaris agnitio, veniam ex ſumma Dei clementia conſequatur. Et quanquam peccata noſtra ſemper in oculis Dei collocanda ſint, & nobis lamentabiliter commemoranda: tamen hoc in publico cœtu præcipuè fieri debet; in quo primùm nos ſummas gratias agere convenit, propter uberrimam divini Numinis munificentiam, quæ nos omni genere beneficiorum cumulavit; deinde Dei bonitas excellens prædicanda eſt, attendendæ ſunt Sacræ Scripturæ; poſtremò precibus ardentiſſimis emendicandum eſt à Deo, quicquid animorum ſtatus aut corporis requirit. Quapropter omnes vos qui præſentes hîc adeſtis, per Dei nomen obteſtor, ut intimi ſenſus veſtri, cum meo conjuncti pariter, ad cœleſtis clementiæ thronum ſubvolent, & in hunc qui ſequitur ſermonem, ſuccedatur

Generalis confessio, ab universa congregatione dicenda, genibus flexis.

OMnipotens & clementissime Pater, tanquam oves perditæ peregrinati sumus, & à viis tuis aberravimus; Inventis & concupiscentiis cordis nostri nimiùm indulsimus; Sacrosanctas leges tuas violavimus; Quæ à nobis facienda fuerant omisimus, & quæ facienda non fuerant admisimus; In nobis nulla est salus. Quapropter, ô Domine, propitius esto nobis miserrimis peccatoribus: parce, ô Deus, peccata sua confitentibus; misericordiam concede resipiscentibus, juxta promissiones tuas humano generi in Christo Jesu Domino nostro benignissimè revelatas. Amplius etiam concede nobis, ô clementissime Pater, propter filium tuum, & Servatorem nostrum Jesum Christum, ut posthàc piè, justè, sobrieque vitam nostram instituamus, ad sanctissimi tui nominis gloriam. Amen.

Abso-

Absolutio per Ministrum solum pronuncianda.

OMnipotens Deus, Pater Domini nostri Jesu Christi, qui non vult mortem peccatoris, sed potiùs ut recedat à malis suis moribus & vivat: deditque potestatem suis Ministris, imò præcipit, ut populo suo pœnitenti absolutionem, remissionemque peccatorum suorum planè annuntiarent, ipse singulis verè pœnitentibus, & sacrosancto Evangelio haud fictè credentibus, condonat, eósque certissimè absolvit. Rogamus ergò, ut ille nobis veram pœnitentiam largiatur, sanctúmque suum spiritum impertiat, ut quod hoc tempore agimus, id illi totum placeat: & reliqua etiam nostra vita adeò pura sit in hoc mundo, & sancta, ut in futuro gaudium consequamur æternum, per Christum Dominum nostrum.

Populus respondebit, Amen.

Tunc Minister ordietur, altâ voce, Orationem Dominicam.

PAter noster qui es in cœlis, Sanctificetur nomen tuum. Adveniat

regnum tuum. Fiat voluntas tua, ſicut in cœlo, & in terra. Panem noſtrum quotidianum da nobis hodiè. Et dimitte nobis debita noſtra, ſicut & nos dimittimus debitoribus noſtris. Et ne nos inducas in tentationem. Sed libera nos à malo. Amen.

Deinde Miniſter dicet.

DOmine, labia noſtra aperies.

Reſponſio.

Et os noſtrum annuntiabit laudem tuā.

Miniſter.

Deus in adjutorium noſtrum intende.

Reſponſio.

Domine ad adjuvandum nos feſtina.
Gloria Patri & Filio, & Spiritui ſancto: Sicut erat in principio, & nunc, & ſemper, & in ſecula ſeculorum. Amen. Allelu-ja.

Pſal. 95. *Tunc canatur Pſalmus ſequens.*

VEnite, exultemus Domino, jubilemus Deo ſalutari noſtro.

Præoccupemus faciem eius in confeſſione: & in Pſalmis iubilemus ei.

Quoniam

Quoniam Deus magnus Dominus, & rex magnus ſuper omnes Deos.

Quia in manu ejus ſunt fines terræ: & altitudines montium ipſius ſunt.

Quoniam ipſius eſt mare, & ipſe fecit illud: & ſiccam manus ejus formaverunt.

Venite, adoremus, & procidamus, & ploremus ante Dominum qui fecit nos: quia ipſe eſt Dõinus Deus noſter, & nos populus paſcui ejus, & oves mãus ejus.

Hodiè ſi vocem ejus audieritis, nolite obdurare corda veſtra, ſicut in irritatione ſecundum diem tentationis in deſerto.

Ubi tentaverunt me patres veſtri, probaverunt, & viderunt opera mea.

Quadraginta annis offenſus fui generationi illi: & dixi, Semper hi errant corde.

Et iſti non cognoverunt vias meas: ut juravi in ira mea, Si introibunt in requiem meam.

Gloria Patri & Filio, & Spiritui ſancto: Sicut erat in principio, & nunc, & ſemper & in ſecula ſeculorum. Amen.

Canticum D. Ambrosii, & Augustini.

TE Deum laudamus: te Dominum confitemur.

Te æternum Patrem omnis terra veneratur.

Tibi omnes Angeli, tibi cœli & universæ potestates;

Tibi Cherubin & Seraphin, incessabili voce proclamant:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabaoth.

Pleni sunt cœli & terra majestatis gloriæ tuæ.

Te gloriosus Apostolorum chorus.

Te Prophetarum laudabilis numerus.

Te Martyrum candidatus laudat exercitus.

Te per orbem terrarum, sancta confitetur Ecclesia;

Patrem immensæ majestatis;

Venerandum tuum, verum, & unicum Filium;

Sanctum quoque paracletum Spiritum.

Tu rex gloriæ, Christe.

Tu Patris sempiternus es Filius.

Tu ad liberandum ſuſcepturus hominem, non horuiſti Virginis uterum.

Tu devicto mortis aculeo, aperuiſti credentibus regna cœlorum.

Tu ad dextram Dei ſedes, in gloria Patris.

Judex crederis eſſe venturus.

Te ergò quæſumus tuis famulis ſubveni, quos pretioſo Sanguine redemiſti.

Æterna fac cum Sanctis tuis in gloria numerari.

Salvum fac populum tuum Domine: & benedic hæreditati tuæ.

Et rege eos, & extolle illos uſque in æternum.

Per ſingulos dies, benedicimus te.

Et laudamus nomen tuum in ſeculum, & in ſeculum ſeculi.

Dignare Domine, die iſto, ſine peccato nos cuſtodire.

Miſerere noſtri Domine, miſerere noſtri.

Fiat miſericordia tua Domine ſuper nos, quemadmodum ſperavimus in te.

In te Domine ſperavi, non confundar in æternum.

Daniel.3. *Aut Hymnus.*

Benedicite omnia opera Domini Domino, laudate & ſuperexaltate eum n ſecula.

Benedicite Angeli Domini Domino, laudate & ſuperexaltate eum in ſecula.

Benedicite cœli Domino: laudate et ſuperexaltate eum in ſeculo.

Benedicite aquæ omnes, quæ ſuper cœlos ſunt, Domino: laudate & ſuperexaltate eum in ſecula.

Benedicite omnes virtutes Domini Domino: laudate et ſuperexaltate eum in ſecula.

Benedicite Sol et Luna Domino: laudate et ſuperexaltate eum in ſecula.

Benedicite ſtellæ cœli Domino: laudate et ſuperexaltate eum in ſecula.

Benediciteomnis imber et ros Domino: laudate et ſuperexaltate eum in ſecula.

Benedicite omnis ſpiritus Dei Domino: laudate & ſuperexaltate eum in ſecula.

Benedicite ignis et æſtas Domino: laudate et ſuperexaltate eum in ſecula.

Benedicite frigus et æſtas Domino: laudate et ſuperexaltate eum in ſecula.

Be-

Benedicite rores & pruina Domino : laudate et ſuperexaltate eum in ſecula.

Benedicite gelu & frigus Domino : laudate & ſuperexaltate eum in ſecula.

Benedicite glacies & nives Domino : laudate & ſuperexaltate eum in ſecula.

Benedicite noctes & dies Domino : laudate & ſuperexaltate eum in ſecula.

Benedicite lux & tenebræ Domino : laudate & ſuperexaltate eum in ſecula.

Benedicite fulgura & nubes Domino : laudate & ſuperexaltate eum in ſecula.

Benedicat terra Dominum : laudet & ſuperexaltet enm in ſecula.

Benedicite montes & colles Domino : laudate & ſuperexaltate eum in ſecula.

Benedicite univerſa germinantia in terra Domino : laudate & ſuperexaltate eum in ſecula.

Benedicite fontes Domino : laudate & ſuperexaltate eum in ſecula.

Benedicite maria & flumina Domino: laudate & ſuperexaltate eum in ſecula.

Benedicite cete et omnia quæ moventur in aquis Domino: laudate et ſuperexal tate in ſecula.

Benedicite omnes volucres cœli Domino: laudate & ſuperexaltate eum in ſecula.

Benedicite omnes beſtiæ & pecora Domino: laudate & ſuperexaltate eum in ſecula.

Benedicite filii hominum Domino: laudate & ſuper exaltate eum in ſecula.

Benedicat Iſrael Dominum: laudet & ſuperexaltet eum in ſecula.

Benedicite ſacerdotes Domini Dõino: laudate & ſuperexaltate eum in ſecula.

Benedicite ſervi Domini Domino: laudate & ſuperexaltate eum in ſecula.

Benedicite ſpiritus & animæ juſtorum Domino: laudate & ſuperexaltate eum in ſecula.

Benedicite ſancti & humiles corde Domino: laudate & ſuperexaltate eum in ſecula.

Benedicite Anania, Azaria, Miſael Domino: laudate & ſuperexaltate eum in ſecula.

Gloria Patri, & Filio, & Spiritui ſancto. Sicut erat in principio, & nunc, & ſemper, & in ſecula ſeculorum. Amen.

Deinde ſequatur lectio ſecunda, quâ finitâ, canatur Hymnus Zachariæ.

BEnedictus Dominus Deus Iſrael: quia viſitavit & fecit redemptionem plebi ſuæ.

Et erexit cornu ſalutis nobis: in domo David pueri ſui.

Sicut locutus eſt per os Sanctorum, qui à ſeculo ſunt, prophetarum ejus.

Salutem ex inimicis noſtris: & de manu omnium qui oderunt nos.

Ad faciendam miſericordiam cum patribus noſtris: & memorari teſtamenti ſui ſancti.

Iuſjurandum quod juravit ad Abraham patrẽ noſtrum: daturum ſe nobis.

Ut ſine timore de manu inimicorum noſtrorum liberati ſerviamus illi,

In ſanctitate & juſtitia coram ipſo, omnibus diebus noſtris.

Et tu puer Propheta Altiſſimi vocaberis: præibis enim ante faciem Domini, parare vias ejus.

Ad dandam ſcientiam ſalutis plebi

eius: in remiſſionem peccatorum eorum.

Per viſcera miſericordiæ Dei noſtri: in quibus viſitavit nos oriens ex alto.

Illuminare his qui in tenebris, & in umbra mortis ſedent: ad dirigendos pedes noſtros in viam pacis.

Gloria Patri, & Filio, & Spiritui ſancto. Sicut erat in principio, & nunc, & ſemper. & in ſecula ſeculorum. Amen.

Aut Pſalmus. 100.

JUbilate Deo omnis terra: ſervite Domino in lætitia.

Introite in conſpectu eius, in exultatione.

Scitote quoniam Dominus ipſe eſt Deus: ipſe fecit nos, & non ipſi nos.

Populus eius & oves paſcui eius, introite portas eius in confeſſione, atria eius, in hymnis: confitemini illi.

Laudate nomen eius, quoniam ſuavis eſt Dominus, in æternum miſericordia eius: & uſque in generationem & generationem veritas eius. Gloria patri, &c. Sicut erat, &c.

De-

Deinde dicatur, Ministro & Populo stantibus.

CRedo in Deum Patrem omnipotentem, Creatorem cœli & terræ. Et in Jesum Christum filium ejus unicum Dominum nostrum, Qui conceptus est de Spiritu Sancto, natus ex Maria virgine, Passus sub Pontio Pilato, Crucifixus, mortuus, & sepultus, Descendit ad inferna, Tertia die resurrexit à mortuis, Ascendet ad cœlos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipotentis, Inde venturus est judicare vivos & mortuos. Credo in Spiritum Sanctum, Sanctam Ecclesiam Catholicam, Sanctorum communionem, Remissionem peccatorum, Carnis resurrectionem, Et vitam æternam. Amen.

Post hæc sequuntur per totum annum, ad Matutinas & Vespertinas, hæ preces, omnium genibus religiose flexis.

Minister.

Dominus vobiscum.

Responsio.

Responsio.

Et cum ſpiritu tuo.

Miniſter.

Oremus. Kyrie eleyſon, Chriſte eleyſon, Kyrie eleyſon.

Deinde à Miniſtro & tota Eccleſia dicatur altâ voce.

Pater noſter qui es in Cœlis, &c.

Miniſter erigens ſe, dicet.

Oſtende nobis, Domine, miſericordiam tuam.

Reſponſio.

Et ſalutare tuum da nobis.

Miniſter.

Domine ſalvum fac Regem.

Reſponſio.

Et exaudi nos cùm invocamus te.

Miniſter.

Sacerdotes tui induantur Iuſtitiâ.

Reſponſio.

Et ſancti tui exultent.

Miniſter.

Salvum fac Populum tuum Domine.

Reſponſio.

Et benedic Hæreditati tuæ.

Mi-

Minister.

Da pacem Domine in diebus noſtris.

Reſponſio

Quia non eſt alius qui pugnet pro nobis, niſi tu Deus noſter.

Miniſter.

Cor mundum crea in nobis ó Deus.

Reſponſio.

Et Spiritum ſanctum tuum ne auferas à nobis.

Collecta pro pace.

Miniſter.

Oremus.

DEus autor pacis,& amator, quem nôſſe, vivere; cui ſervire, regnare eſt: protege ob omni oppugnatione ſupplices tuos, ut qui in tua protectione confidimus, nullius hoſtilitatis arma timeamus; per Christum Dominum noſtrum. Amen.

Collecta pro Gratia.

DOmine ſancte Pater omnipotens æterne Deus, qui nos ad principium hujus diei pervenire feciſti, tuâ nos hodiê ſerva virtute,ut in hac die ad

nullum

nullum declinemus peccatum, nec ullum incurramus periculum, ſed ſemper ad tuam juſtitiam faciendam, omnis noſtra actio tuo moderamine dirigatur, per Jeſum Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

Symbolum Athanaſii.

QVicunque vult ſalvus eſſe: ante omnia opus eſt ut teneat Catholicam fidem.

Quam niſi quiſque integram inviolatámque ſervaverit, abſque dubio in æternum peribit.

Fides autem Catholica hæc eſt, ut unum Deum in Trinitate, & Trinitatem in unitate veneremur.

Neque confundentes perſonas: neque ſubſtantiam ſeparantes.

Alia eſt enim perſona Patris: alia Filii, alia Spiritus ſancti.

Sed patris & filii & ſpiritus ſancti una eſt divinitas: æqualis gloria, coæterna majeſtas.

Qualis Pater, talis Filius: talis Spiritus ſanctus.

Increatus Pater, increatus Filius: increatus Spiritus ſanctus. Im-

Immenſus Pater, immenſus Filius: immenſus Spiritus Sanctus.

Æternus Pater, æternus Filius: æternus Spiritus ſanctus.

Et tamen non tres eterni: ſed unus æternus.

Sicut non tres increati, nec tres immenſi: ſed unus increatus, & unus immenſus.

Similiter omnipotens Pater, omnipotens Filius: omnipotens Spiritus ſanctus.

Et tamen non tres omnipotentes: ſed unus omnipotens.

Ita Deus Pater, Deus Filius: Deus Spiritus ſanctus.

Et tamen non tres dii: ſed unus eſt Deus.

Ita Dominus Pater, Dominus Filius: Dominus Spiritus ſanctus.

Et tamen non tres Domini: ſed unus eſt Dominus.

Quia ſicut ſingulatim unamquamque perſonam Deum ac Dominum confiteri Chriſtianâ veritate compellimur: ita tres Deos aut Dominos dicere, Catholicâ religione prohibemur.

Pater à nullo eſt factus: nec creatus, nec genitus.

Filius à Patre ſolo eſt: non factus, nec creatus, ſed genitus.

Spiritus ſanctus à Patre & Filio eſt: non factus, nec creatus, nec genitus, ſed procedens.

Unus ergò Pater, non tres patres, unus Filius, non tres filii: unus Spiritus ſanctus, non tres ſpiritus ſancti.

Et in hac Trinitate nihil prius aut poſterius, nihil majus aut minus: ſed totæ tres perſonæ coæternæ ſibi ſunt & coæquales.

Ita ut per omnia, ſicut jam ſuprà dictum eſt: & unitas in trinitate, & trinitas in unitate veneranda ſit.

Qui vult ergò ſalvus eſſe: ita de Trinitate ſentiat.

Sed neceſſarium eſt ad æternam ſalutem, ut incarnationem quoq; Domini noſtri Jeſu Chriſti fideliter credat.

Eſt ergò fides recta, ut credamus & confiteamur: quòd Dominus noſter Jeſus Chriſtus Dei filius, Deus & homo eſt.

Deus eſt ex ſubſtantia Patris ante ſecula

cula genitus: & homo ex ſubſtantia Matris in ſeculo natus.

Perfectus Deus, perfectus homo: ex anima rationali & humanâ carne ſubſiſtens.

Æqualis Patri ſecundùm divinitatem: minor Patre ſecundùm humanitatem.

Qui licet Deus ſit & homo: non duo tamen, ſed unus eſt Chriſtus.

Unus autem non converſione divinitatis in carnem: ſed aſſumptione humanitatis in Deum.

Unus omninò non confuſione ſubſtantiæ; ſed unitate perſonæ.

Nam ſicut anima rationalis & caro unus eſt homo: ita Deus & homo unus eſt Chriſtus:

Qui paſſus eſt pro ſalute noſtra: deſcendit ad inferos, tertiâ die reſurrexit à mortuis.

Aſcendit ad cœlos, ſedet ad dexteram Dei Patris omnipotentis: inde venturus eſt judicare vivos & mortuos.

Ad cujus adventum omnes homines reſurgere habent cum corporibus ſuis: & redditurì ſunt de factis propriis rationem.

Et qui bona egerunt, ibunt in vitam æternam: qui verò mala, in ignem æternum.

Hæc est fides Catholica, quam nisi quisque fideliter, firmitérque crediderit, salvus esse non poterit.

Gloria Patri, & Filio, & Spiritui sancto. Sicut erat in principio, & nunc, & semper, & in secula seculorum. Amen.

ORDO VESPERARVM, per totum Annum.

Sacerdos sive Minister dicet.

Pater noster qui es in cœlis, &c.

Deinde

DOmine, labia nostra aperies.

Responsio.

Et os nostrum annunciabit laudē tuam.

Minister

Deus in adjutorium nostrum intende.

Responsio.

Domine ad adjuvandum nos festina.

Gloria, &c. Sicut, &c.

All. lu-ja.

Deinde canitur.

Luc. 1.

MAgnificat anima mea Dominum. Et exultavit ſpiritus meus in Deo ſalutari meo.

Quia reſpexit humilitatem ancillæ ſuæ: ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.

Quia fecit mihi magna, qui potens eſt: & ſanctum nomen ejus.

Et miſericordia ejus à progenie in progenies: timentibus eum.

Fecit potentiam in brachio ſuo: diſperſit ſuperbos mente cordis ſui.

Depoſuit potentes de ſede: & exaltavit humiles.

Eſurientes implevit bonis: & divites dimiſit inanes.

Suſcepit Iſrael puerum ſuum: recordatus miſericordiæ ſuæ.

Sicut locutus eſt, ad patres noſtros: Abraham & ſemini ejus in ſecula. Gloria, &c.

Vel Psalmus 93.

CCantate Domino canticum novum: quia mirabilia fecit.

Salvavit sibi dextera ejus: & brachium sanctum ejus.

Notum fecit Dominus salutare suum: in conspectu Gentium revelavit justitiam suam.

Recordatus est misericordiæ suæ, & veritatis suæ domui Israel.

Viderunt omnes termini terræ: salutare Dei nostri.

Jubilate Domino omnis terra: cantate, & exultate, & psallite.

Psallite Domino in cithara, in cithara & voce psalmi: in tubis ductilibus, & voce tubæ corneæ.

Iubilate in conspectu regis Domini; moveatur mare & plenitudo ejus, orbis terrarum, & qui habitant in eo.

Flumina plaudent manu, simul montes exultabunt à conspectu Domini: quoniam venit judicare terram.

Iudicabit orbem terrarum in justitia: & populos in æquitate.

Gloria Patri, &c. Sicut erat, &c.

Lectio

Lectio Secunda ex novo Testamento: post quam finitam, canatur Canticum Simeonis. Luc. 2.

NUnc dimittis servum tuum Domine: secundum verbum tuum, in pace.

Quia viderunt oculi mei salutare tuum,

Quod parasti ante faciem omnium populorum.

Lumen ad revelationem gentium: & gloriam plebis tuæ Israel.

Gloria patri, &c. Sicut erat in principio.

Vel Psal. 67.

DEus misereatur nostri, & benedicat nobis: illuminet vultum suum super nos, & misereatur nostri.

Vt cognoscamus in terra viam tuam: in omnibus gentibus salutare tuum.

Confiteantur tibi populi Deus: confiteantur tibi populi omnes.

Lætentur & exultent gentes, quoniam judicas populos in æquitate. & gentes in terra dirigis.

Confiteantur tibi populi, Deus, confiteantur tibi populi omnes: terra dedit fructum suum.

Benedicat nos Deus, Deus noster, benedicat nos Deus: & metuant eum omnes fines terræ.

Gloria Patri, &c. Sicut erat, &c.

Collecta secunda ad Vesperas, pro Pace.

DEus à quo sancta desideria, recta consilia, & justa sunt opera, da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, Pacem, ut corda nostra mandatis tuis dedita, & hostium sublatâ formidine, tempora sint tua protectione tranquilla; per Iesum Christum Dominum nostrum. Amen.

Collecta tertia pro Dei adjutorio adversus omnia pericula.

ILlumina quæsumus Domine Deus tenebras nostras, & totius noctis insidias tu à nobis repelle propitius; per Dominum nostrum Iesum Christum. Amen.

Ha

Hæ duæ ſuprà ſcriptæ Collectæ dicuntur ad Veſperas per totum annum, abſq; variatione.

Finis Veſpertinarum precum.

SEQUITUR LETANIA ET *Supplicationes, cantandæ diebus Dominicis, feriis quartis, & ſextis, atque aliis temporibus, cùm per Ordinarios ordinatum fuerit.*

PAter de cœlis Deus, miſerere nobis miſeris peccatoribus.

Pater de cœlis Deus, miſerere nobis miſeris peccatoribus.

Fili redemptor mundi Deus, miſerere nobis miſeris peccatoribus.

Fili redemptor mundi Deus, miſerere nobis, &c.

Spiritus Sancte Deus, à Patre, & Filio procedens, miſerere nobis miſeris peccatoribus.

Spiritus Sancte Deus, à Patre, & Filio, &c.

Sancta, beata, & glorioſa Trinitas,

tres personæ, unus Deus, miserere nobis miseris peccatoribus.

Sancta, beata, & gloriosa Trinitas, &c.

Ne memineris Domine iniquitatum nostrarum, vel parentum nostrorum, neque vindictam sumas de peccatis nostris, parce Domine, parce populo tuo, quem redemisti precioso sanguine tuo, & ne in perpetuum irascaris nobis.

Parce nobis Domine.

Ab omni peccato malo, & infortunio, ab insidiis diaboli, ab ira tua, & æterna damnatione :

Libera nos Domine.

A cœcitate cordis, Superbia, Ambitione, Hypocrisi, Ira, Odio, Malitia, & Discordia :

Libera nos Domine.

A fornicatione & aliis omnibus peccatis mortalibus, & à tentationibus carnis mundi, & diaboli :

Libera nos Domine.

A fulgure & tempestate, à plaga & pestilentia, fame, bello, latrocinio, & morte subitanea :

Libera

Libera nos Domine.

Ab omni ſeditione & conſpiratione, à falſis & hæreticis dogmatibus, à duritia cordis, & contemptu verbi & mandati tui:

Libera nos Domine.

Per myſterium ſanctæ incarnationis, nativitatis, circumciſionis, baptiſmi, jejunii, tentationis tuæ:

Libera nos Domine.

Per Agônem & ſanguineum ſudorem, per crucem & paſſionem, per pretioſam mortem & ſepulturam, per glorioſam reſurrectionem, & aſcenſionem tuam in cœlos, & adventum Spiritus ſancti:

Libera nos Domine.

In tempore tribulationis & proſperitatis noſtræ, in hora mortis & in die judicii:

Libera nos Domine.

Te rogamus, ô Deus, nos peccatores exaudias, ut Eccleſiam tuam ſanctam Catholicam regere & gubernare digneris.

Te rogamus audi nos.

Vt famulum tuum Carolum, Regem & gubernatorem noſtrum clementiſſimum, in vera tui adoratione, in juſtitia & ſanctitate vitæ confirmare, & cuſtodire digneris:

Te rogamus audi nos.

Vt ejus mentem in tua fide, tui amore & timore, ut ſemper in te confidat, & ut in omnibus honorem & gloriam tuam quærat & promoveat, dirigere digneris:

Te rogamus audi nos.

Vt eum ſervare & defendere, & ei victoriam contra omnes hoſtes ſuos concedere digneris:

Te rogamus audi nos.

Vt Epiſcopos, Paſtores, & Miniſtros Eccleſiæ, verâ cognitione & recto intellectu verbi tui illuminare, et ut tam doctrinâ quam vitâ illud promoveant:

Te rogamus audi nos.

Vt conſiliarios regios, et totam Nobilitatem Regni, gratiâ, ſapientiâ et intellectu illuſtrare digneris:

Te rogamus audi nos.

Vt Magiſtratui noſtro benedicere, eíque gratiam conferre, ut exequatur juſtitiam, et cuſtodiat veritatem :

Te rogamus audi nos.

Vt populo tuo univerſo benedicere, eúmque ; ſervare digneris :

Te rogamus audi nos.

Vt omnibus gentibus unitatem, pacem, et concordiam donare digneris :

Te rogamus audi nos.

Vt mentes noſtras ad verum amorem et timorem tui inflammare, et ad mandatorum tuorum obſervantiam inclinare velis:

Te rogamus audi nos.

Vt populo incrementum gratiæ, ut verbum tuum humiliter audiat, et puro corde amplectatur, et fructus ſpiritus proferat, donare digneris :

Te rogamus audi nos.

Vt errantes et deceptos in viam veritatis revocare digneris :

Te rogamus audi nos.

Vt ſtantes confirmare, imbecilles ſu-

ſtentare, & cadentes erigere, ac Satanam ſub pedibus noſtris conculcare velis:

Te rogamus audi nos.

Vt defendas, juves, conſolêris omnes in periculis, neceſſitatibus, & moleſtiis conſtitutos:

Te rogamus audi nos.

Vt peregrinantibus terrâ maríque parturientibus, ægrotantibus, & infantibus, captivis, & incarceratis ſuccurrere velis:

Te rogamus audi nos.

Vt pupillis & orphanis, viduis, deſolatis & oppreſſis, proſpicere digneris:

Te rogamus audi nos.

Vt omnibus hominibus miſerearis:

Te rogamus audi nos.

Vt inimicis & perſecutoribus noſtris ignoſcas,& eorum corda ad pœnitentiam convertere velis:

Te rogamus audi nos.

Vt fructus terræ dare & conſervare digneris, ut ſuo tempore piè eis utamur:

Te rogamus audi nos.

Vt veram pœnitentiam & remiſſionem peccatorum nobis largiri, negligentias & ignorantias nobis condonare, gratiam Sancti Spiritus, & emendationem vitæ nobis donare digneris:

Te rogamus audi nos.

Fili Dei, te rogamus audi nos.

Fili Dei te rogamus audi nos.

Agnus Dei qui tollis peccata mundi:

Dona nobis pacem.

Agnus Dei qui tollis peccata mundi:

Miſerere nobis.

Chriſte audi nos.

Chriſte audi nos.

Kyrie eleyſon.

Kyrie eleyſon.

Chriſte eleyſon.

Chriſte eleyſon.

Kyrie eleyſon.

Kyrie eleyſon.

Pater noſter qui es in cœlis, &c.

Et ne nos inducas in tentationem.

Sed libera nos à malo.

Domine, non ſecundum peccata noſtra facias nobis.

Néq; ſecundum iniquitates noſtras retribue nobis.

Oremus.

DEus misericors Pater, qui contritorum non despicis gemitum, et mœrentium non spernis affectum, adesto precibus nostris, quas tibi in angoribus nostris effundimus, eâsq; clementer suscipere dignare, ut quicquid contra nos diabolicæ atq; humanæ moliuntur adversationes, ad nihilum redigatur, et cōsilio tuæ pietatis elidatur, ut nos tui servi, nullis infestationibus læsi, in Ecclesia tua sancta tibi gratias referamus: Per Iesum Christum Dominum nostrum.

Exurge Domine, adiuva nos, & libera nos propter nomen tuum.

Deus, auribus nostris audivimus, Patres nostri annuntiaverunt nobis opera admiranda, quæ operatus es in diebus eorum, et in diebus antiquis.

Exurge Deus, adiuva nos, & libera nos propter honorem tuum.

Gloria Patri, &c. Sicut erat, &c. Amen.

Ab inimicis nostris libera nos Christe.

Respice clementer afflictiones nostras.

Aspice dolorem cordis nostri.

Propitius esto peccatis populi tui.

Benigne audi orationes nostras.

O fili David, miserere nobis.

Et nunc et semper dignare exaudire nos, ô Christe.

Christe exaudi nos : Exaudi nos clementer Domine Jesu Christe.

Ostende nobis Domine misericordiam tuam:

Sicut speramus in te.

Oremus.

INfirmitates nostras quæsumus Domine benignè respice, et propter gloriam nominis tui, mala omnia, quæ iustè pro peccatis nostris meremur, à nobis clementer averte : et præsta, ut in cunctis adversitatibus omnem nostram fiduciam collocemus in misericordia tua, et tibi semper in puritate vitæ serviamus, ad gloriam tui nominis: per unicum mediatorem nostrum et advocatum Iesum Christum Dominum nostrum. Amen.

Pro Rege.

O Domine Pater noſter cœleſtis, qui maximus potentiſſimúſq; es Rex regum & Dominus dominantium, omnium principum ſolus & unicus moderator & gubernator, qui ab excelſo & ſummo throno tuo omnes mundi incolas intuêris, ſuppliciter te rogamus, ut Regem noſtrum *Carolum*, clementer & benigno vultu reſpicere digneris, & eum tui ſancti Spiritus gratiâ ita adimplere, ut ſemper ad tuam voluntatem perficiendam deditus, in viis tuis ambulet. Accumula in eum cœleſtia tua dona vitam illi felicem & diuturnam largire, ut diu feliciterque regnet, hoſtes omnes ſuperet ſuos, & poſt hanc vitam gloriâ perfruatur æterna; per Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

Pro Regina & Regia ſobole.

OMnipotens Deus, qui promiſiſti te patrem electis tuis & eorum ſemini futurum; humiliter rogamus, ut

Mariæ

Mariæ gratiosissimæ Reginæ Matri; Jacobo Duci Eboracensi, unà cum reliquâ regiâ sobole benedicas, Spiritu tuo Sancto illos imbuas, gratiis cœlestibus locupletes, omni felicitatum genere adornes, eósque tandem ad regnum immortale perducas, per Jesum Christum Dominum nostrum. Amen.

OMnipotens sempiterne Deus, qui facis mirabilia magna solus, prætende super famulos tuos Pontifices & Ministros & super cunctas congregationes illis commissas spiritum gratiæ salutaris, & ut in veritate tibi complaceant, perpetuum eis rorem tuæ benedictionis infunde, per Advocatum & Mediatorem nostrum Iesum Christum. Amen.

Precatio Divi Chrysostomi.

OMnipotens sempiterne Deus, qui nobis gratiam dedisti, ut hoc tempore unanimiter congregati, pre-

ces nostras ad te offerremus, quique polliceris, ubi duo vel tres congregati fuerint in tuo nomine, te eorum supplicationes clementer exauditurum, petimus, ut vota et preces tuorum famulorum, prout tibi videbitur eorum saluti maximè expedire, perficias, et præsta nobis in hac vita tuæ veritatis cognitionem, et in futura, vitam æternam. Amen.

2 *Corinth.* 13.

GRatia Domini nostri, Iesu Christi, charitas Dei, et communicatio sancti Spiritus, sit semper cum omnibus nobis. Amen.

Pro Pluvia petenda, tempore necessitatis.

DEus Pater cœlestis, qui per filium tuum unigenitum promisisti universis tuum regnum et ejus justitiam quærentibus omnia huic vitæ necessaria, da nobis quæsumus in hac nostra necessitate, pluviam & imbres tempestivos, ut terræ fructus ad corporis nostri consolationem, tui nominis honorem,

norem, recipere poſſimus: per Ieſum Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

Pro Aeris ſerenitate.

DOmine Deus, qui propter peccata hominis ſemel ſubmerſiſti mundum univerſum, octo hominibus ſolùm exceptis, et poſteà ſingulari ductus miſericordiâ, promiſiſti illum nunquàm penitùs ſubmergendum, ſupplices te rogamus, etſi ob iniquitates noſtras has pluviæ et aquarum inundationes ſumus commeriti, digneris tamen nos ad veram pœnitentiam convertere, et talem nobis tribuere cœli ſerenitatem, ut terræ fructus tempore opportuno recipiamus, tuâque hoc ſupplicio admoniti, vitam noſtram emendare diſcamus, atq; ob tuam in nos clementiam, tuas laudes et honores, in perpetuò celebrare valeamus; per Ieſum Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

Tempore Caritatis & Famis.

DEus Pater cœleſtis, cujus beneficio pluvia decidit, terra fit frugifera,

animantia

animantia crescunt, & pisces multiplicantur: intuere quæsumus afflictiones populi tui, & largire, ut hæc penuria caritásque annonæ, quam nunc justissimè propter peccata nostra patimur, bonitate misericordiæ tuæ vertatur in copiam & abundantiam. Hæc nobis clementissime pater concede, propter amorem Iesu Christi Domini nostri, cui tecum & Sancto Spiritui laus, honor, & gloria in omnem æternitatem. Amen.

Tempore Belli.

OMnipotens Deus, Rex regum, & omnium gubernator, cujus potentiæ nulla creatura resistere potest, cui proprium est peccatores punire, & eorum misereri, qui verè agunt pœnitentiam, serva & libera nos suppliciter te petimus, à ma u inimicorum: reprime eorum superbiam, minue malitiam, dissipa illorum machinationes & astutias, ut nos tuis armis muniti, semper servemur ab omnibus periculis, ad glorificandum te, qui es unicus victoriæ

riæ largitor; propter merita unigeniti filii tui Domini noſtri Ieſu Chriſti. Amen.

Tempore peſtis, mortalitatis, ſivi morbi.

OMnipotens Deus, qui tempore Regis David, in ira tua, ſeptuaginta millia hominum peſte interfeciſti, et tamen tuæ miſericordiæ memor, conſervaſti reliquos, miſerere noſtri miſerorum, qui nunc variis morbis & gravi mortalitate affligimur, ut quemadmodum angelum tuum à ſupplicio inferendo ceſſare juſſiſti, ita quoque nunc & hanc peſtem à nobis amovere digneris: per Ieſum Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

DEus, cui proprium eſt misereri ſemper & parcere, ſuſcipe has precationes noſtras, ut quos delictorum catena miſerè conſtringit, clementia tuæ miſericordiæ liberè abſolvat, propter merita Ieſu Chriſti, noſtri Mediatoris unici. Amen.

Gratiarum

Gratiarum actiones.

1. *Pro pluvia.*

DOmine Deus cœlestis Pater, qui gratiosâ tuà providentiâ descendere facis in terram imbrem matutinum & serotinum, ut fructus in usum hominum proferre possit; reverenter tibi gratias agimus, quòd tibi placuerit, in summa nostra necessitate pluviam temporaneam in tuam hæreditatem demittere; quæ arentem eam jam & fatiscentem, ad summum servorum tuorum solatium, & nominis tui gloriam gratiosè refecisti, per miserationes Iesu Christi Domini nostri. Amen.

2. *Pro aëris serenitate.*

DOmine Deus noster, qui justissimè nos per nuperam hanc pluviarum & undarum plagam humiliasti; & tamen ex summa tua misericordia animas nostras languentes tempestivâ serenitate & aëris mutatione refocillasti: laudamus & glorificamus nomen tuum pro hac tua immensa bonitate; tuamq; mise-

miſericordiam ſemper prædicabimus à generatione in generationem, per Ieſum Chriſtum dominum noſtrũ. Amen.

3. *Pro rerum plentitudine & abundantia.*

PAter miſericordiarum, qui ex infinita tua bonitate, humiles & devotas ſupplicationes Eccleſiæ tuæ exaudiſti; & caritatem & inopiam noſtram, in copiam & abundantiam clementer convertiſti; pro tam ſingulari benignitate gratias tibi, quas mentes noſtræ capere poſſunt, maximas agimus, ſimul obſecrantes, ut hanc nobis felicitatem velis eſſe diuturnam, ut terra noſtra reddat proventum ſuum, ad tuam gloriam & noſtram conſolationem, per IeſumChriſtum Dominum noſtrum. Amen.

4. *Pro pace & victoria.*

OMnipotens & æterne Deus, qui ſervis tuis pro fortiſſimo munimento eſſe ſoles, adverſus faciem inimicorũ ſuorum, immenſas tibi laudes & gratias agimus, quòd ab ingentibus

periculis,

periculis, quibus hoſtes nos implicârant, potenter liberaveris: Tuæ ſolius bonitati aſcribimus, quòd non objecti fuerimus tanquam præda illorum dentibus; humiliter ſupplicantes, ut miſericordiam hanc tuam nobis perpetuò continuatam velis; quò totus orbis intelligat, te nobis ſalvatorem & potentem vindicem ſemper adeſſe, per Ieſum Chriſtum Dominum Noſtrum. Amen.

5. *Pro liberatione à peſte, vel morbida aliqua contagione.*

O Domine Deus, qui pro peccatis noſtris nos vulneraſti, & pro tranſgreſſionibus, nuperâ hac horrendâ tuâ, & tremenda viſitatione conſumpſiſti; & nunc tamen in medio Iudicii, miſericordiæ memor animas noſtras è mortis faucibus eripuiſti: Noſmetipſos paternæ tuæ bonitati totos offerimus, animas nempe noſtras & corpora à te redempta in hoſtiam viventem, ſemper laudantes & magnificantes miſericordias tuas in medio congregationis tuæ,

per

per Jesum Christum Dominum nostrum. Amen.

Vel sic.

SUpplices agnoscimus, ô misericors pater, quòd omnia judicia quæ in lege tua justissima denunciantur, in capita nostra meritissimè devolvenda fuerunt, propter multiplices transgressiones & duritiem cordium nostrorum: Veruntamen quia ex visceribus miserationum tuarum, humiliationem nostram exilem licet & indignam respicere, & luem hanc tabificam, quâ nuper afflicti sumus clementer avertere, nosque pristinæ sanitati, & vocem exultationis ac lætitiæ domibus nostris restituere dignatus es: laudum propterea sacrificia & gratiarum actionis Divinæ tuæ Majestati offerimus; gloriam tui nominis perpetuò celebrantes, & tuam in nos salutem & providentiam semper collaudantes, per Jesum Christum Dominum nostrum.

Oratio pro Ecclesiâ Catholicâ. &c.

O Deus creator ac conservator humani generis, supplices te rogamus pro omnibus cujuscúnque sortis ac ordinis hominibus, ut digneris illis vias tuas notas facere, & salutem tuam cunctis gentibus. Potissimum verò preces nostras tibi offerimus, pro felici statu Ecclesiæ Catholicæ, ut Sancti tui Spiritus gratiâ & auspiciis ita dirigatur & administretur, ut omnes qui se Christianos dici volunt, in viam veritatis ducantur & fidem retineant, in unitate Spiritûs, in vinculo pacis, & Sanctitate vitæ. Deníque paternæ tuæ curæ commendamus, omnes quóque modo afflictos, animo dejectos, & corpore vel re laborantes, ut iis prout singulorum conditio postulat, solatium & auxilium præbere digneris, concedendo illis sub calamitatibus patientiam, & è miseriis felicem exitum. Hæc omnia precamur propter merita Jesu Christi. Amen.

Omni-

OMnipotens Deus bonorum omnium largitor, qui ex divina tuâ providentiâ, varia in Eccleſiâ tuâ dona multiplici ordine inſtituiſti, ſupplices rogamus ut gratiam tuam iis omnibus elargiaris, qui inibi ad miniſterium munuſve aliquod, aliquando vocabuntur; eóſque doctrinæ tuæ veritate, & vitæ integritate exornes, ut in conſpectu tuo procurationem ſuſceptam, ſincerè & fideliter obeant, ad magni tui nominis Gloriam, & Sanctæ tuæ Eccleſiæ commodum, per Jeſum Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

OMnipotens Deus pater omnis miſericordiæ nos indigniſſimi ſervi tui humillimè & ex animo gratias agimus pro bonitate tua erga nos & univerſum humanum genus, benedicimus tibi pro creatione noſtrâ, conſervatione & omnibus hujus vitæ bonis, præſertim verò pro amore tuo nunquam ſatis æſtimando quo mundum redimere dignatus es per

Dominum noſtrum Jeſum Chriſtum, inſuper pro gratiæ præſidiis & ſpe gloriæ. Teque rogamus ut debito beneficiorum tuorum ſenſu, ita corda noſtra afficias, ut exinde nos ſincerè grati laudes tuas non modo labiis noſtris verùm & in vita celebremus, dum cultui tuo nos totos devovemus, & coram te in Sanctitate vitæ, & Juſtitiâ omnibus diebus vitæ noſtræ jugiter ambulamus, per Jeſum Chriſtum Dominum noſtrum, cui tecum & Spiritui Sancto, ſit omnis honor & Gloria in Æterna ſecula. Amen.

ADeſto ſupplicationibus noſtris miſericors Deus, & viam famulorum tuorum, in ſalutis tuæ proſperitate diſpone, ut inter omnes hujus vitæ varietates & caſus tuo ſemper protegantur beneficentiſſimo, & prompto auxilio, per Dominum noſtrum Jeſum Chriſtum. Amen.

DIrigere, & Sanctificare, & regere dignare Domine Sancte pater omni-

omnipotens æterne Deus, corda & corpora noſtra in lege tuâ, & operibus mãdatorum tuorum, ut hic & in æternum, te auxiliante ſemper ſani corpore, ſalvi animo ſimus, per Jeſum Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

ACtiones noſtras quæſumus Domine aſpirando præveni,& adjuvando proſequere,ut in omnibus noſtris actionibus,ſuſceptis,continuatis & in te finitis,ſacroſanctum nomen tuum, glorificemus,& tandem tuâ benignitate gaudiis perfruamur æternis,per Jeſum Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

OMnipotens Deus, qui promiſiſti te auditurum preces eorum qui in nomine filii tui poſtulant: aures tuas clementer precibus noſtris accommoda, & præſta, ut quæ pro voluntate tuâ fideliter à te petimus efficaciter conſequamur, ad noſtram neceſſitatem ſublevandam, & gloriam tuam promovendam per Jeſum Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

LIBER PSALMORUM

Psal. 1.

BEatus vir ille, qui nec ambula-
vit in conſilio impiorum, nec in
via peccatorum ſtetit, nec in
conſeſſu irriſorum ſedit.
2 Sed in lege Domini voluntas ejus,
inque lege ejus meditabitur die ac no-
cte.
3 Erit hic veluti arbor plantata ſe-
cùs rivos aquarum, quæ fructum ſuum
ſuo reddit tempore, cujus folium non
defluit; & quodcunque ediderit pro-
ſpere cadet.
4 Non ſic impii, ſed tanquam quiſ-
quiliæ, quas diſpellit ventus.
5 Idcircò non ſurgent impii in judi-
cio, neq; peccatores in cœtu juſtorum.
6 Quoniam novit Dominus viam ju-
ſtorum; via autem impiorum peribit.

Psal.

Psal. 2.

QVare cum tumultu Gentes concurrunt, & Populi inane meditantur?

2 Concursant reges terræ, & principes unà consultant adversus Dominum & adversus Christum ejus.

3 Rumpamus vincula eorum, & lora eorum à nobis abjiciamus.

4 Qui sedet in cœlis ridet, Dominus subsannabit eos.

5 Tum loquetur ad eos in ira sua, & in furore suo terrebit eos.

6 Ego verò constitui regem meum super Sion montem meum Sanctum.

7 Recensebo decretum, Dominus dixit ad me, Filius meus es tu, ego hodiè genui te.

8 Postula à me, daboque Gentes ut sint hæreditas tua, & terminos terræ ut sint possessio tua.

9 Sceptro ferreo confringes eos, veluti vasa figulina comminues eos.

10 Nunc ergo sapite, ô reges, erudimini judices terræ.

11 Servite Domino in timore,& exultate cum tremore.

12 Osculamini Filium, ne irascatur & pereatis à via,cùm repentè exarserit furor ejus : beati omnes qui sperant in eo.

Psal. 3.

Oda seu carmen Davidis, quum fugeret metu Absalom filii sui.

QUam multi sunt, ô Domine,hostes mei? quàm multi qui adversus me insurgunt ?

2 Multi dicunt animæ meæ, Nulla est isti salus in Deo.Sela.

3 At tu Domine clypeus es pro me, gloria mea,quique caput meum extollis.

4 Voce mea ad Dominum clamabo, & respondebit mihi de monte sancto suo. Sela.

5 Ego jacui & dormivi,atque evigilavi, quoniam Dominus me suffulcit.

6 Non metuo à decem millibus populi,qui circunquaque me obsident.

7 Exurge Domine,serva me.

8 Deus meus, quoniam percussisti

omnes

omnes hoſtes meos in maxillam,dentes
impiorum contriviſti.
9 Domini eſt ſalus, ſuper populum
tuum benedictio tua. Sela.

Pſal. 4.

Carmen Davidis,præfecto cantorum ad inſtrumenta muſica.

O Deus juſtitia mea, qui me exaudis
ad te clamantem, & in anguſtiis
conſtitutum in latitudinem educis, mi-
ſerere mei, & exaudi orationem meam.
2 O viri quouſque gloriam meam ad
ignominiam? quouſque diligetis,vanita-
tem,et quæretis mendacium? Sela.
3 Et ſcitote, quòd Dominus ſelege-
rit ſibi bonum, Dominus exaudiet
quum clamavero ad eum.
4 Contremiſcite, et ne peccetis, co-
gitate in corde veſtro in cubili veſtro,
et ſilete. Sela.
5 Sacrificate ſacrificia iuſtitiæ, et
ſperate in Domino.
6 Multi dicunt, Quis det bona vi-
dere? leva ſignum ſuper nos, nempe
lucem vultus tui ô Domine.

7 Dedisti lætitiam in corde meo, à
tempore quo frumentum eorum atque
multum eorum aucta sunt.

8 In pace simul jacebo & dormiam,
quoniam tu Domine solus es, qui me in
tuto collocas.

5. *Carmen Davidis lyricum præfecto cantorum.*

AVscultа verbis meis ô Domine,
murmur meum intellige.

2 Attende vocem clamoris mei rex
meus & Deus meus, quoniam ad te o-
rabo.

3 O Domine, mane audies vocem
meam, quia mane accommodabo me
tibi,& speculabor.

4 Quoniam tu non es Deus cui pla-
ceat impietas, non habitabit tecum
malitia.

5 Non consistent coram oculis tuis
insani ; tu odisti omnes qui operantur
iniquitatem.

6 Perdes eos qui loquuntur menda-
cium, virum sanguinarium & fraudu-
lentum aversatur Dominus.

7 Ego

7 Ego autem fretus multitudine bonitatis tuæ ingrediar domum tuam, adorabo ad templum ſanctum tuum in timore tuo.

8 Domine duc me in juſtitia tua propter adverſarios meos, & muni coram me viam tuam.

9. Quoniam nihil recti eſt in ore ejus, intimum eorum corruptiones, guttur eorum ſepulchrum apertum, linguâ ſuâ blandiuntur.

10 Perage eos reos, ô Deus, cadant à conſiliis ſuis, propter multitudinem ſcelerum ſuorum propelle eos; nam rebelles in te fuerunt.

11 Et lætentur omnes qui te fidunt, perpetuò vocibus lætis perſtrepent, te eos protegente, exultabunt in te qui diligunt nomen tuum.

12 Quoniam tu benedices juſto ô Domine, veluti lancea cinget eum bona voluntas tua.

6. *Carmen Davidis, præfecto cantorum ad inſtrumenta muſica in octava.*

DOmine, ne in furore tuo me argu-
as, neque in æſtu tuo me caſtiges.
2 Miſerere mei Domine, quo-
niam debilis ſum: ſana me Domine,
quoniam contra me facta ſunt oſſa mea.
3 Sed & anima mea territa eſt ve-
hementer,& tu Domine quouſque?
4 Redi Domine,eripe animam meam,
propter bonitatem tuam ſerva me.
5 Quoniam non eſt memoria tui in
morte, in ſepulchro quis te celebret?
6 Defatigatus ſum in gemitu meo,
fluctuare facio tota nocte lectum me-
um, lachrymâ meâ grabbatum meum
liquefacio.
7 Corroſa eſt facies mea præ indig-
natione,atque vetuſta facta eſt propter
omnes hoſtes meos.
8 Diſcedite à me quotquot opera-
mini iniquitatem: quoniam Dominus
exaudivit vocem fletus mei.
9 Audivit Dominus ſupplicationem
meam Dominus orationem meam ſuſ-
cepit.

10 Pu-

10 Pudefient igitur & consternabuntur valdè cuncti hostes mei, vertentur & subitò pudefient.

7. *Arcanum Davidis, quod cecinit Domino de negotiis Chus filii Jemini.*

DOmine Deus meus in te confisus sum, serva me ab omnibus qui me persequuntur, & eripe me:
2 Ne corripiat iste tanquam leo animam meam, dilaceret nemine eripiente.
3 Domine Deus meus, si istud commisi, si est perversitas in manibus meis:
4 Si ei qui mihi pacis fœdere junctus fuit, malum rependi, imò si destitui infestantem me absque causa:
5 Persequatur hostis animam meam, & assequatur, conculcet in terram vitam meam, & deducat gloriam meam in pulverem. Sela.
6 Exurge Domine in furore tuo, exaltare in commotionibus hostium meorum, & excitare ad me judicio quod præcepisti.
7 Et cœtus populorum te circunstet, hujusque rei gratiâ in altum revertere.

8 Dominus judicet populos;me quoque judica, ô Domine, ſecundum juſtitiam meam, & integritatem meam quæ eſt in me.
9 Ceſſet quæſo malitia impiorum, juſtumque dirige, explorator cordium & renum, ô Deus juſte.
10 Clypeus meus in Deo eſt, ſervatore eorum qui candido ſunt pectore.
11 Deus judex juſtus eſt, & Deus commovetur indignatione per ſingulos dies.
12 Si non converſus fuerit, ſed expolierit gladium ſuum, arcum ſuum tetenderit,& inſtruxerit eum;
13 Et paraverit ſibi jacula lethifera, ſagittas ſuas ardentes fabricatus fuerit:
14 En parturiet vanitatem:nam concepit moleſtiam, & pariet mendacium.
15 Foveam excidit & effodit eam:& incidit in foveam quam fecit.
16 Ærumna quam mihi intendit, recidet in caput ejus,& violentia ejus in verticem ipſius recumbet.
17 Celebrabo Dominum ſecundum juſtitiam ejus,& canam nomini Domini altiſſimi.

8. *Carmen Davidis de torcularibus, præfecto cantorum.*

DOmine Dominus noster, quàm magnificum est nomen tuum in universa terra, ut des laudem tuam supra cœlos!

2 Ex ore infantium & lactentium fundâsti robur propter inimicos tuos, ut retundas hostem, & sese vindicantem.

3 Equidem suspiciam cœlos tuos, opus digitorum tuorum, lunam & stellas, quas tu præparasti.

4 Ecquid est homo mortalis, ut memoriam ejus habeas? & filius hominis, ut eum invisas?

5 Paululum siquidem est, quo Deo inferiorem illum fecisti; tantâ eum gloriâ & decore cinxisti.

6 Dominum eum operum, quæ manus tuæ paraverunt, constituisti, cuncta ejus pedibus subdidisti;

7 Greges & armenta universa, etiam feras sylvestres.

8 Volucres quæ in aere, & pisces

qui in mari versantur, & quicquid per maris itinera transit.

9 Domine Dominus noster, quàm magnificum est nomen tuum in universa terra!

9. *Carmen Davidis ad erudiendum puellarum chorum, præfecto cantorum.*

CElebrabo Dominum in toto corde meo, omnia admiranda opera tua narrabo.

2 Lætabor & exultabo in te, canam nomini tuo, ô Supreme.

3 Dum agentur hostes mei retrorsum, impingent, & à facie tua peribunt:

4 Quoniam tu judicium meum & litem meam judicasti, sedisti pro tribunali judex juste.

5 Increpuisti Gentes, perdidisti impium, nomen eorum abolevisti in sempiternum.

6 Vastitates, ô hostis, in universum finem habent: urbes excidisti, periit memoria eorum cum ipsis.

7 At Dominus perpetuò regnat, paravit

ravit tribunal ſuum ad iudicium:

8 Et is judicabit orbem in juſtitia, & populis ex æquitate ius dicet.

9 Aſylum erit *D*ominus oppreſſo, aſylum inquam temporibus afflictis.

10 Te nitentur qui noverunt nomen tuum: non enim deſeris, o *D*omine, eos qui te ſtudioſè quærunt.

11 Canite *D*omino qui habitat in Sion, annuntiate in populis conſilia ejus.

12 Quoniam requirens ſanguines memor eorum erit, neque obliviſcitur clamoris afflictorum.

13 Miſerere mei *D*omine, reſpice afflictionem meam, quam ab iis qui me odio habent perfero, attolle me de portis mortis:

14 Ut narrem omnes laudes tuas in portis filiæ Sion; exultabo in ſalute tua.

15 *D*efixæ ſunt Gentes in fovea quam parârunt, reti quod abſconderunt irretitus eſt pes eorum.

16 Notus factus eſt *D*ominus judicium faciens, in opere manuum ſuarum irretitus eſt impius. Higaion: Sela.

17 Relabentur impii ad inferos,
omnes gentes quæ obliviſcuntur Dei.
18 Neque enim perpetuò oblivioni
dabitur inops, neque vana ſemper erit
expectatio afflictorum.
19 Exurge Domine, ne prævaleat
mortalis, judicentur Gentes in conſpe-
ctu tuo.
20 Præfice illis magiſtrum, ô Do-
mine, diſcant Gentes ſe mortales eſſe.
Sela.

10. *Secundum Hebræos hic inci-
pit decimus Pſalmus.*

CVr tam procul abſiſtis ô Domine?
cur abſcondiſte tempore quo affli-
gimur?
2 In inſolentia impii ardet afflictus:
comprehendantur in ſceleratis conſiliis
quæ cogitant.
3 Quoniam laudat impium pro de-
ſiderio animi ſui, avarum beatum dicit,
blaſphemat Dominum.
4 Impius in altitudine naſi ſui nil
penſi habet, in omnibus ſceleratis cogi-
tationibus ſuis non eſt Deus.

5 Instituta ejus cruciatum afferunt,
idque omni tempore : altè sublata sunt
è conspectu ejus judicia tua, in omnes
adversarios suos efflat.
6 Dicit corde suo, Non nutabo: quia
per secula ero absque incommodo.
7 Os ejus perjurio, dolis, & usura
scatet, sub lingua ejus afflictio & vani-
tas.
8 Sedet in atriis insidians, clàm tru-
cidat innocentem, oculi ejus ad inopum
turbam intenti sunt.
9 Insidiatur in occulto, quemadmo-
dum leo in lustro suo, insidias struit, ut
corripiat afflictum, afflictum inquam
corripiat, dum in rete suum pertrax-
erit.
10 Conteritur, opprimitur, ac cadit
viribus ejus miserorum turba.
11 Dixit in corde suo, Deus oblitus
est, avertit faciem suam ne unquam vi-
deat.
12 Exurge ô Domine Deus, attolle
manum tuam, afflictorum ne oblivisca-
ris.
13 Cur enim impius blasphemaret

Deum,

Deum, diceretque in corde ſuo, te non requiſiturum?

14 At vidiſti, etenim tu afflictionem & indignationem intueris, ut des manibus tuis: tibi miſerorum turba ſe committit; qui pupillo ſoles eſſe adjutor.

15 Contere brachium impii, malumque cum impietate ejus inquires, nec invenies.

16 Dominus rex in ſempiternum & ultrà, Gentes de terra eius interierunt.

17 Vota pauperum audiviſti Domine, tu diriges cor eorum, auris tua illos attendet.

18 Vt vindices pupillum & attritum: ne ultrà mortalis prognatus è terra graſſetur.

11. *Davidis carmen, præfecto cantorum.*

IN Domino ſperavi: quomodo dicitis animæ meæ, devola è monte veſtro, ceu volucris?

2 Nam ecce impii tetenderunt arcum, aptârunt ſagittas ſuas ad nervum,

ut integros corde in caligine jaculentur.

3 Quoniam retia fracta ſunt, juſtus
quid fecit?

4 Dominus in ſacroſancta regia ſua,
Domini ſolium in cœlis eſt, oculi ejus
inſpiciunt, palpebræ ejus filios homi-
num explorant.

5 Dominus probat juſtum: impium
autem et violentiæ amantem odit ani-
mus ejus.

6 Pluet ſuper impios laqueos, ignem
& ſulphur, ventum tempeſtuoſum ar-
dentem: hæc ſors calicis illorum.

7. Quoniam juſtus Dominus juſtiti-
as diligit, rectum vultu ſuo intuetur.

12. *Carmen Davidis præfecto can-
torum ad octavam.*

SErva Domine, quoniam deeſt bene-
ficus, quia veraces ac fideles inter
mortales deſierunt.

2 Vana loquuntur quiſque cum
proximo ſuo, labio blando, et corde
duplici ac diverſo loquuntur.

3 Excindet Dominus omnia labia falſo
blandiloqua, linguam grandiloquam.

4 Qui

4 Qui dicunt, Linguis noſtris perrumpemus: labia noſtra nobiſcum ſunt, quis Dominus noſter?

5 Propter vaſtitatem afflictorum, propter gemitum inopum nunc exurgam, dicit Dominus, ſalutique reſtituam, & reſpirare eum faciam.

6 Eloquia Domini eloquia munda, ut argentum excoctum in catino terreo ſepties depuratum.

7 Tu Domine ſerva illos, cuſtodi hunc à generatione iſtâ in ſempiternum.

8 Circumquaque enim oberrant impii, quum evehuntur qui inter homines perditiſſimi ſunt.

13. *Præfecto cantorum carmen Davidis.*

QVouſque obliviſceris mei, o Domine, num perpetuò? quouſque faciem tuam à me obſcondes?

2 Quouſque volutabo conſilia in animo meo, laborem quotidiè in corde meo? quouſque ſuperior me erit hoſtis meus?

3 Reſpice, reſponde mihi Domine

Deus

Deus meus, illumina oculos meos, ne
in morte obdormiam.
4 Ne dicat hoſtis meus, Prævalui ei:
ne geſtiant qui me infeſtant, ſi nutavero.
5 At ego tuâ bonitate nitor, hinc
exultat cor meum tua ſalute: cantabo
Domino, quoniam rependit mihi.

14. *Davidis, præfecto cantorum.*

DIxit ſtolidns in corde ſuo, Non eſt
Deus; corrupta & abominanda
ſtudia ſectantnr, nemo eſt qui quod
bonum ſit faciat.
2 Dominus è cælis ſuper filios hominum
proſpexit, ut videret num eſſet qui
aut ſaperet, aut ſtudioſus Dei eſſet,
3 Sed cuncti defecerant, omnes pariter
corrupti erant, nullus erat qui
quod bonum eſt faceret, ne unus quidem.
4 An non cognoverunt? omues facinoroſi
devorant populum meum ac ſi
panem vorarent, Dominũ non invocant.
5 Illic pavore conſternabuntur nam
Deus eſt in natione juſtorum.

6 Conſilium

6 Consilium afflicti pudefacitis, quòd Dominus sit spes ejus.

7 O utinam è Sion salus contingat Israeli, ut Dominus reducat captivitatem populi sui, ut lætetur Jacob, gaudeatque Israel.

15. *Carmen Davidis.*

DOmine quis habitabit in tabernaculo tuo? quis in monte tuo sancto requiescet?

2 Qui ambulat integer, & quod justum est operatur, quique in corde suo veritatem loquitur.

3 Non obtrectat linguâ suâ, nec malefacit proximo suo, nec sustinet probro indignè affici vicinum suum.

4 Contemptus est in oculis ejus reprobus; eos autem qui Dominum timent, honorat: quodque juraverit, etiam si id damnosum sibi fuerit, non mutat.

5 Pecuniam suam non exponit ad fœnus, munus adversus innocentem nullum accipit: qui his rebus studuerit, is in æternum nunquam nutabit.

16. *Insigne*

16. *Insigne aureolum Davidis*

SErva me Deus, quoniam in te ſperavi.
2 Dixiſti ô anima mea Domino, Dominus meus es tu, bonum meum nihil ad te.
3 Sanctis qui in terra ſunt, et præclaris, ijs toto animo delector.
4 Multiplicent ſanè idola ſua, cupidè ſectentur alienum, ego tamen non libabo libamina eorum quæ ſunt de ſanguine, neque aſſumam nomina eorum in labia mea.
5 Dominus eſt portio partis meæ, & calicis mei, tu ſortem meam ſuſtines.
6 Funiculi menſorij ceciderunt mihi in amœnis locis, quin inſignis mihi hæreditas obvenit.
7 Laudabo Dominum qui mihi conſuluit, ſed et renes mei me noctu erudiunt.
8 Propono mihi Dominum perpetuò, à dextris enim mihi eſt, ne nutem.
9 Propterea gaudebit cor meum, & exultabit lingua mea: quin & caro mea in tuto quieſcet.

10 Neque

10 Neque enim deseres animam meam apud sepulchrum, neque permittes ut beneficus tuus videat foveam.

11 Ostendes mihi semitam vitæ, satietas gaudiorum in conspectu tuo est, jucunditates in dextra tua perpetuò.

17. *Precatio Davidis.*

AVdi Domine justitiam, attende clamorem meum, ausculta precationi meæ de labijs minimè dolosis prodeunti.

2 Prodeat à conspectu tuo judicium meum, oculi tui quæ recta sunt expendant.

3 Explorasti cor meum, invisisti nocte, excoxisti me, nihil deprehendisti: cogitationes meæ os meum non sunt transgressæ.

4 Ego in humanis negotijs propter verbum labiorum tuorum cavi semitas grassatoris.

5 Firma gressus meos in orbitis tuis, ne pedes mei nutent.

6 Ego te invoco, nam soles mihi annuere ô Deus: præbe aurem tuam mihi, exaudi sermonem meum.

7 Insigniter ostende mihi bonitatem tuam, tu qui servas dextera tuo sperantes in te ab iis qui insurgunt.
8 Custodi me ut oculi pupillam, sub umbra alarum tuarum me absconde:
9 Ab impiis qui me devastare solent, ab hostibus meis qui animam meam circumvallant.
10 Pinguedine suâ concluserunt, ore suo fastuosa loquuntur.
11 Modò itinera nostra obsident, occulos suos intendũt, ut tendãt in terra.
12 Vt leo est qni prædæ inhiat & sicnt leunculus qui in lustro latitat,
13 Surge Domine, anteverte illum, deiice illum, libera animam meam ab impio, qui gladius tuus est.
14 A mortalibus istis, qui manus tua sunt, ô Domine, à mortalibus huic seculo addictis, qui partem suam in hac vita expetunt; & de tuo penu imples ventrem eorum, ut satis habeant filii eorum, sitq; quod nepotibus suis relinquant.
15 At ego in justitia contemplabor faciem tuam, satiabor qnum evigilavero specie tuâ.

18 *Carmen*

18 *Carmen præfecto cantorum, servi Domini, Davidis, qui loquutus est Domino verba carminis hujus, eo die quo liberavit eum Dominus de manu cunctorum inimicorum ejus, de manu Saulis. Et dixit.*

EX intimis visceribus diligam te Domine robur meum.

2 Dominus petra mea, propugnaculum meum, et ereptor meus.

3. Deus meus rupes mea, illo nitar, clypeus meus et cornu salutis meæ, arx mea.

4 Dominum laude dignum invocabo, et ab inimicis meis servabor.

5 Circumdederant me funes mortis, & torrentes quidam hominum perditorum terruerant me.

6 Circumcinxerant me funes inferorũ, laquei mortis anteverterant me.

7 Dum itaque angebar, invocabam Dominum, et ad Deum meum clamabã, et exaudivit de templo suo vocem meam, ut primùm clamor meus ad aures ejus pervenit.

8 Commovebatur ac contremiscebat

bat terra, fundamenta montium concu-
tiebantur et conquaſſabantur, quoniã
ipſe iraſcebatur.
9 Aſcendebat fumus è naribus ipſius,
& vorans ignis ex ore ejus, ita ut de eo
carbones incenderentur.
10 Flectebat cœlos atque deſcende-
bat, ſub pedibus ejus caligo.
11 Vehebatur ſuper Cherub, ac
volabat, latus ſuper alas venti.
12 Circumquaque, juxta ſe tenebras
poſuerat latibulo ſuo inſtar tabernacu-
lorum, aquas atratas, denſiſſimas nubes.
13 De fulgore qui coram eo erat,
nubes ejus pertranſierant, grando &
carbones igniti.
14 Tonabat è cœlis Dominus, &
Altiſſimus edebat vocem ſuam, grandi-
nem atque carbones ignitos.
15 Sagittas ſuas ejaculabatur, diſjicie-
batque eos: & fulgura multa, quibus
conſternatos eos reddidit.
16 Tum apparebant profundiſſima
aquarum receptacula, retegebantur or-
bis fundamenta ab increpatione tua,
Domine, à reſpiratione flatus naſi tui;

17 E sublimi demissa manu arripiebat me, atque ex aquis vehementibus extrahebat.
18 Eripiebat me ab hostibus petentibus, de osoribus meis qui me superiores erant.
19 Qui me tempore calamitatis meæ præverterant: at Dominus fuit mihi fulcrum.
20 Educebat me in locum spatiosum, eripiebat me, favebat enim mihi.
21 Rependebat mihi Dominus juxta justitiam meam, & juxta puritatem manuum mearum mihi retribuebat.
22 Observaveram enim vias Domini, neque impiè à Deo meo defeceram.
23 Corā me enim cuncta ejus instituta teneo, & mores ejus à me non abiicio.
24 Integrè & cādidè versor coram illo, & servo me nequid pravi designem.
25 Rependit itaque mihi Dominus juxta justitiam meam, & juxta puritatem manuū mearū quæ fuit corā oculis ejus.
26 Qui bonitati studet ei benignè facis: & erga virum simpliciter integrum, integrum te exhibes.

27 Cum candido candidè agis : cum eo verò qui pravus & incurvus incedit, tu quoq perverſè incedes.

28 Etenim populum afflictum tu ſervas, & oculos ſublimes deprimis.

29 Quoniam tu illuminas lucernam meam, *D*ominus *D*eus meus tenebras meas illuſtrat.

30 Quoniam in te militares cuneos perrumpo,& in *D*eo meo murum tranſilio.

31 Via *D*ei integra eſt, eloquium Domini repurgatum : ſcutum eſt omnium in ſe ſeperantium.

32 Quis enim *D*eus præter *D*ominum ? aut quis eſt petra præter *D*eum noſtrum ?

33 *D*eus eſt qui me inſtruit heroicã virtute, & viam meam expeditam facit.

34 Pedes meos pares facit pedibus cervarum, & in editis meis me collocat.

35 Inſtruit manus meas ad pugnam : datque ut arcum chalybeum brachiis meis confringam.

36 Tu protendis mihi clypeum ſa-
lutis tuæ, dextera tua ſuffulcit me, &
ex manſuetudine tua auguſtum me
reddis.

37 Dilatas paſſum meum ſubtus me,
ne vertebræ meæ vacillent.

38 Perſequebar inimicos meos, &
aſſequebar eos : nec revertebar donec
eos internecioni darem.

39 Concido eos quo minùs ſurgere
poſſint, cadantque ſubtus pedes meos.

40 Inſtruis me ad bellum virtute he-
roicâ, proſternis ſub me quotquot con-
tra me inſurgunt.

41 Efficis ut terga vertant mihi ho-
ſtes mei, & ut perdam oſores meos.

42 Clamabant, nec erat ſervator :
ad Dominum, nec reſpondit eis.

43 Contundo eos ut pulverem ante
ventum, ut lutum platearum eos com-
minuo.

44 Tu eripis me de contentionibus
populi, & conſtituis me caput Genti-
um : populus quem non novi ſervit mi-
hi.

45 Mox ut auribus percipiebant,
obſe-

obſequebantur mihi, filii exteri mendaciter ſe mihi ſubjiciebant.

46 Alienigenæ marceſcebant,pavebantque in penetralibus ſuis.

47 Vivat Dominus, & laudetur qui eſt petra mea, altus vehatur Deus ſalutis meæ.

48 Deus eſt qui donat ut ulciſcar me, & ſubjicit mihi populos.

49 Qui educit me ex hoſtibus meis, tu ô Domine in ſublime ducis me ab his qui contra me inſurgunt,ab eo viro qui mihi vim & injuriam intentat eripis me.

50 Hanc ob cauſam celebrabo te in Gentibus, ô Domine,& nomini tuo canam.

51 Propter magnitudinem ſalutis qua regem tuum ditas,& beneficiis proſequeris Chriſtum tuum Davidem, & ſemen ejus in perpetuum.

19. *Carmen Davidis præfecto cantorum.*

Cœli enarrant gloriã Dei: & extenſio opus manuum ejus annuntiat.

2 Dies diei ſuccedens eloquitur ſermonem, & nox nocti indicat ſcientiam.

3 Non eſt illis ſermo, non verba, ne-
que auditur vox eorum.

4 In omnem tamen terram exivit re-
gula eorum, & in fines orbis terræ, ver-
ba eorum : ſoli poſuit tentorium in eis.

5 Et is velut ſponſus ex umbraculo
ſuo prodit, lætus velut heros quiſpiam
ad decurrendam viam.

6 Ab extremo cœlorum egreſſus ejus,
recurſus ejus uſq; ad extrema eorum,
nec eſt qui ſe ab æſtu illius abſcondat.

7 Lex Domini integra eſt convertens
animam : teſtimonium Domini verum,
imperitis ſapientiam ſuppeditans.

8 Decreta Domini recta ſunt, cor ex-
hilarantia : præceptum Domini repur-
gatum, illuminans oculos.

9 Timor Domini mundus, perſtans
perpetuò : judicia Domini vera, ſimul-
que juſta.

10 Magis expetibilia, quàm ſit au-
rum vel præſtantiſſimum atque pluri-
mum, & dulciora melle & favo ſtillan-
tibus.

11 Etiam ſervus tuus perſpicuè illis
admonetur, in illorum obſervantia
multa merces eſt. 12 Erro-

12 Errores quis animadvertat? ab
occultis meis repurga me,
13 Quin & flagitia averte à servo
tuo, ne dominentur mihi: tum integer
ero, & innocens à quovis grandiori
scelere.
14 Sint verba oris mei, & meditatio
cordis mei grata in conspectu tuo, ô
Domine, petra mea & vindex meus.

20. *Carmen Davidis præfecto cantorum.*

Exaudiat te Dominus, quum in an-
gustia fueris, in tuto collocet te no-
men Dei Iacob.
2 E sanctuario suo auxilium tibi ferat,
atque è Sion te suffulciat.
3 Memor sit omnium munerum tuo-
rum, & holocostum tuum pingue æsti-
met. Sela.
4 Det tibi juxta cor tuum, & omne
consilium tuum perficiat.
5 Ovabimus in salute tua & in nomine
Dei nostri signa triumphantes erigemus:
perficiet enim Dominus omnes petitio-
nes tuas.
6 Nunc agnosco quòd Dominus un-

ctum suum servârit, quódque exaudierit eum de cœlis ex sanctuario suo virtute salvifica dexteræ suæ.

7 Hi in curribus, illi in equis fidant, nos autem nominis Domini Dei nostri mentionem faciemus.

8 Illi succubuerunt & corruerunt: nos autem perstitimus & corroborati sumus.

9 Dominus servabit regem: quo die invocaverimus, nos exaudiet.

21. *Carmen Davidis præfecto cantorum.*

DOmine in virtute tuâ lætabitur rex, & in salutari tuo quàm impendiò gestiet.

2 Desiderium cordis sui dedisti ei, & quæ precatus est labiis suis, non negasti. Sela.

3 Nam benedictionibus optimis prævenisti eum, imposuisti capiti ejus coronam auream.

4 Vitam petiit abs te, & dedisti illi longitudinem dierum in seculum & ultrà.

5 Magna est gloria ejus propter salutem

lutem quam ei contulisti, honorem &
splendorem posuisti super eum.
6 Quoniam posuisti eum ut omni
genere honorum perpetuò affluat, exhi-
larâsti eum gaudio vultus tui.
7 Nam rex fidit Domino, et in boni-
tate Altissimi non nutabit.
8 Offendit manus tua omnes hostes
tuos, dextera tua offendit omnes qui te
odio habuerunt.
9 Velut accensum fornacem reddi-
disti eos in tempore iræ tuæ, Dominus
in ira sua devoravit eos et ignis consu-
mpsit eos
10 Fructum eorum è terra perdidisti,
et semen eorum de filiis hominum.
11 Quoniam moliti sunt adversus
te malum, cogitârunt scelus quod perfi-
cere non poterant.
12 Posuisti enim illos humerum, et
nervo tuo in faciem eorum collimâsti.
13 Evehere Domine virtute tuâ,
canemus et celebrabimus potentiam
tuam.

22. *Præfecto cantorum carmen Davidis de cerva matutina.*

DEus meus, Deus meus, cur deseruisti me, ut longè abes à salute mea, à verbis rugitus mei?

2 Deus meus invoco per diem, & non respondes. per noctem, nec est silentium mihi.

3 Et tu sanctus sessor laudum Israelis.

4 In te speraverunt patres nostri, speraverunt, & liberasti eos.

5 Ad te clamaverunt & liberati sunt, te fidebant, neque pudefacti sunt.

6 Ego autem vermis sum, & non vir, opprobrium hominum, & contemptus à populo.

7 Quicunque me aspiciunt subsannant me, distendunt labia movent caput, dicentes.

8 Retulit omnia ad Dominum eripiat eum, liberet eum quoniam deamat eum.

9 At tu is es qui me ex utero extraxisti, in te fisus sum pendens adhuc ab uberibus matris meæ.

10 In

10 In te conjectus sum à partu, ab
utero matris meæ Deus meus es tu.
11 Ne subducas te longiùs à me,
quoniam afflictio adest, nec est qui ad-
juvet.
12 Tauri multi circumdederunt me,
prævalidi ex Basan undiq; cinxerũt me.
13 Aperverunt contra me os suum,
sicut leo rapiens & rugiens.
14 Effusus sum velut aqua, dissocian-
tur omnia ossa mea, factumque est cor
meum sicut cera, liquefactum intra vis-
cera mea.
15 Exaruit ut testa virtus mea, lin-
gua mea adhærescit faucibus meis, & in
pulverem mortis redegisti me.
16 Nam circumdederunt me canes,
cœtus malorum cinxit me, ceu leo ma-
nus meas & pedes meos.
17 Numerarem ossa mea, hi verò
cum voluptate intuentur & aspici-
unt.
18 Partiti sunt sibi vestimenta mea,
& de veste mea sortiti sunt.
19 Sed tu ô Domine, ne sis procùl, ô
virtus mea, ut me adjuves propera.

20 Eripe à gladio animam meam, de
manu canis unicam meam.
21 Serva me ab ore leonis, et à cor-
nibus vnicornium eripe me.
22 Narrabo nomen tuum fratribus
meis, in media congregatione laudabo
te.
23 Qui timetis Dominum laudate
eum, omne semen Jacob celebrate eum,
metuite eum omne semen Israelis.
24 Quia non despexit nec aversatus
est afflictionem pauperis, neque avertit
ab eo faciem suam, sed quum clamaret
ad eum audivit.
25 De te est laus mea in concione
magna, vota mea coram timentibus
ipsum persolvam.
26 Comedent humiles, et satiabun-
tur, laudabunt Dominum qui quærunt
eum, vivet cor vestrum in seculum.
27 Memores erunt et convertentur
ad Dominum omnes fines terræ, pro-
sternent se ante faciem tuam omnes fa-
miliæ Gentium.
28 Quia Domini est regnum, et ipse
gentibus dominatur.

29 Comedent et adorabunt omnes pingues terræ, coram eo genua flectent omnes qui in pulverem descendunt, quia animam suam non in vita servavit.

30 Posteritas serviet ei, ac censebitur Domino ad nationem.

31 Venient et annuntiabunt populo nascituro justitiam ejus quam præstitit.

23. *Carmen Davidis.*

DOminus pastor meus est, non egebo.

2 In pascuis herbidis accubare me facit, & ad aquas tranquillas me minat.

3 Animam meam revocat, ducit me in orbitis justitiæ propter nomen suum.

4 Etiam si eundum mihi sit per vallem umbræ mortalis, nihil mali timebo: nam tu mecum es, virga tua & pedum tuum ipsa me consolantur.

5 Instrues coram me mensam è regione hostium meorum, unguento caput meum delibutum reddes, & calix meus erit exuberans.

6 Sed & bonitas & benignitas tua prosequetur me cunctis diebus vitæ meæ, & habitabo in domo Domini longissimis diebus.

24. *Carmen Davidis.*

DOmini eſt terra ipſa, & quicquid ea cōtinet: orbis & qui eū inhabitant.

2 Ipſe enim ſuper maria fundavit eam, & ſuper flumina præparavit eam.

3 Quis conſcendet montem Domini? aut quis in loco ſanctuarii ejus conſiſtet?

4 Qui innocentes habet manus, & cor repurgatum, qui animum ſuum ad vanitatem non extulit, inque fraudem non jurat.

5 Is accipiet benedictionem à Domino, et juſtitiam à Deo ſervatore ſuo.

6 Hæc natio eſt eorum qui eum inquirunt, Iacob ſunt qui quærunt faciem tuam. Sela.

7 Tollite ô portæ capita veſtra, attollimini fores ſempiternæ, et ingredietur Rex ille glorioſus.

8 Quis eſt ille Rex, ille glorioſus? Dominus fortis et hæros, Dominus virtute bellica inſignis.

9 Tollite ô portæ capita veſtra, attollimini fores ſempiternæ, et ingredietur Rex ille glorioſus.

10 Quis eſt ille Rex, ille glorioſus? Dominus exercituum, is Rex eſt ille glorioſus Sela.

25. *Davidis.*

AD te, ô Domine, animum meum attollo.

2 Deus meus in te ſpero, ne pudefiam, ne lætentur de me inimici mei.

3 Quin & non pudefient quicunque te expectant pudefient autem hi qui prævaricantur abs re.

4 Vias tuas notas, mihi fac ô Domine, & aſſuefacito me ſemitis tuis.

5 Duc me in veritate tua, & aſſuefac me: quoniam tu Deus ſervator meus es, te expecto tota die.

6 Memor ſis miſerationum tuarum, ô Domine, & bonitatis tuæ, quoniam à ſeculo ſunt.

7 Peccatorum adoleſcentiæ meæ ac ſcelerum meorum ne ſis memor, memor autem meiſis juxta benignitatem tuam, propter bonitatem tuam ô Domine.

8 Bonus & rectus eſt Dominus, propterea docebit peccatores in via.

9 Di-

9 Diriget mansuetos in judicio, & assuefaciet mansuetos viæ suæ.
10 Cunctæ viæ Domini benignitas sunt & veritas iis qui fœdus & testimonia ejus observant.
11 Propter nomen tuum ô Domine propitius sis iniquitati meæ multa enim est.
12 Quicunque timet Dominum, hunc diriget in via quam eliget.
13 Animus ejus in bonis morabitur, & semen ejus hæreditariò possidebit terram.
14 Secretum domini timentibus ipsum, & fœdus suum illis notum faciet.
15 Oculi mei perpetuo ad Dominum: ille enim explicat è reti pedes meos.
16 Respice in me, & miserere mei, nam unicus, & afflictus sum.
17 Angustiæ cordis mei latissimæ factæ sunt, ex angustiis meis educito me.
18 Aspice afflictionem & molestiam meam, & aufer omnia peccata mea.
19 Considera hostes meos: nam multi sunt, & violento odio odiunt me.
20 Custodi animam meam & libera

me:

me: ne pudeſiam, quandoquidem ſpem
in te colloco.
21 Integritas & æquitas cuſtodiant
me, quia te expecto.
22 Redime ô Deus Iſraelem ex om-
nibus afflictionibus ſuis.

26. *Davidis.*

IVdica me Domine, quoniam inno-
center ambulavi: & Domino confi-
ſus non nutabo.
2 Explora me Domine, et tenta me,
excoque renes meos et cor meum.
3 Nam bonitas tua mihi ob oculos
eſt, et ambulo in veritate tua.
4 Non ſedeo cum hominibus vanis,
et ad fucatos non ingredior.
5 Cœtũ malorum odi, et cum impiis
non ſedebo.
6 Lavabo in innocentia manus meas,
et circundabo altare tuum, Domine.
7 Vt edam vocem laudis, et enar-
rem omnia mirabilia tua.
8 Domine dilexi habitationem domus
tuæ et locum tabernaculi gloriæ tuæ.
9 Ne colligas cum peccatoribus a-
nimam

nimam meam, & vitam meam cum ſanguinariis.

10 In quorum manibus ſcelus præmeditatum eſt, & dextera eorum plena eſt corruptorio munere.

11 At ego innocenter ambulo, redime me & beneficus mihi eſto.

12 Pes meus in recto conſtat: in cœtibus laudabo Dominum.

27. *Davidis.*

DOminus lux mea, & ſalus mea; a quonam timerem?

2 Dominus robur vitæ meæ, à quo expaveſcerem?

3 Dum aciem inſtruerent adverſum me mali, ut devorarent carnem meam hoſtes mei atque inimici mei, ipſi impegerunt & corruerunt.

4 Si obſideant me caſtra, non timebit cor meum: ſi ingruerit adverſum me prælium, hac re nitar.

5 Unum quiddam poſtulavi à Domino, idq; requiram, nempe ut habitem in æde Domini cunctis diebus vitæ meæ, ut videam amœnitatem Domini, & luſtre templum ejus.

6 Quo-

6 Quoniam abſcondet me in tabernaculo ſuo, in die adverſitatis: occulet me in abdito tentorii ſui, in rupem extollet me.

7 Et nunc extollet caput meum ſuper hoſtes meos qui circum me ſunt, & ſacrificabo in tentorio ejus ſacrificia cum jubilo, canam, & hymnum dicam domino.

8 Audi, ô Domine, vocem meam qua te invoco: beneficus eſto mihi & exaudi me.

9 Tibi dixit cor meum.

10 O vultus mei quærite Dominum: faciem tuam Domine placare conabor.

11 Ne abſcondas ergo faciem tuam à me, neq; averſeris in ira ſervum tuum: tu es auxilium meum, ne derelinquas me, neque deſeras me Deus ſervator meus.

12 Nam ubi pater meus et mater mea deſtituunt me Dominus colligit me.

13 Doce me Domine viam tuam, & ducito me in ſemita recta, propter eos qui mihi inſidiantur.

14 Ne permittas me libidini eorum

qui

qui mihi infeſti ſunt: conſtiterunt enim
contra me teſtes mendaces, et qui ef-
flant injuriam.
15 Si non crediddiſſem me viſurum
cum voluptate bonum Domini in terra
viventium.
16 Expecta Dominum, forte ſit et
roboretur cor tuum, & exepcta Domi-
num.

28. *Davidis.*

AD te Domine ô petra mea clamo, ne
obſurdeſcas: ne ſi fortè obmuteſcas,
ſimilis reddar his qui in foveam deſcen-
dunt.
2 Exaudi vocem deprecationum me-
arum dum clamo ad te, dum attollo
manus meas ad adytum ſanctuarii tui.
3 Ne me reputes inter impios, et in-
ter eos qui patrant iniquitatem: qui
cum proximis ſuis pacificè quidem lo-
quuntur, ſed malum meditantur cor-
dibus ſuis.
4 Da illis juxta opus ſuum, et ſecun-
dum malitiam ſtudiorum ſuorum, ſe-
cundum opus manuum eorum redde
illis talionem dignam illis.

Quoni-

5 Quoniam non adverterunt animum operationibus Domini, neque ad facturam manuum ejus, diruet eos, et non extruet eos.

6 Laudandus Dominus, quoniam exaudivit deprecationem meam.

7 Dominus robur meum, et clypeus meus, in ipso speravit cor meum, et adiutus sum: hinc gestit cor meum, & cantico meo eum celebro.

8 Dominus robur est illorum, et robur salutum uncti sui ipse est.

9 Serva populum tuum, et benedic hæreditati tuæ: pasce eos, et evehe illos in sempiternum.

29. Carmen Davidis.

TRibuite Domino qui virtute præstatis, tribuite Domino gloriam et robur.

2 Tribuite nomini Domini gloriam, adorate Dominum in decore sancto.

3 Vox Domini super aquas, Deus gloriosus tonat, Dominus super aquas multas.

4 Vox Domini in virtute, vox Domini in magnificentia.

5 Vox

5 Vox Domini confringit cedros,
confringit inquam Dominus cedros Libani.

6 Et subsilire facit eas sicut vitulum,
Libanum quoq; & Sirion sicut filium unicornium.

7 Vox Domini dissectas flammas
ignis ejaculatur.

8 Vox Domini parturire facit desertum, parturire facit Dominus desertum
Cades.

9 Vox Domini parturire facit cervas,
renudat sylvas: at in templo ejus cuncti gloriam dicunt.

10 Dominus sedet in diluvio, sedetque Dominus rex in æternum.

11 Dominus dat fortitudinem populo suo, Dominus populum suum bonitate, & pace prosequitur.

30. *Carmen dedicationis ædis oda Davidis.*

EXaltabo te O Domine quòd me attrivisti, at non passus es ut de me hostes mei gauderent.

2 Domine Deus meus clamavi ad te,
& sanasti me.

3 O

3 O Domine revocasti ab inferis a-
nimam meam, restituisti me quò minus
in foveam descenderem.

4 Canite Domino hymnum, qui ex-
perti estis bonitatem ejus: celebrem
reddite memoriam sanctitatis ejus.

5 Nam momentanea est ira ejus, vita
vero in beneplacito ejus, ad vesperam
accedat fletus licet, sub auroram tamen
redit lætitia.

6 Equidem ego dicebam quum essem
in fœlicitate mea, In sempiternum nun-
quam nutabo.

7 Tu enim Domine in benevolentia
tua collocaveras robur monti meo:
protinus ut abscondisti faciem tuam,
conturbabar.

8 Hic ad te *D*ominum clamabam, &
ad *D*ominum meum deprecabar.

9 Quis usus est sanguinis mei si in
foveam descenderim? nū celebrabit te,
aut veritatem tuam annunciabit pulvis?

10 Exaudi me *D*omine, & beneficus
esto mihi, O *D*omine sis mihi auxilio.

11 Convertisti mihi planctum meum
in chorum, soluisti mihi saccum, & ami-
civisti me gaudio. 12 Pro-

12 Propterea canet tibi quisque gloriam, & non silebit: Dominus Deus meus inæternum cel ebrabo te.

31. *Præfecto cantorum carmen Davidis.*

IN te ô Domine spero, ne unquam sinas me pudefieri, eripe me in tua justitia.

2 Inclina ad me aurem tuam, ilicò libera me: sis mihi rupes firma, domus munita, ut me serves.

3 Nam petra mea & arx mea tu es: ideò propter nomen tuum ducito, & minato me.

4 Educ me è reti quod absconderunt mihi: quoniam tu es robur meum.

5 In manum tuam committo spiritum meum, redemisti enim me ô Domine Deus verax.

6 Odio habui observantes funes vanitatis: ego autem in Domino speravi.

7 Exultabo & gaudebo de bonitate tua, qui respexisti afflictionem meam, & in angustiis animam meam agnovisti.

8 Nec in manu hostis me inclusisti, sed statuisti pedem meum in loco spatioso.

9 Be-

9 Beneficus esto mihi Domine, nam
angustia mihi est: corrosus est præ in-
dignatione oculus meus, anima, atque
venter meus.
10 Detrita est præ dolore vita mea,
& anni mei præ gemitibus: corruit præ
iniquitate robur meum, & ossa mea
contabuerunt.
11 A cunctis hostibus meis probrum
factus sum, maximè etiam vicinis meis,
familiaribus meis fui horrori, & qui me
viderunt foris, a me fugerunt.
12 Oblivioni datus sum ex corde si-
cut mortuus: factus sum veluti vas
quod perit.
13 Audivi enim crimina mihi à mul-
tis intendi: formido undique me circum-
stetit, dum illi unà contra me consulta-
rent, & ut caperent animam meam cal-
lidè cogitarent.
14 Ego verò in te speravi ô Domine,
dixi, Deus meus es tu.
15 In manu tua sunt tempora mea,
libera me de manu inimicorum meo-
rum, & à persecutoribus meis.
Illumina vultum tuum super servum

tuum, salvũ me fac per bonitatẽ tuam.
17 *Domine* ne patiaris me pudefieri, quoniam te invoco: pudefiant potius impii, & compescantur apud inferos.
18 Obmutescant labia mendacia, quæ loquuntur veteratoriè, superbè, & contemptim adversus justum.
19 Quã ampla sunt, quæ metuentibus te, bona posuisti, & quæ jam effecisti coram filiis hominum qui in te sperant.
20 Abscondes illos in latibulo faciei tuæ à conspirationibus cujuscunque, abscondes eos in tabernaculo a contentione linguarum.
21 Laudandus *Dominus*: nam insigniter bonitatem suam mihi in urbe munita ostendit.
22 Ego cùm præceps fugerem, cogitabam, Projectus sub abs te: at tu exaudisti vocem deprecationis meæ, quum ad te clamarem.
23 *Diligite Dominum* omnes boni ejus: fideles tuetur *Dominus*, & rependit cumulatè superbe agenti.
24 Estote fortes, roborabit ille cor vestrum, quicunque speratis in *Domino*.
32. *Erudiens*

32. *Erudiens carmen Davidis.*

BEeatus is est qui exoneratus est transgressione, & cujus peccatum tectum est.

2 Beatus homo cui Dominus iniquitatem non imputat, nec est in spiritu ejus dolus.

3 Dum quotidiè nunc tacitus mecum cogito, nunc voce infremo, contabuerunt ossa mea.

4 Nam dies noctésque ingravescebat super me manus tua, versus est succus meus in siccitates æstivas. Sela.

5 At postquam peccatum meum tibi notum feci, & iniquitatem meam non celavi, posteaquam cogitâram, Fatebor contra me transgressionem meam Domino: tu protinùs remisisti iniquitatem peccati mei. Sela.

6 Idcircò orabit ad te quisquis est bonus, in tempore dum invenire licet: equidem inundatio aquarum immanium, ad eum non pertinget.

7 Tu latibulum es mihi, idcircò

ab afflictione custodies me: jubilis quibus ovare solent elapsi, circuncinges me. Sela.

8 Erudiam te, & docebo te viam qua gradiaris, oculo meo tibi consulam.

9 Ne sitis velut equus & mulus, quibus non est intellectus, quorum maxillas lupato ac frœno nisi constringas, tibi non appropinquant.

10 Multi dolores impium, nitentem autem Domino beneficentia circumdabit.

11 Gaudete in Domino, & exultate justi: jubilate quotquot estis recto corde.

Psal. 33.

OUate justi in Domino, laus decet rectos.

2 Celebrate Dominum cithara, nablio, decachordo psallite ei.

3 Canite ei carmen novum, suaviter ludite instrumentis musicis, cum clangore tubæ.

4 Quoniam rectum est verbum Domini, & omne opus ejus firmum.

5 Amat justitiam & judicium, terra bonitate ejus repleta est. 6 Nam

6 Nam verbo Domini cœli facti sunt,& ſpiritu oris ejus omnis exercitus eorum.

7 Congregat aquas maris ut cumulum,reponit in penetralia abyſſos.

8 Timeat igitur Dominum omnis terra, metuant inquam ab eo univerſi qui habitant orbem.

9 Quia quum ipſe dicit,fit: & quùm præcipit, extat.

10 Dominus irritum facit conſilium Gentium, & cogitationes Populorum diſſipat.

11 Conſilium autem Domini in ſempiternum perſtat, cogitata cordis ejus per omnia ſæcula.

12 Fœlix ea gens quæ Dominum pro Deo habet,& populus quem ille ſibi loco poſſeſſionis hæreditariæ elegerit.

13 E cœlis deſpicit Dominus, intuetur omnes filios hominum.

14 De firmo domicilio habitationis ſuæ cunctos habitatores terræ ſpeculatur.

15 Ipſe omnium corda pariter finxit Propterea intelligit omnia opera eorũ.

16 Haud ſervatur rex, eò quòd multũ habeat exercitum : heros nequaquam per multam virtutem ſuam pericula evadit.

17 Res fallax eſt equus ad præſtandam ſalutem: quamlibet multo præditus robore, neutiquam eripiet.

18 Ecce oculus Domini intendit in eos qui ſe reverentur , & ad eos qui bonitatem ejus expectant.

19 Ut liberet à morte animas eorum,& alat eos in fame.

20 Animæ igitur noſtræ expectent Dominum : ipſe enim eſt auxilium noſtrum,& clypeus noſter.

21 Nam in ipſo gaudebit cor noſtrum , eò quòd ſancto ipſius nomine nitimur.

22 Sit bonitas tua ô Domine ſuper nos,quemadmodum abs te pendemus.

34. *Davidis, cùm mutaret habitum ſuum ante Abimelech, cumque eum expelleret, atque is abiret.*

LAudabo Dominum omni tempore, ſemper laus ejus in ore meo. 2 In

2 In Domino gloriabitur anima mea,
audient afflicti, & lætabuntur.
3 Magnificate Dominum mecum,&
extollamus unà nomen ejus.
4 Anxiè quærebam Dominum, &
exaudivit me: ex omnibus pavoribus
meis eripuit me.
5 Reſpicient ad illum, & confluent:
nec ſuffundentur pudore facies eorum.
6 Afflictus iſte invocavit,& Dominus
exaudivit eum, & ex omnibus anguſtiis
ejus ſervavit eum.
7 Caſtra figit angelus Domini circum eos qui ipſum timent, & eripit eos.
8 Guſtate, & videte quòd bonus ſit
Dõinus:fœlix ille vir qui ſperat in eum.
9 Reveremini Dominum ſancti ejus,
quoniã nihil deeſt his qui eum timent.
10 Leunculi penuriã & fame laborant: qui autem Dominum inquirunt
nullo bono deſtituuntur.
11 Adeſte filii, me audite, timorem
Domini docebo vos.
12 Quicunque vitæ cupidus es, &
videre dies bonos optas.
13 Obſerva linguam tuam à malo.&
labia tua ne dolũ loquantur. 14 Re-

14 Recede à malo, & fac bonum: inquire pacem, & eam consectare.

15 Oculi Domini intenti sunt ad justos, & aures ejus ad eorum preces.

16 Vultus Domini contra eos qui malū faciunt, ut de terra memoriam eorum excindat.

17 Clamant justi, & Dominus exaudit, & ex omnibus angustiis eorum liberat eos.

18 Propè adest Dominus his, qui sunt confracto corde, & servat spiritu contritos

19 Multa mala accidunt justo, ex omnibus tamen liberat illum Dominus.

20 Custodit omnia ossa ejus, ut ne unum ex eis confringatur.

21 At impium perdet malum: & qui justos odio habent, devastabuntur.

22 Redimet Dominus animam servorum suorum, nec devastabuntur omnes qui in eo sperant.

35 *Davidis.*

SVscipe Domine litem meam, oppugna oppugnantes me.

2 Arippe

2 Arripe ſcutum & lanceam, & conſurge ad auxilium meum.

3 Expedi haſtam, & prodi obviam perſecutoribus meis: dic animæ meæ, Salus tua ego ſum.

4 Pudore afficiantur & ignominia qui quærunt animam meam: agantur retrorſum & pudefiant qui mihi malum cogitant.

5 Fiant ſicut pulvis ante ventum, & angelus Domini impellat eos.

6 Sit via illorum tenebris, & lubricitate obſita, & angelus Domini perſequatur eos.

7 Nam immeritò mihi abſconderunt foveam retis ſui præter cauſam foderunt animæ meæ.

8 Eveniat ei calamitas quam non prævidit, & rete ei quod abſcondit, capiat eum, cadat in calamitatem.

9 Anima autem mea exultabit in Domino, in ſalute eius lætabitur.

10 Omnia oſſa mea dicent, Domine, quis eſt ſimilis tibi, qui eripis afflictum ab eo qui prævalet ei, afflictum & inopem ab eo qui eum diripit?

11 Sur-

11 Surgebant teſtes violenti, quæ nunquam cogitâram rogabant me:

12 Malum pro bono mihi rependebant, orbitatem animæ meæ.

13 At ego quum ipſi ægrotarent, ſacco veſtiebar jejunióque affligebam animam meam & oratio mea in ſinum meum vertebatur.

14 Perinde ac ſi amicus atque frater meus fuiſſet, ſic inceſſi, uti qui luget matrem pullatus incurvabar.

15 At in claudicatione mea gaudebant & congregabantur, congregabantur inquam contra me claudi, quod minimè putâram: proſcindebant me, nec ſilebant.

16 Cum hypocritis illuſionum placentæ, qui frendebant contra me dentibus ſuis.

17 Domine quouſque aſpicies? reduc animam meam à calamitatibus eorum, à leunculis unicam meam.

18 Celebrabo te in cœtu magno, in populo valido laudabo te.

19 Ne gaudeant de me qui immeritò mihi hoſtes ſunt: ne annuant oculis qui me abſq; cauſa odiunt. 20 Nam

20 Nam nihil pacificum loquuntur, quin contra eos qui quieti ſunt in terra, verba doloſa excogitant.

21 Diſtendunt contra me os ſuum, dicunt, Hæ hæ, vidit oculus noſter.

22 Vidiſti & tu Domine, ne diſſimules, ne velis abeſſe procul.

23 Exurge, evigila, ut jus mihi dicas, Deus meus & Dominus meus, ut cauſam meam aſſeras.

24 Jus mihi redde pro tua juſtitia, ô Domine Deus, & ne patiaris ut de me gaudeant.

25 Ne dicant in corde ſuo, Hæ hæ pro animi noſtri ſententia nobis ſucceſſit, ne dicant, voravimus eum.

26 Erubeſcant, & ſimul probo afficiantur, qui de malo meo gaudent: pudore & ignominia amiciantur, qui magnifica contra me jactitant.

27 Ovent & gaudeant qui volunt juſtitiam meam, & dicant, ſemper magnificetur Dominus, qui vult pacem ſervi ſui.

28 Et lingua mea ſeduló reſonabit juſtitiam tuam, quotidiè laudem tuam.

36. *Præfecto Cantorum Davidis servi Dei carmen.*

TEstatur in corde meo scelus impii, nullum esse illi timorem Dei.

2 Nam sibi ipsi blanditur, donec summo odio digna iniquitas ejus evadat.

3 Verba oris sui iniqua sunt & dolosa: doceri renuit ut benè agat.

4 In lecto suo pravitatem excogitat, statuit inde se in viam non bonam, malum non aversatur.

5 Domine in cœlis bonitas tua, & veritas tua ad æthera usque.

6 Justitia tua sicut montes Dei: judicia tua abyssus magna quòd hominem & jumentum serves Domine.

7 Quam præclara est ô Deus bonitas tua, & filii hominum qui tuæ se fidei, velut umbræ alarum committunt.

8 Inebriabuntur ab ubertate Domus tuæ, & de torrente delitiarum tuarum potum dabis eis.

9 Penes te enim vitæ vena est, in luce tua videbimus lucem.

10 Obtende bonitatem tuam his qui te cognoſcunt, & juſtitiam tuam his qui recto ſunt corde.

11 Ne veniat mihi pes ſuperbiæ, & manus impiorum ne commoveat me.

12 Ibi ceciderunt qui operantur iniquitatem impulſi ſunt nec potuerunt ſtare.

37. *Davidis.*

NE ſuccenſeas ob malos neque urat te æmulatio ob facientes iniquitatem.

2 Nam veluti fœnum ſubitò decidũtur, ac veluti virens herba marceſcent.

3 Tu ſpera in Dominum, & quod bonum eſt facito: inhabita terram, & paſce fidem.

4 Tunc oblectaberis te in Domino, & is dabit tibi petitiones cordis tui

5 Devolve ſuper Dominum viam tuam, & eo nitere ut ipſe faciat.

6 Et juſtitiam tuam ſeu lumen in apertum producet, & judicia tua ceu meridiem.

7 Sile Domino, & præſtolare eum,

ne

ne ſuccenſeas ei viro cui inſtitutum ſuum fœliciter ſuccedit dum ſcelus deſignat.

8 Remitte iram, miſſum fac furorem:ne ſuccenſeas ut malefacias.

9 Quoniam malefacientes excindentur: qui verò Dominum præſtolati fuerint, illi terram hæreditario poſſidebunt.

10 Paululùm adhuc, & nuſquam erit impius, quúmque adverteris locum ejus,nullus ſupererit.

11 Manſueti interim hæreditariò terram poſſidebunt, & oblectabuntur plurimo rerum ſucceſſu.

12 Molitur impius contra juſtum, frendet contra eum dentibus ſuis.

13 At Dominus ridet illum,quoniam próſpicit advenire diem ejus.

14 Gladium ſtringunt impii, intendunt arcum ſuum, ut afflictum & inopem dejiciant,ut rectè gradientes jugulent.

15 At gladius eorum cor ipſorum tranſverberabit, & arcus eorum confringentur.

16 Præſtat

16 Præſtat pauxillum quod juſtus habet opibus multis impiorum inſignium.

17 Nam brachia impiorum confringentur: juſtos autem fulcit Dominus.

18 Novit Dominus innocentium quoque tempus, & hæreditas eorum perpetua erit.

19 In adverſo tempore haudquaquam pudefient, & fame invaleſcente ſatiabuntur.

20 Quùm impii peribunt, & hoſtes Domini, ut pretioſi agni abſumentur, in fumo abſumentur.

21 Impius æs alienum conflat, nec diſſolvit: juſtus verò beneficus eſt & dat.

22 Nam benedicti ipſius hæreditariò poſſidebunt terram, & execrati ejus excindentur.

23 A Domino diriguntur greſſus viri, & via ejus grata eſt ei.

24 Cùm ruit, non corruit: Dominus enim ſuffulcit manum ejus.

25 Juvenis fui, & nunc ſenui, nec tamen vidi juſtum deſertum, aut poſteros ejus mendicantes panem.

26 Quotidiè beneficus eſt, & mutuũ dat,

dat, & posteri ejus optimè habent.
27 Recede à malo, & facito quod
bonum est, & habita perpetuò.
28 Quia Dominus amat iudicium,
nec deseret beneficos suos, in sempiternum custodientur, posteri autem impiorum excindentur.
29 Iusti hæreditario possidebunt terram, & habitabunt super eam in sæculum.
30 Os iusti de sapientia differit, &
lingua eius iudicium loquitur.
31 Lex Dei eius in corde ipsius: idcirco non nutabunt gressus eius.
32 Impius iustum observat,& quærit ut eum occidat.
33 At Dominus non permittet eum manui illius, nec permittet eum impietatis convinci quùm iudicabitur.
34 Expecta Dominum: & viam eius observa, & exaltabit te, ut hæreditariò terram possideas: quum impii excindentur,tu videbis cum gaudio.
35 Vidi impium violentum, & sese
diffundentem instar lauri frondosæ.
36 Et transivi, & eccè non erat:
quæsivi

quæſivieum,& non eſt inventus.

37 Obſerva integritatem, & ſpecta id quod rectumeſt:nam ei viro tandem pax erit.

38 Scelerati autem pariter vaſtabuntur: & impii tandem excindentur.

39 Salus juſtorum à Domino, qui & fortitudo eorum eſt in tempore afflictionis.

40 Adjuvabit illos Dominus,&liberabit eos,liberabit eos ab impiis,& ſervabit eos nam ſperaverunt in eum.

38. *Carmen Davidis ad commemorandum.*

DOmine ne in ira tua me arguas, neve caſtiges me in ſervore tuo.

2 Quoniam ſagittæ tuæ in me defixæ ſunt, & depreſſa eſt ſuper me manus tua.

3 Nihil integrum eſt in carne mea propter indignationem tuam, non eſt pax oſſibus meis propter peccatum meum.

4 Nam iniquitates meæ tranſcendunt caput meum,ceu grave onus graviores ſunt quam ſim ferendo.

5 Compu-

5 Computruerunt & sánie diffluunt ulcera mea,propter ſtultitiam meam.
6 Incurvus incedo & depreſſus admodnm,quotidiè atratus obambulo.
7 Quoniam coxendicem meum penitus occupavit fœdum ulcus, nec integri quidquam in carne mea.
8 Jactatus ſum, & nimium attritus, præ fremitu cordis mei rugio.
9 Domine coram te eſt omne deſiderium meum, & ſuſpiria mea te minimè latent.
10 Cor meum palpitat, deſtituit me robur meum, & ipſum oculorum meorum lumen non eſt mecum.
11 Amici mei & ſodales mei ſtant è regione plagæ meæ,& propinqui mei procul conſiſtunt.
12 Laqueos interim tendunt, qui quærunt animam meam, & qui malum mihi inquirunt,loquuntur pravitates,& aſſiduè dolos meditantur.
13 Et ego velut ſurdus nihil audio, ac ceu mutus qui,os ſuum non aperit.
14 Similis ſum inquam viro nihil audienti, & non habenti in ore ſuo
quod

quod pro se respondeat.
Te enim expecto Domine,tu respondebis, Domine Deus meus.
16 Nam cogitabam, Ne de me lætentur, qui simul atque nutat pes meus, magnifica jactitant contra me.
17 Quia jam ita comparatus sum, ut claudus vivam, & dolor meus à me nunquam recedat.
18 Quia iniquitatem meam fateor, & ob peccatum meum solicitor.
19 At interim hostes mei vivunt, & robusti sunt,& crescunt qui me injuria odio habent.
20 Et qui maleficium rependunt pro beneficio, adversantur mihi, propterea quòd bonum sector.
21 Ne deseras me Domine, Deus meus ne procul à me absistas.
22 Propera ut me adjuves, ô Domine salus mea.

39 *Præfecto*

39. *Præfecto cantorum ipsi Jeduthun carmen Davidis.*

DIcebam, Observabo vias meas ne peccem lingua mea: cohibebo os meum capistro, dum coràm fuerit impius.

2 Factus sum diutino silentio mutus, ut ne de bonis quidem rebus loquerer: at interim dolor meus incrudescebat.

3 Incalescebat cor meum intra me, ignis quidam, dum mecum immurmurarem, exardescebat, tandem lingua mea loquutus sum.

4 Indica mihi Domine finem meum, & quisnam sit modus dierum meorum, ut sciam quanto tempore mihi in miseriis vivendum sit,

5 Ecce tu constituisti dies meos palmi minoris longitudine: quin ævum meum sic est quasi non sit, præsertim tibi collatum · revera prorsus nihili est homo quivis, quamlibet firmus consistere videatur. Sela.

6 Quin

6 Quin in imagine vadit homo, temerè tumultuatur, congerit, & neſcit cui ea congreget.

7 Et nunc quid expecto Domine? In te certè ſpes mea recumbit.

8 Ab omnibus ſceleribus meis libera me: ne exponas me ludibrio ſtolidis hominibus.

9 Obmutui, nec aperui os meum: tu enim iſtuc feciſti.

10 Aufer ergo à me flagellum tuum: ab exagitatione manus tuæ ego exanimatus ſum.

11 Etenim dum tu hominem ob iniquitatem objurgans caſtigas, ilicò tabeſcere facis, velut tinea, quidquid eſt in eo deſiderabile: quin vanitas eſt omnis homo. Sela.

12 Audi precationem meam ô Domine, auribus accipe clamorem meum, ad lachrymam meam ne obſurdeſcas: peregrinus enim ſum apud te, inquilinus, quales fuerunt omnes progenitores mei.

13 Deflecte à me, ut me recipiam, priuſquam obeam, & nuſquam ſim.

40. *Præ-*

40. *Præfecto cantorum carmen Davidis.*

QUum diu ſolicitè expectaſſem Dominum, tandem attendit me, exaudivitque clamorem meum.

2 Subduxit me è puteo illo calamitoſo,& denſo luto,in petra erectum me in pedes meos collocavit, greſſus meos corroboravit.

3 Et inſervit ori meo carmen novum, laudem Deo noſtro.

4 Videbunt id multi, & timebunt, atque ſperabunt in Dominum.

5 Fœlix ille vir, qui Dominum tutelam ſuam poſuerit, nec reſpexit ad faſtoſos, & ad eos qui ad mendacium deflectunt.

6 Plurima patraſti tu Domine Deus meus admirandorum facinorum, & conciliorum tuorum erga nos non poteſt iniri ratio: quæ ſi enarrare & eloqui coner, plura ſunt quàm numerari queant.

7 Victimam & ſacrificium cibarium non amas, aures autem perfodiſti mihi,

mihi, holocaustum & hostiam pro peccato non postulâsti.

8 Tum dixi, En ipse adsum: in pagina libri scriptum est de me.

9 Ut faciam quæ tu probas ô Deus meus: collibuit, & lex tua in medio viscerum meorum.

10 Deprædicavi justitiam tuam in cœtu magno, en labia mea haudquaquam cohibui, nosti tu ipse ô Domine.

11 Justitiam tuam non occului in medio cordis mei, sed constantiam tuam in promissis & salutem tuam annuntiavi: bonitatem tuam & veritatem tuam ebuccinare concioni frequenti minimè cessavi.

12 Neque tu ô Domine continuisti à me miserationes tuas: benignitas tua & veritas tua perpetuò me custodiunt.

13 Quoniam adobruerant me tot mala, ut ea nequirent numerari: occupaverant me iniquitates meæ, ut non potuerim ea videre: plura fuerunt quàm pili capitis mei: inde destituit me cor meum.

14 Libeat

14 Libeat tibi ô Domine ut liberes me : ô Domine propera ut me adjuves.

15 Pudefiant & afficiantur opprobrio pariter qui quærunt animam meamut extinguant eam: retrò agantur & pateant ignominiæ, quicunque malo meo delectantur.

16 Vastentur pro eo quòd me pudefacere conabantur, qui dicunt mihi, Hehæ,hehæ.

17 Lætentur & gaudeant in te quicunque te quærunt, & dicant perpetuò Magnificetur Dominus qui amant salutem tuam.

18 Ego autem afflictus sum & inops, Dominus cogitat pro me, auxilium meum & liberator meus tu es, Deus meus ne moram feceris.

41. *Præfecto cantorum odæ Davidis.*

BEatus est qui prudenter agit cum ægro : dum tempus fuerit adversum, eripiat eum Dominus.

2 Dominus custodiat eum, valetudinem restituat ei, ut secundis adhuc

rebus

rebus fruatur in terra: nec enim Permittes eum libidini inimicorum eius.

3 *D*ominus fulciat eum in lecto ægritudinis decumbentem, totum stratum eius commutabis in infirmitate eius.

4 Hinc ego quoque dico, Beneficus esto mihi ô Domine, sana animam meam: nam adversum te peccavi.

5 Inimici mei male precabantur mihi dicentes, Quando tandem morietur, & interibit nomen eius?

6 Cumque quispiam ex eis veniret me in visurus, vanum loquebatur, corde sibi prava colligebat, egressus foras ea eloquebatur.

7 Inter se osores mei contra me pariter mussabant, adversum me malum cogitabant, nempe,

8 Perfudit istum grave aliquod scelus: & iste decumbens haud quaquam posthac surget.

9 Quin & is quocum mihi arctissima fuit familiaritas, cui fidebam, quique cibo meo victitabat, sublato pede, velut calce me petebat.

10 Tu ergo Domine beneficus sis mihi, & erige me, ut illis rependam.

11 In hoc cognovi favere te mihi, quòd hostis meus de me non jubilat.

12 Quodque sum incolumis: suffulcies porrò me, atque statues coram te in sempiternum.

13 Collaudetur Dominus Deus Israelis, à sæculo usque in sæculum. Amen, & Amen.

42. *Præfecto cantorum, erudiens carmen filiorum Corah.*

VT cerva mugit ad torrentes aquarum, sic anima mea mugit ad te ô Deus.

2 Sitit anima mea Deum, Deum vivum: puando demùm veniam, ut appaream in conspectu *D*ei?

3 Fuit mihi lachryma mea pro cibo dies noctesque, dum mihi dicerent quotidiè, Ubinam est *D*eus tuus?

4 Animam meam effundo, simul atque recordor qualiter in summa illos ovantes & collaudantes, festivantem scilicet ac celebrem cœtum, ad domum *D*ei deducebam.

5 Quid

5 Quid dejecta es ô anima mea, & intra me tumultuaris? ſpera tantùm in Deum, quia adhuc pro ſalute redditâ, coram conſpectû ejus gratias agam.

6 Deus meus, dejicit ſe anima mea intra me, propterea quod tui recordor in terra trans Jordanem, atque ab Hermonim monte puſillo.

7 Abyſſus abyſſum advocat, ad vocem cataractarum tuarum, cuncti fluctus tui, & procellæ tuæ ſuper me tranſierunt.

8 Interdiù præcepit Dominus benignitati ſuæ, & nocte canticum ejus mecum, oratio ad Deum vivum.

9 Dicam Deo petræ meæ, Quare obliviſceris mei? cur hoſte opprimente atratus ingredior?

10 Perinde eſt ac ſi adigerent gladium in oſſa mea, dùm hoſtes mei contumeliis me afficiunt, dicuntque ad me quotidiè, Ubi eſt Deus tuus?

11 Quid dejecta es, ô anima mea. & cur ſic intra me tumultuaris? ſpera tantum in Deum: quia adhuc celebrabo eum pro ſalute antè conſpectum meum

reddita, & quod Deum meum se esse ostendit.

Psal. 43.

JUdica me Deus,& suscipe causam meam à gente parum pia, à viro doloso & pravo eripe me.

2 Nam tu Deus meus es robur meum,quare depulisti me? quare pullatus ingredior,inimico obterente?

3 Mitte lucem tuam, & veritatem tuam, hæc deducant me, ad montem sanctum tuum me introducant, atque habitacula tua.

4 Ut ingrediar ad aram Dei, ad Deum,qui est gaudium, & exultatio mea, & celebrem te cithara Deus, Deus meus.

5 Quid dejecta es ô anima mea, & cur tumultuaris intra me? spera in Deum, quoniam adhuc celebrabo eum de salute qua faciem meam exhilarabit, Deumque se meum declarabit.

44. *Carmen erudiens filiorum Corah præfecto Cantorum.*

AUribus nostris audivimus, ô *Deus*, patres nostri commemoraverunt nobis, opera illa quæ temporibus illorum operatus es, retróque temporibus.

2 Tu manu tua Gentes expulisti, & eos plantasti: afflixisti populos, nos autem germinare fecisti.

3 Nec enim gladio suo terram occupârunt, nec ipsorum brachio salus eorum parta est: sed dextera tua, & brachio tuo, & luce vultus tui, quia illos amabas.

4 Tu ipse Rex meus es ô Deus, tu dispone salutes ipsi Jacob.

5 Per te infestos nobis excutiemus, per nomen tuum conculcabimus eos qui in nos insurgunt.

6 Non enim sperabo in arcu meo, & gladius meus minimè me servabit.

7 Sed tu servas nos ab adversariis nostris & pudefacis eos qui nos odio prosequuntur.

8 In *Deo* gloriamur quotidiè,& nomen tuum in ſempiternum celebramus. Sela.

9 At tu depuliſti nos, & ignominia affeciſti, nec inter copias noſtras unà egrederis.

10 Vertis nos in fugam coram hoſte: & qui odio nos proſequuntur, auferunt ſibi prædam.

11 Poſuiſti nos velut oves cibo ſelectos,& inter Gentes illas nos diſperſiſti.

12 Vendidiſti populum tuum nullis opibus,nec auxiſti pretia eorum in licitando.

13 Exponis nos probro vicinis noſtris, illuſioni, & ludibrio his qui circum nos habitant.

14 Facis ut fabula ſimus Gentibus, & ſanna populis.

15 Quotidiè ignominia mea coram me eſt,& pudor obtegit faciem meam.

16 Propter vocem exprobrantis, & convitiantis,& propter inimicum,& ulciſcendi avidum.

17 Hæc omnia eveniunt nobis, attamen nequaquam tui obliviſcimur, nec perfidi ſumus in fœdere tuo. 18 Non

18 Non deflexit retro cor noſtrum,
nec declinaverunt à ſemitis tuis greſſus
noſtri.
19 Quum attereres nos in loco dra-
conũ,atq; umbrâ mortali nosobtegeres.
20 Si obliviſceremur nominis Dei
noſtri,& expanderemus animas noſtras
ad deum alienum.
21 Annon Deus hoc inquireret?
ipſe enim novit abſcondita cordis.
22 Sed propter te occidimur quo-
tidiè, æſtimamur ceu grex mactationi
deſtinatus.
23 Evigila,quare obdormis *D*omine?
evigila inquam,ne depellas perpetuò.
24 Quare abſcondis faciem tuam?
cur afflictionis noſtræ, & oppreſſionis
noſtræ obliviſceris?
25 Quoniam dejecta eſt ad pulve-
rem anima noſtra, terræ adhæret ven-
ter noſter.
26 Conſurge,adjuva nos,& redime
nos propter bonitatem tuam.

45. *Carmen amatorium erudiens, filiorum Corah, præfecto cantorum, de liliis.*

ERuctat cor meum boni quippiam, dedico ego opera mea regi: lingua mea ceu stylus est scribæ expediti.
2 Perelegans es præ cunctis mortalibus, effusa est gratia in labia tua, eo quod Deus te sempiternis ornavit beneficiis.
3 Cinge ô heros gladio tuo femur tuum, decore tuo & magnificentia tua.
4 Et in magnificentia tua prosperè inequita super verbum veritatis, mansuetudinis & justitiæ, docebitque te tunc dextera tua admiranda.
5 Sagittæ tuæ præacutæ; cor hostium regis penetrabũt, populi sub te cadent.
6 Solium tuum in sempiternum & perpetuo stabit O Deus: sceptrum regni tui est sceptrum æquitatis.
7 Amas justitiam, impietatem odis, propterea quòd te Deus, Deus tuus unxit oleo lætitiæ præ consortibus tuis.
8 Myrrham, aloen, & casiam redolent omnia vestamenta tua, è palatiis eburneis deprompta, ut exhilarent.

9 Filiæ regum inter nobiles tuas:
aſtat conjux ad dexteram tuam orna-
ta auro ex Ophir optimo.

10 Audi filia, & vide, inclina aurem
tuam, obliviſcere populi tui, & domus
patris tui.

11 Et concupiſcet rex formam tu-
am: quia ipſe eſt Dominus tuus, ipſum
adorabis.

12 Filia quoq; Tyri cum munere,
& quique opulentiores populi ſaciem
tuam præcabuntur.

13 Omnis gloria filiæ regis intus eſt,
indumentum ejus ex auro intexto.

14 In veſtibus acu pictis adducetur
regi, virgines pediſequæ ejus, ſodales
ejus unà tibi adducentur.

15 Adducentur inquam cum gau-
dio & lætitia, & venient in palatium re-
gis.

16 In locum patrum tuorum ſucce-
dent tibi filii, quos principes in omni
terrâ conſtitues.

17 Memorabo nomen tuum per om-
nia ſæcula, propterea celebrabunt te
populi in ſempiternum, et perpetuò.

46. Præfecto cantorum, carmen filiorum Corah ad Almoth.

DEus nobis suffugium & robur est, premente adversitate, auxilium præsentissimum.

2 Propterea nihil timebimus, etiamsi loco moveatur terra, & nutent montes siti in medio mari.

3 Infremant, & limum egerant undæ ejus, contremiscant montes in elevatione ejus. Sela.

4 Rivi tamen fluminis exhilarabunt civitatem Dei, sacrarium tabernaculorum Altissimi.

5 *D*eus est in medio ejus, ideò minimè nutabit, opem illi feret *D*eus ante auroram.

6 Tumultuentur Gentes, motus concitent regna, & tellus dato fragore defluat.

7 *D*ominus tamen exercituum à nobis stat, arx sublimis est nobis *D*eus Jacob. Sela.

8 Huc agite, & contemplamini opera *D*omini, quasnam solitudines fecerit in terra.

9 Facit

9 Facit cessare bella ad fines usque terræ, confringit arcus, detruncat hastas, igni currus exurit.

10 Remittite, & agnoscite quòd ego sum Deus, excelsus in Gentibus, excelsus in terra.

11 Dominus exercituum nobiscum, arx sublimis nobis Deus Iacob. Sela.

47. *Carmen filiorum Corah, præfecto cantorum.*

OMnes populi plaudite manibus, jubilate Deo voce ovante.

2 Excelsus enim est *D*ōinus, tremendus rex, magnus super omnem terram.

3 Subjicit populos nobis, & nationes sub pedes nostros.

4 Selegit nobis hæreditatem nostram, præstantiam Iacob quam diligit. Sela.

5 Ascendit *D*eus cum jubilo, *D*ominus cum sonitu buccinarum.

6 Psallite *D*eo, psallite: psallite Regi nostro, psallite.

7 Quoniam rex universæ terræ Deus, psallite eruditè.

8 Regnat *D*eus super Gentes, *D*eus sedet in solio suo sancto.

9 Munifici populorum adjunguntur populo Dei Abrahæ: quoniam diis protectoribus terræ longè superiot est.

48. *Canticum, Psalmus filiorum Corah.*

MAgnus Dominus & laudatus plurimùm, in civitate Dei nostri, in monte sancto ejus.

2 Mons Sion, in cujus Aquilonari latere urbs magni Regis est, elegans est regio, & gaudium universæ terræ.

3 Deus in palatiis ejus agnitus est, quòd sit suis arx sublimis.

4 Nam ecce reges convenerant, transierant unà.

5 Qum vidissent, sic obstupuerunt, perterriti sunt, & in præceps acti sunt.

6 Sic corripuit eos illic trepidatio et dolor, ut parturientem.

7 Quomodo ventus Orientalis confringere solet marinas naves.

8 Quemadmodum audivimus, ita vidimus, in civitate Domini exercituum, in civitate Dei nostri, Deus illam firmavit in sæculum. Sela.

9 Animo

9 Animo concipiebamus O Deus bonitatem tuam in medio templi tui.

10 Uti nomen tuum O Deus ita & laus tua pertingit usque ad fines terræ, nam justitia dextera tua abundat.

11 Gaudet mons Sion & exultant filiæ Juda propter judicia tua.

12 Circumite Sion, cingite eam, numerate turres ejus.

13 Adhibete animum ad propugnaculum ejus, videte ut sint celsa palatia ejus, ut enarretis generationi posteræ.

14 Nam hic est Deus, Deus noster est in sempiternum, & perpetuò ipse diriget nos ad mortem usque.

49. *Carmen filiorum Corah præfecto cantorum.*

AUdite hoc omnes populi, auscultate his omnes qui orbem inhabitatis.

2 Tam plebei quàm dignitate aliqua pollentes, unà dives cum paupere.

3 Os meum sapientiam loquetur: & meditatio cordis mei prudentiam.

4 Accommodabo ad parabolam aurem

aurem meam, exponam adhibita cithara ænigma meum.

5 Cur timeam in adverſo tempore? iniquitas calcaneorum meorum circundaret me.

6 Ex illis qui nituntur opulentia ſua, & in multitudine divitiarum ſuarum gloriantur,

7 Nemo fratrem ſuuum ulla ratione redimere poteſt, neque Deo pretium redemptionis ejus perſolvere.

8 Nimii ſiquidem pretii eſt redimi à morte animas illorum, ut ævo vivant perpetuo.

9 Et vitam in ſempiternum proferant ſepulchrum nunquam viſuri.

10 Equidem videre eſt ut ſapientes æquè moriantur ac ſtulti, & ſtupidi intereant, & opes ſuas aliis relinquant.

11 Sepulchrum domus eorum in perpetuum, & habitacula eorum per ſæcula, nomina ſua vocârunt in terris.

12 At homo in pretio non diu permanet, ſimilis erit pecudibus quæ prorſus intereunt.

13 Hoc illorum inſtitutum planè
ſtultitia

ſtultitia illorum eſt: & tamen poſteri
eorum quod illi dictant approbant.Sela.

14 Ut greges apud inferos colloca-
buntur,mors paſcet eos, manè recti in
eos dominabuntur: forma eorum inve-
teraſcet,fovea eſt eorum domicilium.

15 At Deus animam meam de po-
teſtate inferorum liberabit: nam ſuſce-
pit me.Sela.

16 Nihil metuas quum ditatus fue-
rit quiſpiam, aut quum gloriam domus
ſuæ auxerit.

17 Haud enim ſumet omnia ſecum
quum morietur, neque gloria ejus eum
comitabitur.

18 Quoniam animam ſuam in vita
ſua beatam dicet, & quum benefeceris
ei celelebrabunt te.

19 Concedent iſti ad nationem pa-
trum ſuorum, & nunquam luce fruen-
tur.

20 At homo quum ſit pretioſus &
nobilis,non expendit: ſimilis ergo erit
jumentis quæ prorſus intereunt.

50. *Carmen ipsi Asaph.*

DEus judicum *D*ominus loquutus est,& convocavit terram ab ortu solis usque ad occasum ejus.

2 De Sion consummatæ pulchritudinis Deus illustris emicabit.

3 Veniet Deus noster, neque dissimulabit,ignis vorax ante ipsum præcedet, circa eum undique turbo vehemens.

4 Advocabit cœlum desuper & terram, ut judicio contendat cum populo suo.

5 Congregate mihi bonos meos, et qui mecum inierunt fœdus de sacrificandi ratione.

6 Et annuntiabunt cœli Justitiam ejus: nam Deus ipse judex erit. Sela.

7 Audi popule mi,nam loquar: ô Israel,nam te contestabor: ego sum Deus,*D*eus tuus.

8 Non reprehendam te sacrificiorum tuorum causa:holocausta enim tua jugiter sunt coram me.

9 Non eſt ut accipiam de domo tua
juvencum,nec de caulis tuis hircos
10 Meæ ſiquidem ſunt omnes feræ
ſylvarum,pecudes in mille montibus.
11 Novi cunctas in montibus volu-
cres,penes me ſunt animantes agreſtes.
12 Si eſuriero, non eſt ut tibi indi-
cem: quùm meus ſit orbis, et quidquid
ille continet.
13 Num comeſturus ſum carnem
taurorum? et ſanguinem hircorum bi-
biturus?
14 Sacrifica *Deo* laudem, et perſol-
ve Altiſſimo vota tua.
15 Premente adverſitate, invoca me:
et quùm te eripio, gloriam meam cele-
bra.
16 Impio autem dicit *Deus*,quid tibi
vis quòd commemoras ceremonias me-
as?cur ore tuo fœdus meum jactas.
17 Quùm odio habeas diſciplinam,
et verba mea poſt te abjicias?
18 Si furem uſquam videris, eo ob-
lectaris,et cum adulteris eſt pars tua.
19 Os tuum addixiſti malo, et lin-
gua tua dolum concinnat.

20 Sedes,

20 Sedes, & contra fratrem tuum loqueris, filium matris tuo probro afficis.

21 Hæc fecisti, quúmque ego dissimulo, fingis me planè tui similem esse: disceptabo itaque tecum, et ordine proponam ante oculos tuos.

22 Istuc quæso intelligite, qui obliti estis Dei: ne quùm rapiam, non sit qui eripiat.

23 Qui laudem sacrificat, is me glorificat: et hæc est via per quam ostendam ei salutem Dei.

51. *Carmen Davidis præfecto cantorum quum ad eum venisset Nathan propheta, posteaquam ingressus fuerat ad Bath-sabam.*

MIserere mei Deus pro bonitate tua, pro ingenti misericordia tua dele scelera mea.

2 Lava me plurimùm ab iniquitate mea, et à peccato meo munda me.

3 Nam transgressiones meas agnosco, et peccatum meum assiduè mihi obversatur.

4 In

4 In te, in ſolum te peccavi, & malum hoc in oculis tuis admiſi: propterea vere juſtus agnoſceris in verbis tuis, & purus quum judicaveris.

5 En ego in iniquitate formatus ſum, & in peccato concepit me mater mea.

6 Ecce veritatem diligis in intimis, & in abſtruſo ſapientiam mihi manifeſtam facis.

7 Expia me hyſſopo, & mundus ero: lava me, & nive ero candidior.

8 Fac ut audiam lætitiam, & gaudium, exultent oſſa quæ tu contriviſti.

9 Adſconde faciem tuam à peccatis meis, & omnes iniquitates meas dele.

10 Cor mundum crea mihi Deus, & ſpiritum firmum intra me innova.

11 Ne abiicias me à facie tua, nec ſpiritum tuum ſanctum à me auferas.

12 Reſtitue mihi lætitiam ſalutaris tui: & ſpiritu principali fulci me.

13 Docebo tranſgreſſores vias tuas, & peccatores ad te convertentur.

14 Libera me de ſanguinibus Deus, Deus ſalutis meæ, tunc lingua mea reſonabit cum ovatione juſtitiam tuam.

15 Aperi

15 Aperi Domine labia mea, ut os meum laudem tuam prædicet.
16 Nam hostiis non delectaris, alioqui eas obtulissem: holocaustum non vis.
17 Sacrificia Deo spiritus confractus: cor confractum & contritum Deus non despicies.
18 Benignè fac ex benevolentia tua Sioni, ædifica muros Jerusalem.
19 Tunc delectaberis hostiis, sacrificio & holocausto iustitiæ: tunc aræ tuæ vitulos imponent.

52. *Præfecto cantorum erudiens carmen Davidis, quùm venisset Doeg Idumæus ad Saulem, eiq; nuntiasset atq; dixisset, Venit David addomum Ahimelech.*

QVid gloriaris in malitia potens? bonitas Dei extat quotidiè.
2 Corruptelas cogitas lingua tua, perindè ut novacula exacuata aberrans.
3 Amas nocere potiùs quàm benefacere, mentiri potiùs quàm quod iustum est loqui Sela.
4 Amas loqui quæcunq; perniciem afferunt, lingua dolosa.

5 Etiam

5 Etiam te Deus diſſipabit in æternum, tollet te, & abradet te de tabernaculo tuo, ac radicem tuam è terra viventium. Sela.

6 Quod quum videbunt juſti, timebunt deque illo ridebunt.

7 En dicent, virum qui non poſuit Deum robur ſuum: ſed in multitudine divitiarum ſuarum ſpem poſuit, & roboravit ſe pravitatibus ſuis.

8 At ego ero ſimilis oleæ frondoſæ in domo Dei, quia ſpem poſui in bonitate Dei in ſempiternum, & perpetuò.

9 Celebrabo te in ſæculum, quoniam feciſti: & præſtolabor nomen tuum: quoniam ante bonos tuos bonum eſt.

53. *Præfecto cantorum carmen erudiens Davidis de miſeria.*

DIxit ſtolidus in corde ſuo, non eſt Deus: ob id conſceleratam & abominandam deſignarunt iniquitatem: non eſt qui quod bonum eſt faciat.

2 At Deus è cœlo proſpexit ſuper filios hominum, ut videret num eſſet prudens aliquis, & qui Deum quæreret.

3 Cuncti

3 Cuncti pariter deflexerunt, corrupti ſunt: nemo eſt qui quod bonum eſt faciat, ne unus quidem.

4 An non cognoverunt operarii iniquitatis, qui populum meum vorant, ut qui panē devorant, & Deū nō invocant?

5 Illic pavore conſternantur, ubi pavor non eſt, quia Deus diſſipat oſſa obſidentis te: pudefeciſti eos, quoniam Deus averſatus eſt illos,

6 O utinam è Sione ſalus Iſraeli contingat, ut Deus captivitatem populi ſui finiat, ut lætetur Jacob, gaudeat Iſrael.

54. *Erudiens carmen Davidis, præfecto cantorum ad inſtrumenta muſica quùm Ziphæi venirent & dicerent Sauli, Annon David apud nos latitat?*

DEus per nomen tuum ſalvum me fac, & virtute tua vindica me.

2 Deus audi precem meam, ſermoni oris mei auſculta.

3 Nam alieni contra me inſurrexerunt, & tyranni quærunt animam meā, non habentes ob oculos Deum. Sela.

4 En Deus adjuvat me, Dominus

cum

cum ijs adeſt, qui me ſuffulciunt.
5 Rependet malum iſtud adverſari-
is meis, in veritate tua extermina eos.
6 Voluntarium ſacrificium faciam
tibi,& celebrabo nomen tuum Domine,
quoniam bonum eſt.
7 Nam ex omni afflictione eripuit
me, & in hoſtibus meis optata videbit
oculus meus.

55. *Erudiens carmen Davidis præfe-
cto cantorum ad inſtrumenta muſica.*

AVſculta Deus precationi meæ, à
deprecatiõe mea ne te ſubducas.
2 Attende, & reſponde mihi,queru-
lor in prece mea, & infremo.
3 Propter vociferationem hoſtium,
propter divexationem impiorum, qui
mihi iniquitatem obtrudunt, & in ira
mihi adverſantur.
4 Proptereà cor meum intra me affli-
ctatur,& terrores mortis irruerũt in me.
5 Timor & tremor inciderunt in me,
& horror me adobruit.
6 Et dixi, Vtinam eſſent mihi alæ
tam celeres quàm ſunt columbæ: avo-
larem enim,& quieſcerem. 7 Et

7 Et longè profugerem, commora-
rer in ipſo deſerto. Sela.
8 Properarem ut à vento turbinoſo,
& tempeſtate evaderem.
6 Degluti eos O Domine, & finde
linguas eorum: quoniam vidi violenti-
am, & lites in ipſa civitate.
10 Hæc illam dies noctéſque in mu-
ris ejus circumeunt, intra eam iniquitas,
& moleſtia.
11 Corruptelæ intra eam, à plateis
ejus impoſtura & dolus nunquam de-
clinant.
12 Neque enim hoſtis erat qui me
probro afficiebat, alioqui tuliſſem: ne-
que extulit ſe contra me, qui præ ſe fe-
rebat odium mihi, abſcondiſſem enim
me ab illo:
13 Sed tu eras homo æqualis mihi,
dux meus, & notus meus:
14 Mutuò enim & ſuaviter ſecreta
communicabamus: in domum Dei in
cœtu unà ibamus.
15 Derepentè mors ſuper illos irru-
at, deſcendant vivi ad inferos: nam
mala ſunt in habitaculis eorum & inti-
mis eorum. 16 Ego

16 Ego ad Deum clamabo, & Do-
minus ſervabit me.
17 Veſpere,& manè,& meridie pre-
cor, & importunus ſum, & ipſe vocem
meam exaudivit.
18 Redemit animam meam à præ-
lio quod mihi intentatur, pacémq; do-
navit: nam plurimi fuerunt mecum.
19 Audiet Deus, & affliget eos qui
ſedet ab initio. Sela.
20 Nam non eſt ſpes quòd illi mu-
tentur, nec Deum timeant.
21 Injecit ille manum ſuam in eos
quibuſcum pacem ſimulaverat & pro-
fanavit fœdus ſuum.
22 Os habet butyro mollius, ſed
corde bellum gerit: verba ejus oleo
magis lenia, quum ſint ſtricti gladii.
Reiice in Dominum ſarcinam tuam,
& ipſe te ſuffulciet: non permittit ut
iuſtus perpetuò labaſcat.
24 Tu interim, O Deus, detrudes
ſanguinarios iſtos, & fraudulentos in
puteum interitus: non perducent ad
dimidium dies ſuos, ego autem ſpem
meam in te collocabo.

56. *Præfecto cantorum de vexatione manipuli alieniginarum: insigne aureolum Davidis, quum eum Philisthini compræhendissent in Gath.*

MIserere mei Deus: nam me homo ferè absorpsit, quotidiè oppugnans me obtrivit.

2 Absorbent me hostes mei omni tempore, multi namque pugnant contra me, O Excelse.

3 Quocunque tempore timor me invadit, ego spem meam in te colloco.

4 In Deo laudabo verbum ejus: in Deum speravi, nihil metuo quid mihi caro faciat.

5 Perpetuò verba mea calumniabantur: omnes cogitationes eorum in hoc erant, ut malum mihi pararent.

6 Concurrunt, speculantur ipsi, & vestigia mea observant, quandoquidem animæ meæ inhiant.

7 Vanitate sperant sese evasuros: at Deus est qui in ira populos deiicit.

8 Fugas meas tu numeratas habes, lachrymas meas repone in lagũculãtuã, annon in rationario tuo? 9 Quo-

9 Quoties te invoco, hoſtes mei retrocedunt: in hoc certus fio quòd tu es Deus meus.

10 In Deo laudabo verbum, in Domino laudabo ſermonem.

11 In Deum ſpero, non metuam quid faciat mihi homo.

12 Vota nuncupabo tibi O Deus, reddam laudes tibi.

13 Quoniam eripuiſti animam meam à mortè, annon & pedes meos à lapſu? ut incedam in conſpectu Dei in luce viventium.

57. *Præfecto cantorum, Ne perdas, inſigne aureolum Davidis, quàm à Saule fugiſſet in ſpecum.*

MIſerere mei Deus, miſerere mei, quoniam in te confiſa eſt anima mea, & in umbra alarum tuarum ſpero donec tranſeat corruptela.

2 Invocabo Deum excelſum, Deum qui me perficit.

3 Is è cœlo mittet, & liberabit me opprobrio me abſorbente perpetuò, mittet Deus ſuam bōitatem & fidem ſuam.

4 Anima mea est in medio leonum,
jaceo inter homines qui flammis exu-
runt, quorum dentes velut lanceæ & sa-
gittæ sunt, & lingua gladius acutus.
5 Extolle te ô Deus super cœlos, su-
per omnem terram gloria tua.
6 Rete parârunt gressibus meis, in-
curvata est anima mea: foderunt ante
me foveam, & inciderunt in eam. Sela.
7 Paratum est cor meum O Deus, pa-
ratū est cor meum: cantabo, & psallam.
8 Epergiscere O gloria mea, exper-
giscere nablum & cithara, maturè sur-
gam.
9 Celebrabo te in populis O Domi-
ne, canam te in nationibus.
10 Quoniam bonitas tua ingens est,
ad cœlos usq; pertingit, & fides tua ad
æthera usque.
11 Extolle te O Deus super cœlos, &
per omnem terram gloria tua.

58. *Præfecto cantorum, Ne perdas, in-
signe aureolum Davidis.*

NUm verè, O manipule, quod ju-
stum est pronuntiatis, rectè judi-
catis mortalibus? 2 Quin

2 Quin potiùs iniquitates in corde concinnatis in terra: violentiam manus veſtræ appendunt.

3 Abalienati ſunt impii iſti ab eo tempore quo vulvam egreſſi ſunt: errant jam inde ex quo è ventre prodierunt, loquentes mendacium.

4 Virus eſt illis ut virus ſerpentis, ut aſpidis ſurdæ, aurémque ſuam obdurantis.

5 Ne cogatur audire vocem incantantium, incantatoris inquam artibus magicis præſtantis.

6 Contere, O Deus, dentes oris iſtorum, maxillares dentes juvenum iſtorum leonum contunde O Domine.

7 Liqueant ceu aquæ quæ dilabuntur, ut cui tenſo arcu ſagittæ diffringuntur.

8 Inſtar limacis colliqueſcentis, diffluant velut abortivum mulieris, quod ſolem nunquam aſpexit.

9 Priuſquam ſpinæ veſtræ in rhamnum adoleſcant, repentè vivos ſicut acerrimo furore tollat eos turbo.

10 Lætabitur juſtus quùm viderit ultionem, pedes ſuos in ſanguine impii lavabit.

11 Et dicet homo.Certè justum manet suus fructus: certè est Deus judicans in terra.

59. *Præfecto cantorum, Ne perdas, insigne aureolum Davidis, quùm misisset Saul ad observãdum domum ejus, ut eum occiderent.*

ERipe me ab inimicis meis Deus meus, ab iis qui contra me insurgunt protege me.

2 Eripe me ab his qui sceleratè agunt, & à viris sanguinariis serva me.

3 Nam ecce animæ meæ insidiantur, conspirant adversùm me feroces: non ob iniquitatem meam, nec ob peccatum meum, O Domine.

4 Nulla iniquitate mea adducti accurrunt, instruxerunt sese: exurge ergo ut mihi succurras, & respice.

4 Et tu O Domine Deus exercituum, Deus Israelis, evigila, ut visites omnes Gentes, neque misericordem te exhibeas omnibus sceleratè prævaricantibus. Sela.

6 Revertuntur ad vesperam, fremunt

ut canes, & urbem circuncursant.
7 Ecce loquuntur ore suo & gladii
sunt in labiis eorum: nam quis audiat?
8 At tu O domine ridebis eos, cum
sanna cunctas Gentes excipies.
9 Robur illi, at te observabo: nam
Deus vice arcis sublimis est mihi.
10 Bonitas tua, O Deus meus ante-
vertat me: fac Deus optata in hostibus
meis videam.
11 Ne subitò interimas illos, ne for-
tè obliviscatur populus meus: redde eos
vagos in populo tuo, & dejice eos, pro-
tector noster Domine.
12 Propter peccatnm oris eorum,
& ob sermonem labiorum ipsorum, in
superbia sua capiantur, ob perjurium,
& mendacium quod loquuntur.
13 Consume in furore, consume ut
non sint, ut sciant omnes, quòd Deus iu
Jacob, & usque ad fines terræ domine-
tur Sela.
14 Et ad vesperam revertuntur, fre-
munt ut canes, & urbem circuncursant.
15 Hi ipsi pro cibo vagabuntur, nec
satiati cubabunt.

11 Et dicet homo. Certè justum manet suus fructus: certè est Deus judicans in terra.

59. *Præfecto cantorum, Ne perdas, insigne aureolum Davidis, quùm misisset Saul ad observādum domum ejus, ut eum occiderent.*

ERipe me ab inimicis meis Deus meus, ab iis qui contra me insurgunt protege me.

2 Eripe me ab his qui sceleratè agunt, & à viris sanguinariis serva me.

3 Nam ecce animæ meæ insidiantur, conspirant adversùm me feroces: non ob iniquitatem meam, nec ob peccatum meum, O Domine.

4 Nulla iniquitate mea adducti accurrunt, instruxerunt sese: exurge ergo ut mihi succurras, & respice.

4 Et tu O Domine Deus exercituum, Deus Israelis, evigila, ut visites omnes Gentes, neque misericordem te exhibeas omnibus sceleratè prævaricantibus. Sela.

6 Revertuntur ad vesperam, fremunt

ut

ut canes, & urbem circuncurſant.
7 Ecce loquuntur ore ſuo & gladii
ſunt in labiis eorum : nam quis audiat ?
8 At tu O domine ridebis eos, cum
ſanna cunctas Gentes excipies.
9 Robur illi, at te obſervabo : nam
Deus vice arcis ſublimis eſt mihi.
10 Bonitas tua, O Deus meus ante-
vertat me : fac Deus optata in hoſtibus
meis videam.
11 Ne ſubitò interimas illos, ne for-
tè obliviſcatur populus meus: redde eos
vagos in populo tuo, & dejice eos, pro-
tector noſter Domine.
12 Propter peccatum oris eorum,
& ob ſermonem labiorum ipſorum, in
ſuperbia ſua capiantur, ob perjurium,
& mendacium quod loquuntur.
13 Conſume in furore, conſume ut
non ſint, ut ſciant omnes, quòd Deus in
Jacob, & uſque ad fines terræ domine-
tur Sela.
14 Et ad veſperam revertuntur, fre-
munt ut canes, & urbem circuncurſant.
15 Hi ipſi pro cibo vagabuntur, nec
ſatiati cubabunt.

16 Ego autem cantabo fortitudinem
tuam, manè ovabo de bonitate tua, quod
arx sublimis mihi fueris, & dum pre-
meret me adversitas, perfugium.

17 O robur meum, tibi canam, quo-
niam Deus arx sublimis mihi es, & Deus
bonitatis meæ.

60. *Præfecto cantorum super rosa te-
stimonii, insigne aureum Davidis ad do-
cendum, dum bellum gereret contra eam
partem Syriæ, quæ Mesopotamia vocatur,
& contra Syriæ partem quæ vocata est
Zoba: & quum Joab reversus percussis-
set Edomitarum in Valle salis duodecim
millia.*

DEus repuleras nos, disieceras nos,
iratus eras: ac redhibebas rursus
te nobis placatum.

2 Concusseras terram, & diruperas
eam: cura fructuras ejus, vacillat enim.

3 Dura fecisti experiri populum tuum:
potum dedisti nobis vinum læthale.

4 At sustulisti rursus timentibus te
signum, ut triumpharent, idque propter
veritatem. Sela.

5 Vt eripiantur dilecti tui, ſerva
dextera tua, & exaudi me.
6 Deus loquutus eſt in ſanctuario ſuo
quòd lætabor; & quòd dividam Si-
chem, & vallem Succoth dimetiar.
7 Meus eſt Gilead, & meus eſt Ma-
naſſes; Ephraim robur capitis mei, Juda
legiſlator meus.
8 Moab lebes ablutionis meæ: ſuper
Edom projiciam calceamentum meum,
ambi ô Palæſthina amicitiam meam.
9 Quis ducit me in civitatem muni-
tam? quis me uſque in Edom deducet?
10 Annon tu O Deus, qui nos repu-
leras, & tu Deus qui non egrediebaris
cum exercitibus noſtris?
11 Fer nobis auxilium in anguſtia,
nam hominum auxilium inane eſt.
12 In Deo fortiter faciemus, & ipſe
conculcabit hoſtes noſtros.

61 *Præfecto cantorum ad inſtrumenta muſica, carmen Davidis.*

AVdi, Deus, clamorem meum, ora-
tioni meæ auſculta.
2 Ab extremo terræ ad te cla-

dum cor meum ferè exanimatum est in rupem altiorem, quàm ut in eam : possim conscendere, subduc me.

3 Tu ènim es asylum meum, turris prævalida, qua ab hoste servor.

4 Fac habitem in tentorio tuo perpetuò, tutus agam in latibulo alarum tuarum. Sela.

5 Tu enim Deus exaudisti vota mea, dedisti hæreditatem timentibus nomen tuum.

6 Dies diebus regis adjicies, annos ejus in mnlta sæcula produces.

7 Sedebit coram Deo in sæculum, bonitatem & veritatem para, quæ eum custodiant.

8 Sic psallam nomini tuo in perpetuum, ut persolvam vota mea per singulos dies.

62. Præfecto cantorum pro Jedethum, oda Davidis.

VTique ad Deum silens respicit anima mea, quia ab ipso salus mea.

2 Vtique ipse est petra mea, & salus mea, ipse arx sublimis mea : ideò non labascam admodum graviter.

3 Quo-

3 Quousque insidias struitis quibusvis? tandem vos omnes interficiemini, perinde ut paries inclinatus, & maceria impulsa.

4 Vtiq; ne ipse exaltetur cōsultant ut impellatur: diligunt mendaciū, ore suo benè precantur, corde devoveut. Sela.

5 Veruntamen respice ad Deum silens, O anima mea: nam ab ipso pendet spes mea.

6 Utique ipse est petra mea, & salus mea, arx mea, non nutabo.

7 B Deo pendent salus mea, & gloria mea, petra fortitudinis meæ, refugium meum in Deo est.

8 Collocate spem in eum omni tempore O populi, effundite ante conspectum ejus cor vestrum, Deus refugium nobis. Sela.

9 Veruntamen filii hominum vani sunt, mendaces filii viri: si simul ponantur in bilance, ipsa vanitate leviores erunt.

10 Ne collocetis spem in injuria & rapina, nolite vos dedere vanitati: opes si affluunt, ne cor apponatis.

11 Semel atque iterum loquutus est Deus, idque audivi, Deo esse robur;

12 Quòd & tibi Domine bonitas adest: quodq; tu rependis cuiq; juxta opus suum.

63. *Psalmus Davidis quum esset in deserto Juda.*

DEus, Deus meus tu, summo diluculo te quæro: te sitit anima mea, te concupiscit caro mea, in hac terra torrida & siticulosa, cui desunt aquæ.

2 Sic ut te contempler in sanctuario tuo, ut videam virtutem tuam & gloriam tuam.

3 Nam bonitas tua ipsâ vitâ optabilior est, ideò labiis meis te laudabo.

4 Sic benedicam te in vita mea, in nomine tuo attollo manus meas.

5 Tanquam adipe, & pinguedine satiabitur anima mea, unde ovabunt labia mea, laudabit os meum.

6 Simul atque tui memor fuero in lecto meo, de te meditatus fuero in vigiliis nocturnis.

7 Tu etenim es qui mihi fers auxilium,

&

& in umbra alarum tuarum ovabo.
8 Tibi adhæsir anima mea : quia dextera tua me suffulcit.
9 Isti verò qui animam meam devastare quærunt, subibunt infima terræ :
10 Adigent eos in aciem gladii, sors vulpibus erunt.
11 Rex autem in Deo lætabitur, gloriabitur quisquis per ipsum juraverit : nam os illorum qui mendacium loquuntur obstruetur.

64. *Præfecto cantorum oda Davidis.*

AVdi Deus vocem meam in querimonia mea, serva vitam meam ab hostis formidine.
2 Absconde me à consilio malorum, & à tumultu operantium iniquitatem.
3 Qui linguam suam instar gladii exacuunt, & ceu tenso arcu amara verba pro sagittis ejaculantur.
4 Vt in absconditis innocentem feriant, subitò feriant eum, nec quicquam metuunt.
5 Corroborant se in re mala, commentantur inter se de abscondendis laqueis :

queis: dicunt enim, Quis videbit eos?
6 Vestigant malitias, pervestigatam vestigationem absconderunt quisquè in intimo, cordeque profundo.
7 At Deus sagitta illos subitò feriet, quâ plagis afficientur.
8 Prosternentque super se linguam suam: quicunque aspexerint eos stupefacti facessent.
9 Videbunt id cuncti mortales, & narrabunt opus Dei, & opera ejus prudenter expendent.
10 Lætabitur justus in Domino, & se fidei illius committet: & omnes recti corde gloriabuntur.

65. *Præfecto cantorum Psalmus Davidis & canticum.*

TIbi O Deus silentium laus in Sion tibi persolvetur votum.
2 Tu exaudis precem: hinc omnis caro ad te venit.
3 Ratio iniquitatum superârat nos, tu verò transgressiones nostras expiasti.
4 Beatus quem tu elegeris, quem tibi adhibueris: habitabit enim ille in

atriis tuis : ſatiabitur bonis domus tuæ,
& ſacris templi tui.
5 Terribilia in juſtitia reſpondebas
nobis, O Deus ſalus noſtra, O aſylum
omnium finium terræ quique remoti
in mari degunt.
6 Qui montes virtute ſua firmat, ac-
cinctus potentia.
7 Qui compeſcit ſtrepitum marium,
& ſtrepitum undarum eorum, & fre-
mitum populorum.
8 Et timebunt à ſignis tuis quicun-
que extremos fines inhabitant : facis
ovare exitus matutini & veſpertini
temporis.
9 Viſitaſti terram, & irrigaſti eam,
ditaſti eam ampliter, rivus Dei aquis
exuberat,tu paras eis frumentum,quan-
doquidem ſic illam inſtruis.
10 Irrigas liras ejus, & quieſcere facis
ſulcos ejus:facis eã guttis colliqueſcere,
& germẽ ejus fœliciter provenire facis.
11 Coronas annum tuis bonis,& ve-
hicula tua ſtillant pinguedinem.
12 Stillant pinguedine ſpecioſa paſ-
cua deſerti, colleſq; exultatione, accin-
guntur.

13 Ve-

13 Veſtientur campi gregibus, & valles amicientur frumento, jubilabunt atque canent.

66. *Præfecto cantorum canticum Pſalmi.*

IVbilate Deo omnis terra, Canite gloriam nomini ejus, reddite gloriam laudi ejus.

2 Dicite Deo, Quàm ſuſpiciendus es in operibus tuis! ob amplitudinem virtutis tuæ ſupplices tibi erunt licèt falſò hoſtes tui.

3 Te adorabunt omnes habitatores terræ, & pſallent tibi, pſallent nomini tuo. Sela.

4 Huc agite, contemplamini opera Dei, quam ſtupenda ſint ejus conſilia ſuper filios hominum.

5 Mutavit mare in aridam, fecit ut pedibus flumen tranſierint, ibi in eo lætabamur.

6 Virtute ſua ab æterno imperat: oculi ejus Gentes cõtemplãtur, defectores haudquaquam ſeſe exaltabunt. Sela.

7 Prædicate ô populi Deum noſtrum, & efficite ut audiatur vox laudis ejus.

8 Hic eſt qui animam noſtram ſervavit in vita, nec permiſit vacillare pedes noſtros.

9 Etiamſi explores nos ô Deus, & excoquas nos ut argentum excoquitur.

10 Inducas nos in laqueum, catenam ponas in lumbis noſtris.

11 Patiaris ut homines ſuper capita noſtra inequitent, veniamus in ignem & aquam: educis tamen nos in refrigeriũ.

12 Ingrediar ergo domum tuam cum holocauſtis, vota mea tibi perſolvam.

13 Quæ effecerunt ut aperirem labia mea, & ut loqueretur os meum, quum eſſem in anguſtiis.

14 Holocauſta pinguia offeram tibi cum incenſo arietum, faciam bobus & hircis. Sela.

15 Venite, audite quotquot Deum timetis, narrabo quænam animæ meæ fecerit.

16 Ad ipſum ore meo clamavi, & linguâ meâ exaltatus eſt.

17 Si iniquitatem reſpexiſſem in corde meo, non exaudiſſet me Dominus.

18 Jam autem exaudivit Deus, & vocem

cem precationis meæ attendit.
19 Laudandus Deus, qui nec precem meam repulit, nec bonitatem ſuam à me ſubduxit.

67. *Præfecto cantorum Pſalmus, & carmen ad inſtrumenta muſica.*

DEus miſereatur noſtri, & benedicat nobis, atque illuſtret inter nos lumen vultus ſui. Sela.
2 Ut cognoſcatur in terra via tua, & in omnibus gentibus ſalus tua.
3 Celebrent te populi ô Deus, celebrent te populi univerſi.
4 Gaudeant nationes, & ovent, quod jus reddas ex æquitate populis, & nationes in terra deducas. Sela.
5 Celebrent te O Deus populi, celebrent te populi univerſi.
6 Terra verò reddat proventum ſuum, & benedicat nobis Deus, Deus inquam noſter.
7 Benedicat nobis Deus, & metuant eum quicunque ad fines orbis uſq; habitant.

68. *Præfecto cantorum psalmus, & canticum Davidis.*

SImul atque exurgit Deus inimici ejus
dispergunturr, & fugiunt à conspectu
ejus, qui ipsum odio habent.
2 Quemadmodum dispellitur fumus,
tu dispellis eos: & sicut cera colliquescit ab igne, sic dispereunt impii à conspectu Dei.
3 Justi autem coram Deo gaudent
& lætantur, & præ gaudio gestiunt.
4 Cantate Deo, psallite nomini ejus:
munite viam ejus, qui supremo cœlo
inequitat, in Ia nomine ejus, exultate
coram illo.
5 Pater est pupillorum, & causam egit viduarum, Deus, quamvis habitet
in habitaculo sanctitatis suæ.
6 Deus qui orbis restituit familiam,
educit qui vincti tenentur catenis: desertores autem terram torridam inhabitabunt.
7 Deus quum tu ante populum tuum,
progredereris, quum incederes per desertum: Sela.

8 Terra

8 Terra movebatur, & cœli distilla-
bant coram Deo, quemadmodum tre-
muit iste Sinai coram Deo, Deo inquam
Israelis.
9 Ex munificentia, ô Deus, pulviam
destillabas hæriditatis tuæ, & laboran-
tem confirmabas.
10 Vt in ea habitaret grex tuus, præ-
parasti pro bōitate tua pauperi ô Deus.
11 Dominus dabat verbum annunti-
atricibus magni exercitus.
12 Reges ingentibus copiis instructi
fugerunt, fugerunt inquam, qui domi
desidebant diviserunt spolia.
13 Etiamsi hactenus habitastis inter
ollas, eritis posthac ut pennæ columbæ
argento obductæ cujus alæ fulvæ sunt
auro purissimo.
14 Quum dissiparet Omnipotens in
ea reges, candescebas veluti nix in Sal-
mon.
15 Mons Dei est sicut Basan : mons
qui caseis abundat, mons Basan.
16 Quare invidetis vos montes quan-
tumvis clivosi monti huic, quum Deo
volupe sit habitare in eo? quin hunc
per-

perpetuò inhabitabit Dominus.

17 Equitatus Dei habet bis dena millia, imò multa millia angelorũ: Dominus inter eos ſicut in Sinai, in ſanctuario.

18 Aſcendiſti in altum, cepiſti captivitatẽ, accepiſti dona in hominibus, etiã defectores, ut habitet Dominus Deus.

19 Laudandus *D*ominus, qui nos quotidiè cumulat beneficiis, Deus ſalutis noſtræ. Sela.

20 Deus noſter Deus ad ſalutes, Domino Deo exitus mortis:

21 Veruntamen vulnerat Deus caput hoſtium ſuorum, verticem capillatum eorum qui in delictis ſuis ambulant.

22 *D*ixerat *D*ominus, Reſtituam meos, velut olim ex Baſan, reſtituam ut olim ex profundis maris.

23 Propterea pes tuus, & lingua canum tuorum ſanguine rubet ab inimicis ab ipſo.

24 Viderunt inceſſus tuos ô *D*eus, inceſſus *D*ei mei, regiſque mei, qui eſt in ſanctuario.

25 Præcedebant cantores, poſt hos ludentes muſicis inſtrumentis: in medio

puellæ tympana pulſantes.
26 Vos qui eſtis de vena Iſraelis, in
cœtibus laudate Dominum Deum.
27 Ibi Benjamin parvulus, qui po-
teſtate inter eos fungebatur : princi-
pes Juda lapis illorum, principes Zebu-
lon, principes Naphtali.
28 Mandavit Deus tuus robur tuum,
robora O Deus quod feciſti nobis.
29 A templo tuo Ieroſolymis, tibi
offerant reges munera.
30 Increpa cœtum haſtatorum, cœ-
tum validorum cum vitulis populorum
qui ſeſe contumaces præbent, ut cum
fragmentis argenti veniant: diſſipa
gentes, quibus bella cordi ſunt.
31 Venient propter hoc optimates
ex Ægypto, Æthiopia celeritèr manus
ſuas Deo protendet.
32 Regna terræ cantate *Deo*, pſal-
lite Domino. Sela.
33 Equitanti ſuper cœlos cœlorum
ab initio en edit vocem ſuam, vocem
prævalidam.
34 Tribuite Deo fortitudinem, cu-
jus magnificentia eſt ſuper Iſraelem,
cujus

cujus fortitudo est in æthere.
35 Tremendus es O Deus de sanctu-
ariis tuis, Deus Israelis ipse dat robur
populo, propterea laudandus Deus.

69. Præfecto cantorum super liliis, carmen Davidis.

SErvato me, Deus, quoniam pene-
trârunt aquæ ad animam usque.
2 Demersus sum in limum profun-
dissimum, in quo non est fundum: de-
cidi in profundissimas aquas, & undæ
obruunt me.
3 Delassatus sum vociferando, ari-
dum factũ est guttur meũ: defecerunt
oculi mei, suspiciendo ad Deum meum.
4 Qui me immerito odio prosequun-
tur, plures sunt quàm capilli capitis
mei: prævaluerunt qui absque causa
me obterunt inimici mei, ut quæ non
rapui, rependere cogar.
5 Tu nosti O Deus quæ per ignoran-
tiam admisi, & delicta mea te haudqua-
quam latent.
6 Ne pudefiant in me O Domine,
Domine exercituum, qui te expectat, ne

ignominia afficiantur in me O Deus Iſ-
raelis qui te ſtudioſè quærunt.
7 Nam tui cauſa hoc opprobrium
fero, faciem meam ignominia obtexit.
8 Alienus factus ſum fratribus meis,
extraneus filiis matris meæ.
9 Æmulatio enim pro domo tua ex-
edit me, & probra eorum qui te pro-
bro afficiunt, in me reciderunt.
10 Si quando fletu & jejunio affligebam me, idipſum quoque probro mihi vertebatur.
11 Sacco me pro veſte involvebam:
ſic quoque fabula illis fiebam.
12 De me fabulantur qui deſident
in porta, & carmina canunt qui ſicerum bibunt.
13 At ego precem meam ad te ô Do-
mine, ſi quando tempus ſit ô Deus, quo ob multam bonitatem tuam propitium te exhibeas, annue mihi pro fide tua qua opem ferre ſoles.
14 Etipe me è luto ne demergar, fac
eripiar ab his qui me odio proſequuntur, & ab aquis profundis.
15 Ne me adobruant undæ aquarum,
néve

néve deglutiat vorago, neque ſuper me
os ſuum puteus claudat.
16 Annue mihi O Domine, quando-
quidem benigna eſt bonitas tua : reſpi-
ce ad me juxta multitudinem miſerati-
onum tuarum.
17 Et ne faciem tuam à ſervo tuo
abſcondas, nam affligor : propera, an-
nue mihi.
18 Accedito propiùs ad animam meã
ut eam adſeras : libera me propter ini-
micos meos.
19 Tu noſti quid feram opprobrii,
quid pudoris, quid ignominiæ, coram te
ſunt qui me infeſtant.
20 Opprobrium frangit cor meum,
affligor : & expecto ſiquis mei cauſa
circuncurſitet, ſed nemo eſt : conſola-
tores expecto, nec invenio.
21 Et dederunt in cibo meo fel:
& quum ſitirem, potârunt me aceto.
22 Sit illis menſa ſua laqueus : & ubi
pacem ſperant, illic impingant.
23 Obtenebrentur oculi eorum ne
videant, & lumbos eorum fac ſemper
labaſcere.

24 Effunde

24 Effunde ſuper eos furorem tuum, & æſtus iræ tuæ apprehendat illos.

25 Palatium eorum deſolatum reddatur, nec ſit qui tabernacula eorum inhabitet.

26 Nam eum quem tu percuſſiſti, perſequuntur, & ad dolorem vulneratorum tuorum admetiuntur.

27 Fac ut illis iniquitas iniquitati accumuletur, nec unquam veniant in juſtitiam tuam.

28 Deleantur de Libro viventium, & inter juſtos non ſcribantur.

29 Me verò, quandoquidem afflictus ſum & dolẽs, ſalus tua protegat, ô Deus.

30 Laudabo nomen Dei cum cantico, & extollam illud celebri laude.

31 Gratius id erit Domino, quam ſi bovem offeram, aut vitulum cornua producentem, & ungulas.

32 Videbunt hæc manſueti, & gaudebunt: qui ſedulò quæritis Deum, et vivet cor veſtrum.

33 Nam audit inopes Dominus: et vinctos ſuos minimè ſpernit.

34 Lau-

34 Laudent eum cœli & terra, maria, & quicquid reptat in illis.

35 Nam servabit Deus Sionem, & urbes Juda instaurabit: ibi habitabunt, terramque istam jure hæreditario possidebunt.

36 Posteri servorum ejus in hæreditatem illam accipient: quicunque diligunt nomen ejus, in illa habebunt sedem suam.

70. *Præfecto cantorum Davidis ad commemorandum.*

DEus ut me liberes, accelera: Domine, ut me adjuves, propera.

2 Pudore & probra afficiantur qui vitæ meæ insidiantur: agantur retrò, & ignominiæ pateant, qui malis meis delectantur.

3 Repellantur eò quod me pudefacere conantur, qui dicunt, Hæhæ, hæhæ.

4 Exultent & lætentur in te quicunque te sedulò quærunt: & qui amant salutem tuam, dicant jugiter, Magnificetur *Deus.*

5 Ego autem ô Deus afflictus sum, &

inops, propera ad me, nam adjutor, & ereptor meus tu es, Domine ne moreris.

Psal. 71.

IN te Domine ſperavi, ne ſinas ut unquam pudefiam.

2 Pro tua juſtitia erue me, & libera me: inclina ad me aurem tuam, & me ſervato.

3 Sis mihi vice robuſtiſſimæ rupis, ad quam jugitèr confugiam: conſtituiſti ut me ſervares: nam petra mea, & arx mea tu es.

4 Eripe me O Deus meus de manu impii, de vola perverſi, & violenti.

5 Quoniam tu es à quo pendeo, Domine Deus tu es, quo à puero nitor.

6 Te nitor ab utero, ex viſceribus matris meæ tu es extractor meus, de te laus mea jugitèr.

7 Factus ſum ceu portentum multis at tu aſilum meum es prævalidum.

8 Replebitur os meum laude tua, quotidiè magnificentia tua.

9 Ne abjicias me tempore ſenectutis, quum defecerit robur meum, ne me deſeras.

10 Quo-

10 Quoniam hostes mei de me loquuti sunt: quique observant animam meam, unà consultârunt.

11 Dicunt, Deus deseruit eum, persequimini, apprehendetis eum: nec enim erit qui eripiat.

12 Deus ne sis procul à me: Deus mi ut me adjuves propera.

13 Afficiantur pudore, pereant, qui vitæ meæ adversantur: obtegantur probro, & ignominiâ quotquot student me malo afficere.

14 At ego jugitèr expectabo, & omnibus laudibus tuis adjiciam.

15 Os meum enumerabit justitiam tuam, quotidiè salutem tuam: neque enim numerum novi.

16 Veniam in fortitudinibus Domini Dei, memor ero iustitiæ tuæ solius.

17 Deus tu docuisti me à puero & usque in præsens admiranda facinora tua deprædicabo.

18 Quin & in senectam usque & canos haudquaquam deseres me, O Deus, donec prædicem brachium tuum generationi præsenti, fortitudinem tu-

am omni posteritati.

19 Et justitiam tuam ô Deus in altum efferam, qui tam ingentia patrâsti: quis tibi ô *Deus* conferendus ?

20 Qui fecisti experiri me afflictiones multas & malas: rursum conversus vitæ me restitues, & ex abyssis terræ rursum subduces me.

21 Augebis dignitatem meam, & rursum me consolaberis.

22 Et ego quoque celebrabo tibi instrumento nablio fidem tuam *Deus* meus, psallã tibi citharâ, ô Sancte Israelis.

23 Ovabunt labia mea quum canam tibi, & anima mea quam redemisti.

24 Quin & lingua mea quotidiè de tua justitia loquetur, quum pudore & probro affecti fuerint, quicunque malo me afficere student.

72. *Solomoni, vel Solomonis.*

DA *Deus* regi judicia tua, & justitiam tuam filio regis.

2 Ut jus dicat populo tuo ex justitia, & afflictis tuis in judicio.

3 Ferant montes pacem populo, & colles justitiam.

4 Vindicabit afflictos in populo, servabit pauperes, & violentum calumniatorem contundet.

5 Timebunt te dum sol & luna lucebunt, in omne ævum.

6 Descendat ceu pluvia super desectum pratum, ut guttæ imbris sensim irrigantis terram.

7 Floreant ipso regnante justi, multáque pax sit, donec luna desierit.

8 Imperitet à mari ad mare usque, & à flumine usque ad terminos Terræ.

9 Coram illo procumbant accolæ deserti, & inimici eius pulverē lingant.

10 Reges mediterranei maris & insularum munera afferant, reges Scheba, et Seba honoraria adducant.

11 Et adorent eum omnes reges, omnes gentes serviant ei.

12 Nam liberabit pauperem clamantem, & afflictum cui deest adjutor.

13 Beneficus erit in attritos & inopes: & animas pauperum servabit.

14 Redimet animas eorum à fœnore & violentia, et pretiosus erit sanguis eorum in oculis ejus.

15 Et vivet, & dabitur ei de auro
Scheba: orabunt pro eo iugitêr, &
quotidiè eum laudabunt.

16 Et erit pugillus frumenti in ter-
ram in verticibus montium proiectus,
ita ut fructus ex eo prognatus agitetur
ut Libanus: progerminabuntque è
civitate instar herbæ terræ.

17 Nomen eius perpetuò celebre
erit, dum sol luxerit, propagabitur no-
men eius: beatósque se censebunt in
eo cunctæ gentes, & beatum eum præ-
dicabunt.

18 Laudandus Dominus Deus, De-
us Israelis, qui solus mira edit facinora.

19 Et nomen gloriæ eius perpetuò
laudetur, & impleatur gloriâ eius
universa terra. Amen & Amen.

§ Finem habent præcationes
Davidis filii Isai.

73. *Oda Asaph.*

AT tamen bonus est Deus Israeli, his
nempe qui mundo sunt corde.

2 Parum absuit quin nutârint pedes
mei, ferè effusi sint gressus mei.

3 Nam

3 Nam urebat me æmulatio propter ſtultos, quum proſperitatem impiorum viderem.

4 Neque enim ſunt eis nexus ad mortem: quin pingues ſunt & prævalidi.

5 Nulla eos, ut reliquos mortales, premit moleſtia: malorum, quibus alii homines afficiuntur, immunes ſunt.

6 Hinc fit ut ſuperbia eos totos poſſideat, & ceu veſte involvantur violentia.

7 Præ pinguedine oculi eorum exeunt, in imaginationibus cordis pergunt.

8 Contabuerunt, loquuntur violentiam & iniuriam: è ſublimi loquuntur.

9 Protendunt os ſuum in cœlum: & lingua eorum orbem pervagatur.

10 Propterea revertitur populus eius huc, & aquæ fœcundi calicis exprimuntur eis.

11 Quin & dicere audent, Quomodo hæc cognoſceret Deus? eſtne cognitio apud Altiſſimum?

12 En iſti, impii ſunt, & tamen felices ſunt in hoc ſeculo, aſſequuti divitias.

13 Profectò purum servavi cor meum, & frustrà manus meas innocentia abluo.

14 Plagásque quotidiè pertuli, singulisque diebus manè reprehensus.

15 Quum adhuc inquam modum mecum reputarem, parum abfuit quin à natione filiorum tuorum defecerim.

16 Instituebam cogitationem, si possem hæc cognoscere, sed idipsum molesta res erat in oculis meis.

17 Donec in secretiora Dei adyta penetravi, & donec intellexi ut postremò essent quique habituri.

18 Certè velut in lubrico constituisti eos, dejicies illos præcipites, ut planè vastentur.

19 Quàm subita calamitate oppressi sunt, perierunt, & terroribus consumpti sunt?

20 Non aliter quàm somnium, quod avolat, postea quam quis evigilaverit, Domine despicatas reddes in civitate imagines illorum.

21 Quum effervesceret fermenti instat cor meum, & renes mei acuebantur.

22 Bardus

22 Bardus eram, nec quicquam intel-
ligebam, & eram apud te velut pecus.
23 Semper tamen tecum eràm, ma-
num autem dexteram meam tu appre-
hendiſti.
24 Conſilio tuo me deduxiſti, &
poſteà in gloriam me recipies.
25 Quis mihi in cœlis? & in terra
tecum nullo oblector.
26 Conſumitur caro mea & cor me-
um: Deus autem petra eſt cordis mei,
& portio mea in æternum.
27 Nam ecce, qui à te procul rece-
dunt, peribunt: perdes omnem illum,
qui à te deficit.
28 Ego itaque bonum mihi duxi Deo
meo adjungere, poſui Dominum Deum
aſylum meum, ut enarrem omnia opera
ejus.

74. *Erudiens carmen Aſaphi.*

Ecquare *D*eus perpetuò nos repellis?
cur inquam fumat naſus tuus in gre-
gem paſcuæ tuæ.
2 Memor ſis cœtus tui, quem jam
pridem comparaviſti: & ſortis hæredi-

tariæ, quam vendidasti: montis Sionis, in quo habitare es solitus.

3 Leva gressus tuos, ut funditùs vastes omnes hostes, qui malum inferunt sanctuario tuo.

4 Rugierunt adversarii tui in medio synagogarum tuarum: signa sua posuerunt pro signis.

5 Ut olim eorum qui securibus cædebant densa arborum ad structuram templi, insigne & nobile opus erat.

6 Ita habetur modò, si quis sculpturas ejus pariter bipenni & malleis comminuit.

7 Sanctuaria tua igni incenderunt: ad terram affligentes tabernaculum nominis tui profanârunt.

8 Dixerunt in cordibus suis, Sæviemus in eos pariter, exusserunt cunctas synagogas Dei in terra.

9 Signa nostra non videmus, nullus superest propheta: nemóque nobiscum qui sciat quousque tandem.

10 Quamdiu ô Deus probra in nos jaciet hostis, blasphemabit hostis nomen tuum perpetuo?

11 Quare

11 Quare manum tuam & dexte-
ram tuam retraxisti? è sinu plenè pro-
fer eam.
12 Equidem Deus rex meus ab ini-
tio, qui salutes in medio terræ operatur.
13 Tu virtute tua mare dissipasti,
capita draconum in aquis confregisti.
14 Tu confregisti capita ceti gran-
dis, & in cibum tribuisti eum populo
desertum incolenti.
15 Tu excidisti fontem & fluvium,
tu fluvios prævalidos exiccasti
16 Tuus est dies, tua etiam nox, tu
lucem & solem præparasti.
17 Tu cunctos fines orbis constitu-
isti, æstatem & hyemem tu finxisti.
18 Sis memor hujus, nempè quòd
hostis probris afficit Dominum, & popu-
lus stolidus nomen tuum execratur.
19 Ne objicias animam turturis tuæ
cœtui hostium, cœtus afflictorum tuo-
rum ne perpetuo obliviscaris.
20 Respice ad fœdus, quoniam tene-
bricosæ habitationes terræ violentia &
injuria repletæ sunt.
21 Ne pateant ignominiæ, qui contriti
sunt,

ſunt repulſam à te paſſi, afflicti et inopes potiùs laudent nomen tuum.

22 Exurge Deus, defende cauſam tùam, memor ſis opprobrii, quo te quotidiè ſtolidi homines afficiunt.

23 Ne oblivioni tradas vocem infeſtorum tuorum: tumultus eorum qui contra te inſurgunt jugiter creſcit.

75. *Præfecto cantorum oda carminis Aſaphi, ne perdas.*

CElebrabimus te, Deus, celebrabimus: etenim propè eſt nomen tuum illis qui miranda facinora tua enumerant.

2 Quum ſtatutum tempus nactus fuero, ego quod æquum et rectum eſt judicabo.

3 Diffluxerat terra, et quicunque eam inhabitabant: ego columnas ejus ſuffulſi. Sela.

4 Dixi ſtolidis, Nolite inſanire: et impiis, Nolite attollere cornu.

5 Nolite in ſublime attollere cornu veſtrum, nolite collo præfracto loqui.

6 Nam

6 Nam nec ab oriente, nec ab occidente, neque à Meridie exaltatio contingit.

7 Deus ſiquidem judex eſt: is hunc dejicit, illum extollit.

8 Nam calix in manu Domini eſt vino meraco plenè adornatus, è quo fundet: attamen fæces ejus exugent, ac epotabunt omnes impii in terra.

9 Ego autem in perpetuum annuntiabo pſallamque Deo Jacob.

10 Confringam quoque omne cornu impiorum, cornua verò juſtorum erigentur.

76. *Oda carminis Aſaphi ad inſtrumenta muſica, præfecto cantorum.*

NOtus in Juda Deus, præclarum nomen ejus in Iſraele.

2 In Salem eſt tabernaculum ejus, & manſio ejus in Sione.

3 Illic confregit ignita jacula arcus, clypeum, gladium, & bellum. Sela.

4 Illuſtrior es & magnificentior quàm montes in quibus laceratur.

5 Prædæ

5 Prædæ ſe expoſuerunt magnanimi, conſopiti ſunt ſomno ſuo nihil virium invenientes in manibus ſuis omnes viri fortes.

6 Ab increpatione tua, Deus Iacob, conſopitus eſt currus & equus.

7 Tu terribilis es, tu inquam, & quis conſiſtet coram facie tua, ſimul atque ira tua exarſerit?

8 E cœlo feciſti audire judicium: terra timuit, & ſiluit.

9 Quum exurgeret ad iudicandum Deus ad ſervandum omnes afflictos terræ. Sela.

10 Etenim furor hominis cedet in laudem tuam, quódque reliquum eſt irarum conſtringes.

11 Nuncupate vota, & perſolvite ea Domino Deo veſtro: quotquot eſtis in circuitu eius, offerte munera terribili.

12 Qui intercipit ſpiritum principum, & eſt terribilis regibus terræ.

77. *Psalmus Asaphri pro Jeduthum præfecto cantorum.*

VOce mea quùm clamarem ad De-
um, ad Deum quum clamarem
voce mea aurem præbebat mihi.
2 Quo tempore angustum mihi e-
rat, Dominum quærebam, manus mea
noctu sparsa erat sine cessatione, re-
nuebat consolari anima mea.
3 Dei memoriam quum repeterem
infremebam, querulabar, & deficiebat
spiritus meus. Sela.
4 Tu tenebas vigilias oculorum me-
orum attonitus eram, ut loqui non
possem.
5 Tunc repetebam retro tempora,
& annos priorum seculorum.
6 In memoriam revocabam carmina
mea, noctu cum corde meo colloquebar,
spiritus meus rimatus est.
7 Num perpetuò repudiabit Domi-
nus? num unquam placidus fiet ultrà?
8 Periitne in perpetuum bonitas e-
jus? finémne habet in omnes ætates
oraculum?

9 Ob-

9 Oblitus éſtne miſereri Deus? continebitne in ira miſericordias ſuas? Sela.

10 Tandem cogitabam, Hæc mea eſt infirmitas, dextera Excelſi vices mutat.

11 Recordabar operum Domini, memoria repetebam mirabilia facinora tua quæ olim edidiſti.

12 Meditabar quoque in omnibus operibus tuis,& de conſiliis tuis loquebar.

13 O Deus viæ tuæ ſunt in ſanctitate:ob id dico, quis Deus magnus ut Deus?

14 Tu Deus es qui admiranda facis, claram reddidiſti in populis virtutem tuam.

15 Vindicâſti in brachio populum tuū,filios ſcilicet Jacob & Joſeph.Sela.

16 Viderunt te aquæ ô Deus, viderunt te aquæ, & viribus deſtitutæ ſunt,conterritæ etiam ſunt abyſſi.

17 Denſæ nubes nimbos depluerunt,nubes ediderunt tonitru, quin & ſagittæ tuæ diſcurrerunt.

18 Vox tonitrus tui in rota, ſulgu-
ra in orbem emicuerunt, tremuit ac
mota eſt tellus.

19 In mari viæ tuæ, & ſemitæ tuæ
in aquis prævalidis: & veſtigia tua non
deprehenſa ſunt.

20 Ducebas velut gregem populum
tuum per manum Moſis & Aaronis.

78. *Erudiens carmen Aſaphi.*

AVſculta popule mi inſtitutionem
meam, inclinate aures veſtras ad
ſermones oris mei.

2 Aperiam ad inſignia quædam fa-
cta os meum, eloquar abſtruſa quædam
temporis priſci.

3 Quæ audivimus, quæque cognovi-
mus, & quæ patres noſtri narraverunt
nobis.

4 Neque nos ergo celabimus ea filios
eorum, ætatibus poſteris narrabimus
laudes Domini, robur ejus, ſtupendá-
que opera ejus, quæ geſſit,

5 Conſtituit enim conteſtatione
quadam in Jacob, & legem tulit in Iſra-
ele, quâ præcepit patribus noſtris, ut ea
nota facerent filiis ſuis.

6 Vt cognoſcat ætas poſtera, filii
qui naſcituri ſunt, quùm adoleverint,
narrent eadem filiis ſuis.

7 Indéque in Deo fiduciam ſuam po-
nant, nec obliviſcantur operum Dei,
mandatáque ejus obſervent.

8 Nec evadant ſimiles patribus ſuis,
nationi deficienti & rebelli, nationi quæ
rectè cor ſuum haudquaquam inſtituit,
& cujus ſpiritus nunquam verè Deo
credidit.

9 Filii Ephraim armati, & jaculan-
tes arcu, verterunt terga in die belli.

10 Non obſervârunt fœdus Dei, &
in lege ejus noluerunt ambulare.

11 Sed obliti ſunt factorum ejus, &
admirandorum facinorum ejus quæ il-
lis oſtenderat.

12 Coram patribus eorum ſtupenda o-
pera fecit in terra Ægypti in cãpo Soã.

13 Secuit mare, & traduxit illos:
conſiſtere juſſit aquas velut acervum.

14 Et deduxit eos interdiù nube, &
ſingulis noctibus per lumen ignis.

15 Secuit rupes in deſerto, & potum
eis dedit ut ex magno abyſſo.

16 Et eduxit rivos è petra; & fecit
decurrere tanquam flumina aquas.
17 Adhuc tamen peccârunt ei, &
exaſperârunt Excelſum in ſolitudine.
18 Et tentaverunt Deum in corde
ſuo, quùm poſcerent cibum animabus
ſuis.
19 Et contra Deum loquuti ſunt,
dicentes, Num poteſt Deus menſam in-
ſtruere in deſerto?
20 En dicebant, petram percuſſit,
& effluxerunt aquæ, & fluvii inundâ-
runt num & panem dare poterit? num
parare carnes poterit populo ſuo?
21 Idcircò Dominus hæc audivit, &
exarſit, & ſuccenſus eſt ignis contra Ja-
cob, & ira contra Iſraelem aſcendit.
22 Quòd non crediдiſſent Deo, &
in ſalutem ejus non ſperaviſſent.
23 Et mandavit nubibus ſupernè, &
oſtia cœli aperuit.
24 Et depluit illis Man ut ederent, &
frumentum cœleſte dedit eis.
25 Panem fortium edit homo, de-
miſit illis commeatum ad ſaturitatem
uſque.

26 Cœlo

26 Cœlo movit Eurum, & virtute
ſua Afri•um adduxit.
27 Et depluit ſuper eos carnem tan-
quam pulverem, & alatas volucres, ve-
lut arenam maris.
28 Quas dejecit in medium caſtrorū
illorum & circum tabernacula eorum.
26 Et ederunt ſaturatíque ſunt a-
bundè, & ſatisfecit gulæ eorum.
30 Non ſunt fraudati deſiderio ſuo;
eratque adhuc cibus eorum in ore
ipſorum:
31 Quùm ira Dei deſævit in eos, oc-
cidítque pingues eorum, atque ſelecti-
ores in Iſraele dejecit.
32 Super hæc omnia iterùm contra
eum peccaverunt, nec ſtupendis ejus fa-
ctis fidem habuerunt.
33 Temerè ergo finivit dies eorum,
& annos eorum celeriter.
34 Quum trucidaret eos, quærebant
ipſum, ac maturè ad Deum ſupplican-
do revertebantur.
Tum recordabantur Deum eſſe ipſo-
rum petram & Deum excelſum eſſe e-
orum redemptorem.
36 Ore

36 Ore ſuo blanditi ſunt ei, lingua autem ſua ei mentiebantur.

37 Cor eorum non erat rectum erga illũ, nec fidi fuerunt in fœdere ejus.

38 Ipſe tamen ad miſericordiam propenſus, propitius fuit iniquitati eorum, nec diſperdidit, & ſæpenumerò revocavit iram ſuam, nec omnem ſuam excandeſcentiam excitavit.

36 Memor quòd caro eſſent ipſi, & ventus qui abit, nec redit.

40 Quoties exaſperârunt eum in deſerto, & moleſti ei fuerunt in ſolitudine:

41 Vt averſi tentarent Deum, ſanctúmque Iſraelis circumſcriberent?

42 Non fuerunt memores manus ejus, nec temporis illius quo eos ex anguſtiis redemit.

43 Signorum quoque ejus quæ fecit in Ægypto, & portentorum quæ edidit in territorio Soan.

44 Quùm lacus eorum verteret in ſanguinem, & rivos eorum, ne biberent.

45 Immiſit in eos turbam inſectorũ, quæ vorârunt illos, & ranas quæ eos perdiderunt.

46 Et

46 Et dedit brucho proventum eo-
rum, & laborem eorum locuſtis.
47 Perdidit vineas eorum grandine,
& ſycomoros eorum concretis ex nube
lapidibus.
48 Tradidit quoque grandini ju-
menta eorum, & pecora eorum ignitis
jaculis.
49 Immiſit in eos æſtum naſi ſui, im-
petum, indignationem, & anguſtiam,
cacodæmonum incurſiones.
50 Libravit ſemitam iræ ſuæ, animæ
illorum à morte nōn pepercit, ſed vi-
tam eorum peſti devovit.
51 Precuſſitque omne primo geni-
tum in Ægypto, primitias dolorum, in
tentoriis Cham.
52 Et traduxit populum ſuum tan-
quam gregem, minavit eos ut gregem
per deſertum.
53 Deduxit eos tutò ut non expa-
veſcerent: hoſtes verò eorum mare
obtexit.
54 Et introduxit eos ad terminum
ſanctuarii ſui: ad montem iſtum, quem
vendicavit dextera ejus.

55 Ex-

55 Expulit ante eos Gentes, admen-
ſus eſt eis hæreditatem fune, & fecit
habitare in tẽtoriis illorũ tribus Iſrael.
56 Attamen tentârunt & exaſperâ-
runt Deum excelſum, & teſtimonia e-
jus non ſervârunt.
57 Sed deflexerunt, & perfidè ege-
runt, quemadmodum patres eorum, re-
troacti, ut arcus qui fallit.
58 Provocaverunt eum ad iram ex-
celſis ſuis, & ſculptilibus ſuis eum ad æ-
mulationem accenderunt.
59 Audivit Deus, & commotus eſt,
& admodùm averſatus eſt Iſraelem.
60 Ita ut desereret tabernaculum Si-
lo, tentorium in quo inter homines ha-
bitabat.
61 Permiſit capi virtutem ſuam, &
tradidit magnificentiam ſuam in ma-
num hoſtis.
62 Tradidit populum ſuum in gladi-
um, & contra hæreditatem ſuam indig-
natus eſt.
63 Iuvenes ejus voravit ignis, & vir-
gines ejus non ſunt laudatæ.
64 Sacerdotes ejus gladio ceciderunt:
& viduæ ejus non fleverunt. 65 Et

65 Et evigilavit acsi dormîsset Dominus, tanquam heros aliquis fortis præ vino jubilans.
66 Et percussit hostes suos in podicem: sempiterno opprobrio eos affecit.
67 Et repudiavit tentorium Ioseph, & tribum Ephraim non elegit.
68 Sed tribum Iuda elegit, montem Sion, quem dilexit.
69 Et extruxit sanctuarium suum tanquam excelsa palatia, velut terram quam fundavit ut perpetuò subsistat.
70 Et elegit Davidem servum, à caulis ovium tulit eum.
71 Post fœtas euntem abduxit eum, ut pasceret Iacob populum suum, & Israelem hæreditatem suam.
72 Pavit igitur eos pro integritate cordis sui, & minavit eos manibus suis in prudentia.

79. *Psalmus Asaphi.*

VEnerunt, Deus, Gentes in hæreditatem tuam, polluerunt regiam sanctuarii tui, redegerunt Ierusalem in acervos lapidum.

2 Dederunt

2 Dederunt cadavera ſervorum tuorum, cibum volucribus cœlorum, & carnem beneficorum tuorum beſtiis terræ.

3 Effuderunt ſanguinem eorum circa Jeruſalem velut aquam: nec eſt qui ſepeliat.

4 Probro fuimus vicinis noſtris, irriſioni & ludibrio his, qui circum nos habitant.

5 Quouſque tandem O Domine? ſuccenſebíſne perpetuô? ardebítne ceu ignis æmulatio tua?

6 Effunde iram tuam in Gentes, quæ te non agnoſcunt: & in regna, quæ nomen tuum non invocant.

7 Nam vorârunt Jacob, & habitaculum ejus vaſtârunt.

8 Ne ſis nobis memor iniquitatum priorum, ſubitò antevertat nos miſericordia tua: nam vehementer attenuati ſumus.

9 Auxiliare nobis O Deus ſalutis noſtræ, propter gloriam nominis tui: & libera nos, & propitius ſis peccatis noſtris propter nomen tuum.

10 Cur dicerent Gentes, Vbi est
Deus eorum? nobilis evadat inter Gẽ-
tes nobis videntibus ultio sanguinis
servorum tuorum qui effusus est.

11 Penetret in conspectum tuum,
gemitus vinctorum: pro magnitudine
brachii tui fac superstites eos qui morti
jam addicti sunt.

12 Repende vicinis nostris septuplũ
in sinum eorum, opprobrium eorum
quo te ô Domine affecerunt.

13 Et nos populus tuus, & grex pas-
cuorum tuorum te celebrabimus in se-
culum, & per omne ævum prædicabi-
mus laudes tuas.

80. *Testimonium & Psalmus Asaphi præfecto cantorum super liliis.*

O Pastor Israelis ausculta: ô tu qui
minas, velut gregem, Ioseph,
quíque insides Cherubim, affulge.

2 Ante Ephraim, Beniamin, & Ma-
nasse potentiam tuam excita, & veni
ad servandum nos.

3 Deus restitue nos, & fac illucescere
faciem tuam, & salvi erimus.

4 Do-

4 Domine Deus exercituum, quo-
uſque tandem excandeſces in oratio-
nem populi tui?

5 Lacrymis velut pane cibaſti eos, &
pro potu propinaſti eis lacrymas maxi-
ma menſura.

6 Poſuiſti nos ut materia ſimus vici-
nis noſtris jurgandi: utque hoſtes noſt-
ri nobis illudant.

7 Deus exercituum reſtitue nos,
fac illuceſcere faciem tuam, & ſalvi eri-
mus.

8 Vitem ex Ægypto traduxiſti, quam
ejectis Gentibus plantaſti.

9 Repurgaſti diligenter ſuperficiem
ejus, & quùm radices ſuas egiſſet, ter-
ram occupavit.

10 Vmbra ejus montes obtexit, ra-
mi ejus cedros Dei.

11 Extendebat ad mare palmites ſu-
os, & uſque ad fluvium pampinos ſuos.

12 Quare rupiſti ſepem ejus, ut ex ea
decerpant quicunque illâc tranſeunt?

13 Aper è ſaltu eam vaſtat, & om-
nis generis feræ quæ in agris degunt, e-
am depaſcuntur.

14 Deus exercituum redi obſecro, intuere è cœlis, aſpice, et inviſe vineam iſtam.

15 Vitiarium quod plantavit dextera tua, et propaginem ipſam quam tibi roboraſti.

16 Exuſta eſt igni, amputatâque: ab increpatione vultus tui peribunt.

17 Sit manus tua cum viro dexteræ tuæ, cum filio hominis quem tibi corroboraſti.

18 Et non retroflectemus à te: dum vitam nobis reſtituis, in nomine tuo invocabimus.

19 O Domine Deus exercituum, reſtitue nos, fac illuceſcere faciem tuam, et ſalvi erimus.

81. *Aſaphi præfecto cantorum ſuper torcularibus.*

JVbilate Deo robori noſtro, claſſicum canite Deo Jacob.

2 Sumite pſalmum, date tympanum, citharam ſuavem cum nablo.

3 Clangite cornu nova luna, ſtato die ſacrificii noſtri.

4 Hic enim ritus eſt Iſraeli, jus Deo Jacob.

5 Teſti-

5 Teſtimonium hoc poſuit in Ioſeph,
quum exiret de terra Ægypti, ubi la-
bium quod non cognoram, audiebam.
6 Subduxi oneri humerum ejus: et
manus ejus ab ollis conficiendis tranſi-
bant.
7 In anguſtiis invocabas me, & eri-
piebam te, clam per tonitru reſponde-
bam tibi: periculum tui faciebam ad
aquas jurgii. Sela.
8 Audi popule meus, conteſtabor e-
nim te O Iſrael, ſi me audieris.
9 Non erit in te Deus alienus, neque
adorabis Deum peregrinum.
10 Ego ſum Dominus Deus tuus, qui
eduxit te de terra Ægypti: dilata os tu-
um, & implebo illud.
11 At populus meus vocem meam
non audivit, & Iſrael noluit me.
12 Permiſi igitur eos libidini cordis
ipſorum, ut irent juxta conſilia ſua.
13 O ſi populus meus audiſſet me, ſi
Iſrael in viis meis ambuláſſet:
14 Quàm brevi inimicos eorum de-
jeciſſem, & contra infeſtantes eos ver-
tiſſem manum meam.

15 Qui

15 Qui odio habent Dominum, essent illis serviliter supplices, ipsorum autem lævum perpetuum esset.

16 Et cibaret eum medulla tritici, & melle de petra te satiassem.

82. *Oda Asaphi.*

DEus constitit in cœtu Dei, in medio deorum judicem agit.

2 Quousque tandem inquiens judicabitis iniquè & facies impiorū suscipietis? Sela.

3 Vindicate pauperem & pupillum, afflictum & miserum absolvite.

4 Eripite tenuem, & inopem de manu impiorum liberate.

5 Nihil nôrunt, nec intelligunt, in tenebris ambulant: nutant cuncta fundamenta terræ.

6 Equidem dixeram, Vos dii estis, & vos omnes filii Excelsi:

7 Veruntamen sicut reliqui homines moriemini, & sicut unus ex principibus cadetis.

8 Surge Deus, iudica terram: nam tibi universæ gentes hæreditario jure debentur.

83. *Carmen Psalmi Asaphi.*

NE te insilentio contineas, ô Deus: ne dissimules,neve cesses,ô Deus.
2 Ecce enim hostes tui tumultuantur: & qui te odio habent, extollunt caput.
3 Adversus populum tuum vafrè consultârunt, contra absconditos tuos inièrunt consilium.
4 Dixerunt, Agite, deleamus eos,ne sint amplius gens, ut ne mentio quidem sit ultra nominis Israelitici.
5 Quoniam unâ ex corde conspirârunt, fœdus adversus te icêrunt.
6 Tentoria Edom, & Ismaelitarum, Moabitarum, & Hagarenorum:
7 Gebalitæ, Ammonitæ, & Amalecitæ, Palæsthini cum Tyrijs.
8 Assyrij quoque illis juncti sunt, brachium fuerunt filiis Lot. Sela.
9 Fac illis ut Madianitis, ut Siseræ, ut Iabin ad torrentem Kison.
10 Qui fracti sunt in Endor, facti sterquilinium terræ.
11 Fac ut ipsi principésque eorũ habe-

ant sicut Oreb, & Zeeb, sicut Zebah & Salmuna cuncti illorum duces.

12 Qui dixerunt, Vendicemus nobis habitacula Dei.

13 Deus meus, redige huc illos ut sint ceu rota, & ut stipula coram vento.

14 Vt ignis incendens sylvam, & ut flamma montes comburens.

15 Sic persequitor eos procellis tuis, & turbine tuo consterna illos.

16 Perfunde facies eorum ignominia, ut requirant nomen tuum Domine.

17 Pudefiant & consternantur in omne ævum, pudore afficiantur, & pereant.

18 Vt cognoscant, quòd tu, cujus nomen Dominus, solus es excelsus super omnem terram.

84. *Psalmus filiorum Corah præfecto cantorum ad torcularia.*

QVàm sunt amabilia, O Domine exercituum, tabernacula tua!

2 Ardet & etiam deperit anima mea ad atria Domini, cor meum & caro mea clamant ad Deum vivum.

3 Etiam

3 Etiam passer invênit sibi domicilium, & hirundo nidum ubi reponat pullos suos, nempe altaria tua ô Domine virtutum, rex meus & Deus meus.

4 Beati qui in domo tua habitant, perpetuò te laudabunt. Sela.

5 Felices illi homines, quorum robur in te situm est, in quorum cordibus semitæ tuæ sunt.

6 Transeuntes vallem fletus, fontibus abundantem reddent, etiam piscinas replebit pluvia.

7 Ibunt de virtute in virtutem, comparebit quisque eorum apud Deum in Sion.

8 Domine Deus exercituū, exaudi orationem meam, auscuita Deus Jacob. Sela.

9 Clipeus noster aspice Deus, & intuere faciem uncti tui.

10 Quia potior est dies in atriis tuis, quàm alibi mille: malo ad limen desidere domus Dei mei, quàm habitare in tentoriis impiorum.

11 Nam sol & clypeus est Dominus Deus, dabit Dominus gratiam & gloriam: nullo bono destituit eos qui in integritate ambulant

12 O Domine exercituũ, felix homo
qui in te confidit.

85. *Psalmus filiorum Corah, præfecto cantorum.*

PRopitius eris ô Domine terræ tuæ,
captivitatem Jacob avertes.

2 Auferes iniquitatem populi tui,
obteges cuncta ipsorum peccata. Sela.

3 Tolles omnem æstum tuum: fervorem iræ tuæ sedabis.

4 Restitue nos, *D*eus salutis nostræ,
solve tuam erga nos indignationem.

5 Num continentèr succensebis nobis? extrahes furorem tuum in omne
ævum?

6 An non tu is es, qui conversus, vitæ nos restitues, & populus tuus in te
lætabitur?

7 Ostende nobis ô Domine bonitatem tuam & salutem tuam da nobis.

8 Audiam quid Dominus Deus loquatur: quoniam loquetur pacem ad
populum suum, & ad beneficos suos,
ne recidant ad stultitiam.

9 Pro-

9 Profectò salus ejus propè adest iis qui ipsum timent, ut inhabitet gloria in terra nostra.

10 Bonitas & veritas sibi invicem occurrent, justitia & pax se mutuó osculabuntur.

11 Fides è terra progerminabit, & justitia è cœlis prospiciet.

12 Etiam Dominus dabit bonitatem, & terra nostra reddet proventū suum.

13 Justitia anteambulabit coram eo,& ponet in via gressus suos.

86. *Precatio Davidis.*

PRæbe mihi, Domine aurem tuam, & annue mihi:nam afflictus sum & miser.

2 Custodi vitam meam,quoniam beneficus sum: serva tu Deus meus servum tuum,qui in te confidit.

3 Beneficus esto mihi ô Domine, quoniam te quotidie invoco.

4 Exhilara animum servi tui: nam ad te ô Domine animum meum attollo.

5 Etenim tu Domine bonus es & propitius, ampla bonitate in omnes qui te invocant.

6 Auſculta Domine precationi meæ, & attende voci deprecationis meæ.
7 Quo die in anguſtiis ſum, te invoco: nam ſoles mihi annuere.
8 Non eſt tibi ô *D*omine inter deos quiſquam conferendus, nec eſt qui faciat opera qualia tu facis.
9 Cunctæ Gentes quas feciſti venient, & adorabunt coram facie tua ô Domine, & nomen tuum cum gloria prædicabunt.
10 Quandoquidem magnus tu, quique ſtupenda edis facinora, tu ſolus es Deus.
11 *D*irige me Domine in viis tuis, tunc ambulabo veritate tua: coge pectus meum, ut timeat nomen tuum.
12 Celebrabo te Domine, Deus meus, ex toto corde meo, & nomen tuum perpetuò cum gloria celebrabo.
13 Magna ſiquidem eſt in me bonitas tua, & liberâſti animam meam ex inferno inferiori.
14 Deus ſuperbi inſurrexerunt adverſus me, & cœtus violentorum quærunt animam meam, & non propoſuerunt te in conſpectu ſuo. 15 At

15 At tu Domine *Deus* pronus es ad misericordiam, propensus ad beneficentiam, tardus ad iram, multæ bonitatis & fidei.

16 Respice ad me, & beneficus esto mihi: da robur tuum servo tuo, & serva filium ancillæ tuæ.

17 Ede signum aliquod bonitatis erga me tuæ: ut qui me odio habent, pudore suffundantur, quùm viderint quod tu ô Domine me juveris, & consolatus sis me.

87. *Psalmus & canticum filiorum Corah.*

FUndamenta ejus in mõtibus sanctis.
2 Diligit Dominus portas Sioni, præ omnibus tabernaculis Jacob.

3 Præclara in te dicuntur, ô civitas Dei. Sela.

4 Faciam meminisse Rahab & Babylonis, hos qui me noverunt, en Palæsthina & Sor cum Æthiopibus, ille natus est in ea.

5 At de Sione dicetur, Vir & vir natus est in ea, & ipse excelsus confirmat eum.

6 Dominus

6 Dominus conſcribendo numera-
bit populos, inſignis ille natus eſt in ea.
Sela.

7 Cantores ſimul cum ducentibus
chorum, omnes ſcaturigines meæ in te.

88. *Carmen Pſalmi filiorum Corah, præfecto cantorum de miſeria ad affligendum, erudiens carmen ipſius Heman Ezrahitæ.*

DOmine Deus ſalus mea, die ac nocte
clamo coram te.

2 Veniat precatio mea in conſpectũ
tuum, inclina aurem tuã clamori meo.

3 Nam anima mea ſatiata eſt malis,
& vita mea uſque ad ſepulchrum per-
tingit.

4 Quin jam reputor inter eos qui in
foveam ſubeunt, ſum ut vir cui nihil eſt
virtutis.

5 Ut liber à rebus hujus vitæ, an-
numeratus ſum mortuis, velut inter-
empti qui dormiunt in ſepulchro, quo-
rum nulla ampliùs ſupereſt memoria,
quíque à manu tua abſciſſi ſunt.

6 Collo-

6 Collocaſti me in foveam inferio-
rem, in loca tenebroſa atque profunda.
7 Incubuit in me fervens indignatio
tua, omnibus fluctibus tuis dejeciſti me.
Sela.
8 Effeciſti ut noti mei procul à me
diſcederent: reddidiſti me illis abomi-
nandum: concluſus ſum, ut egredi non
poſſim.
9 Dolet oculus meus præ afflictione,
invoco te ô Domine tota die, ad te ex-
pando manus meas.
10 Ediſne admiranda facinora mor-
tuis? num mortui reſurgent & cele-
brabunt te? Sela.
11 Num annuntiabitur in ſepulchro
bonitas tua? aut fides tua in interitu?
12 Num cognoſcentur mirabilia
tua in tenebris, aut iuſtitia tua in terra,
ubi omnium rerum eſt oblivio?
13 At ego ad te ô Domine clama-
vi, & oratio mea manè te præveniet.
14 Cur repellis animam meam ô
Domine, & abſcondis à me faciē tuam?
15 Afflictus ego ſum, & tantùm
non animam ago ab adoleſcentia: &

6 Dominus conſcribendo numera-
bit populos, inſignis ille natus eſt in ea.
Sela.

7 Cantores ſimul cum ducentibus
chorum, omnes ſcaturigines meæ in te.

88. *Carmen Pſalmi filiorum Corah, præfecto cantorum de miſeria ad affligendum, erudiens carmen ipſius Heman Ezrahitæ.*

DOmine Deus ſalus mea, die ac nocte clamo coram te.

2 Veniat precatio mea in conſpectū tuum, inclina aurem tuā clamori meo.

3 Nam anima mea ſatiata eſt malis, & vita mea uſque ad ſepulchrum pertingit.

4 Quin jam reputor inter eos qui in foveam ſubeunt, ſum ut vir cui nihil eſt virtutis.

5 Ut liber à rebus hujus vitæ, annumeratus ſum mortuis, velut interempti qui dormiunt in ſepulchro, quorum nulla ampliùs ſupereſt memoria, quíque à manu tua abſciſſi ſunt.

6 Collo-

6 Collocaſti me in foveam inferio-
rem,in loca tenebroſa atque profunda.
7 Incubuit in me fervens indignatio
tua, omnibus fluctibus tuis dejeciſti me.
Sela.
8 Effeciſti ut noti mei procul à me
diſcederent: reddidiſti me illis abomi-
nandum: concluſus ſum,ut egredi non
poſſim.
9 Dolet oculus meus præ afflictione,
invoco te ô Domine tota die, ad te ex-
pando manus meas.
10 Ediſne admiranda facinora mor-
tuis? num mortui reſurgent & cele-
brabunt te? Sela.
11 Num annuntiabitur in ſepulchro
bonitas tua? aut fides tua in interitu?
12 Num cognoſcentur mirabilia
tua in tenebris,aut iuſtitia tua in terra,
ubi omnium rerum eſt oblivio?
13 At ego ad te ô Domine clama-
vi,& oratio mea manè te præveniet.
14 Cur repellis animam meam ô
Domine,& abſcondis à me faciē tuam?
15 Afflictus ego ſum, & tantùm
non animam ago ab adoleſcentia: &

animi dubius terrores tuos fero.
16 Super me transièrunt furores tui, & terrores tui me confecerunt.
17 Circumdederunt me inquam velut aquæ quotidiè, cinxêrũt me paritèr.
18. Effecisti ut procul à me sint amici & proximi, ut noti mei sint in tenebris.

89. *Erudiens Ethan Ezrahitæ.*

BOnitates Domini perpetuò canam, fidem tuam ore meo, notam faciam in omne ævum.
2 Sic enim apud me statui, Bonitas tua perpetuò ædificabitur, in ipsis cœlis fidem tuam confirmasti.
3 Pepigi fœdus cum electo meo, juravi Davidi servo meo.
4 Semen tuum in æternum confirmabo, & stabiliam solium tuum ad omnem posteritatem. Sela.
5 Cœli admiranda facinora tua celebrant O Domine, quin & fidem tuam in cœtu sanctorum.
6 Quis enim in æthere æquabitur Domino? aut quis inter filios fortium Domino assimiletur?

7 Deus vehementer formidandus in
concilio sanctorum, & tremendus super
omnes qui circum ipsum sunt.
8 Domine Deus exercituum, quis ut
tu, præstans virtute O existens? omnia
circum te, fides sunt.
9 Tu potestatem exerces in fastum
maris quum attollit fluctus suos, tu
compescis eos.
10 Tu contudisti tanquam cadaver
superbum: brachio roboris tui disper-
sisti inimicos tuos.
11 Tui sunt cœli, & tua est terra, or-
bem, & quidquid in eo est, tu fundasti.
12 Aquilonem & Meridiem tu con-
didisti Tabor & Hermon in nomine tuo
ovabunt.
13 Tu brachium habes omni poten-
tia præditum, roboras manum tuam,
attollis dexteram tuam.
14 Justitia & æquitate stabilitum
est regale solium tuum: bonitas et fi-
des antecedunt faciem tuam
15 O igitur felicem populum, qui
agnoscit clangorem: O Domine tales
in lumine vultus tui incedent.

16 In nomine tuo quotidiè exulta-
bunt, & in iuſtitia tua ſeſe attollent.
17 Tu enim decus es fortitudinis
eorum, & pro benevolentia tua extolles
cornu noſtrum.
18 Quoniam Domini eſt clypeus
noſter, & Sancti Iſraelis rex noſter.
19 Tum loquutus es per viſum bo-
nis tuis, & dixiſti:
20 Auxilium ſuppeditabo heroi,
extuli electum è populo.
21 Inveni Davidem ſervum meum,
oleo meo ſancto unxi eum.
22 Ut manus mea firma eſſet cum eo,
quin & brachium meum roboraret eum.
23 Hoſtis non imponet ei, parvus
non affliget eum.
24 Imo conteram ante faciem eius
hoſtes eius & odientes illum conficiam.
25 Fides mea & bonitas mea cum
ipſo erit.
26 Ponam in mari manum eius, &
in fluminibus dexteram eius.
27 Ipſe invocabit me, dicens pater
meus es tu, Deus meus, et petra ſalutis
meæ.

28 Etiam ego primogenitum consti-
tuam illum, celsiorem regibus terræ.
29 In sempiternum custodiam illi bo-
nitatem meam, et fœdus meum fir-
mum ei permanebit.
30 Efficiam ut perpetuum sit semen
ejus, et solium ejus sicut dies cœli.
31 Si filii ejus legem meam deserue-
rint, et in judiciis meis nō ambulaverint
32 Si statuta mea prophanârint, &
præcepta mea non custodierint;
33 Prævaricationes eorum virga vi-
sitabo, & iniquitates eorum flagellis.
34 At bonitatem meam non aufe-
ram ab eo nec fallam illi fidem meam.
35 Non prophanabo fœdus meum,
quódque egressum est de labiis meis,
nunquam mutabo.
36 Semel per sanctitatem meam ju-
ravi, haudquaquam Davidem fefellero.
37 Semen eius in æternum erit, soli-
um eius coram me ut sol perstabit.
38 Firmum ut luna manebit, quæ est
certus in æthere testis. Sela.
39 At tu repulisti, aversatus es suc-
censusque irâ contra Christum tuum.

40 Dissolvisti

40 Dissolvisti fœdus quod cum servo
tuo pepigisti, humi contaminasti diade-
ma ejus.
41 *D*irupisti omnes sepes ejus, mu-
nitiones ejus contrivisti.
42 *D*iripiuut eum quicunque transe-
unt viam, opprobrio factus est vicinis
suis.
43 Extulisti dexteram eorum qui ei
infesti sunt, cunctos hostes ejus exhila-
rasti.
44 Etiam retudisti aciem gladii ejus,
nec superiorem fecisti eum in prælio.
45 Effecisti ut cessârit dignitas ejus,
& solium eius in terram collisisti.
46 Præcidisti dies jùventutis ejus,
obtexisti eum ignominia. Sela.
47 Quousque absconderis O Do-
mine, annè in perpetuum? ardebítne
ut ignis fervens indignatio tua?
48 Memor sis quantuli ævi ego sim:
num frustrà condideris universos ho-
mines?
49 Quis enim vir est qui vivat, &
non moriatur? qui eripiat vitam suam
à violentia sepulchri? Sela.

50 Ubi

50 Ubi ſunt, O Domine, bonitates
tuæ priſtinæ, quas Davidi ex fide tua
juraſti?

51 Memor ſis O Domine, opprobrii
quod ferunt ſervi tui: tuli in ſinu meo
cuncta opprobria multorum populo-
rum.

52 Quibus nos affecerunt inimici tui,
O Domine, quibus affecerunt veſtigia
Chriſti tui.

53 Laudandus Dominus in æter-
num. Amen & Amen.

90. *Oratio Moſis viri Dei.*

DOmine tu habitaculum nobis fu-
iſti per omnia ſecula.

2 Priuſquam montes naſcerentur,
& terra formaretur ac orbis, à ſeculis
uſque ad ſecula tu es Deus.

3 Tu reducis hominem donec con-
teratur, ac tum dicis, Revertimini O
mortales.

4 Nam mille anni coram te ſunt ut
dies heſternus qui præterit, imò ut no-
ctis vigilia.

5 Ceu nimbum dilabi illos impetu
quodam facis, ſunt velut ſomnium,
manè

manè velut herba immutantur.
6 Quæ manè floret,ac vires accipit,
vesperi arefacta resecatur.
7 Etenim irâ tuâ deficimus, et fer-
vente indignatione tua terremur.
8 Iniquitates nostras in conspectum
tuum collocasti,occulta nostra in lumen
faciei tuæ:
9 Nam cuncti dies nostri te irascen-
te dilabuntur, annos nostros finimus
dicto citiùs.
10 Dies annorum nostrorum quibus
vivimus, anni sunt septuaginta, aut ad
summum octoginta: iam præstantissi-
mum horum labor est et molestia: ve-
lociter transit,nósque avolamus.
11 Quis vim iræ tuæ novit? ut te
quique timent, ita in eos indignatio
tua sævit.
12 Ut ergo dierum nostrorum nu-
merum sciamus, tu nobis planè indica,
ut sapientiæ animum intendamus.
13 Redi ô Domine,quousque? placa-
re servis tuis.
14 Satia nos mane bonitate tua,
ovabimus

ovabimus & lætabimur cunctis diebus
nostris.
15 Exhilara nos pro diebus quibus
nos afflixisti, pro annis quibus mala su-
mus experti.
16 Effulgeat in servis tuis opus
tuum, gloriáque tua in filiis eorum
appareat.
17 Et decor Domini Dei nostri ad-
sit nobis, & opus manuum nostrarum
in nobis confirma, opus inquam manu-
um nostrarum confirma.

Psal. 91.

SEdens in abdito Excelsi, sub umbra
omnipotentis commoratur.
2 Dicam Domino, Asylum meum
&arx mea Deo meo nitat.
3 Nam is à laqueo venatoris, & à
peste exitiali te liberabit:
4 Alis suis te obteget, sub pennis
eius tutus eris, tectus fide eius tanquam
lanceâ & parmâ.
5 Ut neque nocte metuendum sit ti-
bi à terroribus, neque interdiù à sagitta
volante.

6 Non

6 Non à peste quæ in obscuro grassatur, non ab exterminio vastante meridie.

7 Cadant licet à latere tuo mille, & à dexteris tuis decem millia, ad te tamē non pertinget.

8 Duntaxat talionem impiis reddi videbis, & inspicies tuis ipsius oculis: Quoniam tu O Domine asylum mihi es quo nitor, in edito collocasti habitationem tuam:

9 Non accidet tibi malum, neque plaga tabernaculo tuo appropinquabit.

10 Nam angelis suis tuâ causâ præcipiet, ut in omnibus viis tuis te custodiant.

11 Manibus te gestabunt, ne ad lapidem pes tuus impingat.

12 Pardum calcabis & aspidem, conculcabis leunculum atque draconem.

13 Quandoquidem me amplexus est, eruam eum, superiorem eum faciam: agnovit enim nomen meum.

14 Me invocabit, ideò eum exaudiam, adero ei in afflictione: eripiam eum, & gloriosum eum reddam.

15 Vitâ longævâ ſatiabo eum, & exhibebo ei ſalutem meam.

Pſal.92.Oda carminis ad diem ſabbathi.

COmmodum nunc eſt celebrare Dominum, & pſallere nomini tuo ô Altiſſime.

2 Prædicare manè bonitatem tuam, & fidem tuam in noctibus,

3 Ad decachordum, ad nablum, ad higgaion, cum cithara.

4 Tu enim O Domine, operibus tuis me exhilaras, in factis manuum tuarum ovabo.

5 Quàm magna ſunt facta tua O Domine, vehementer profunda conſilia tua.

6 Vir ſtupidus iſthuc non cognoſcit, neque ſtultus intelligit.

7 Quòd quum impii ſicut herba germinant, in hoc floreant cuncti facinoroſi, ut in perpetuum excindantur.

8 Tu autem excelſus es in ſempiternum O Domine.

9 Nam ecce inimici tui O Domine, ecce inquam inimici tui pereunt, diſ-

perduntur quicunque dediti ſunt ini-
quitati.
10 Meum verò cornu extolletur ut
monocerotis, tunc delibutus ero oleo
virenti:
11 Et videbit optata oculus meus in
inſidiantibus mihi: audiet de his qui
in me inſurgunt, grata auris mea.
12 Juſtus ut palma florebit, & ſicut
cedrus in Libano in altum ſuccreſcet.
13 Plantati in domo Domini, in atriis
Dei noſtri florebunt.
14 Adhuc in ſenecta germinabunt,
ſucculenti & virentes.
15 Ad prædicandum, quòd æquus ſit
Dominus, petra mea, neque ulla ſit in
eo pravitas.

Pſal. 93.

DOminus rex eſt, induit celſitudi-
nem, induit inquam Dominus ro-
bur, ſéque excinxit: quin & orbis ſic
firmatus eſt, ut non nutet.
2 Jam inde ab exordio conſtitutum
eſt ſolium tuum: nam tu ab æterno
es.

3 Sustulerunt flumina ô Domine, su-
stulerunt inquam flumina strepitum
suum, sustulerunt flumina fluctus suos.
4 At plus quàm strepitus, aquarum
immanium, procellarúmquè maris ad-
mirabilium, potens est Dominus, qui
in excelso præsidet.
5 Quæ enim tu testatus es super domo
tua pulchra & sancta, vera, & firma
permanebunt ô Domine in longissima
tempora.

Psal. 94.

DOmine Deus scelerum ultor, De-
us ultor, conspicuus appare.
2 Attolle te ô judex terræ, redde ta-
lionem superbis.
3 Quousque impii Domine, quousque
impii petulanter exultabunt.
4 Effutient, loquentur grandia, jacta-
bunt sese omnes flagitiosi?
5 Populum tuum Domine atterunt &
quos tibi hæreditario jure vendicâsti,
affligunt.
6 Viduas & advenas occidunt, & pu-
pillos interimunt.

7 Interim dicunt, Dominus non vi-
det, neque Deus Jacob intelligit.
8 Intelligite ſtupidi in populo, & ſtul-
ti quando demùm ſapietis ?
9 Is qui aurem condidit, quomodo non
audiret ? qui oculum finxit, quo pacto
non videret ?
10 Qui toties Gentes corripit, quíque
homines ſcientiam docet, vos non ar-
gueret ?
11 Novit Dominus cogitationes ho-
minum vanas eſſe.
12 Felix vir quem tu ô Domine caſti-
gaveris, & quem in lege tua inſtitueris.
13 Ut tranquillitatem illi pares à
tempore adverſo, dum interim impio
foditur fovea.
14 Non enim abjiciet Dominus po-
pulum ſuum : & quos ſibi in hæredita-
tem aſſumpſit, non deſeret.
15 Donec ad juſtitiæ normam reſti-
tuat judicium, hanc ſectabuntur omnes
qui recto ſunt corde.
16 Quis conſurgat pro me contra im-
pios ? aut quis conſiſtat mecum contra
ſceleratos ?

17 Nisi Dominus auxilio mihi fuisset, breviùs apud inferos habitasset anima mea.
18 Quùm dicerem, Nunc lapsus est pes meus, bonitas tua ô Domine me sustentabat.
19 Pro æstu multarum cogitationum intra me, recreârunt animam meam consolationes tuæ.
20 Num tibi quidquam commune est cum solio tyrannico, quod afflictionem fingit prætextu legis?
21 Concursant adversus animam justi, & sanguinem innoxium impietatis damnant.
22 At Dominus pro arce est mihi, & Deus meus petra in qua fido.
23 Et rependet illis iniquitatem ipsorum, & in malitia eorum perdet ipsos; Dominus inquam Deus noster eos perdet.

Psal. 95.

ADeste, ovemus Domino, petræ salutis nostræ jubilemus.
2 Laude faciem ejus antevertamus, odis ei jubilemus.

3 Nam Dominus Deus magnus eſt, &
rex magnus præ omnibus diis.
4 In cujus manu ſunt abſtruſiſſima
terræ, ejus ſunt montium cacumina.
5 Cujus eſt mare: nam fecit illud, &
continentem manus ejus finxerunt.
6 Agite ergo proſternamur, incurvi
procumbamus, genua ſubmittamus,
ante conſpectum Domini factoris no-
ſtri.
7 Nam ipſe eſt Deus noſter, nos verò
populus paſcuorum ejus, & grex ma-
nus ejus: ſi hodiè vocem ejus auſculta-
veritis.
8 Ne induretis cor veſtrum, ut in Me-
riba, ut in die Maſa in deſerto.
9 Quùm patres veſtri me tentârunt,
explorârunt me, ac etiam viderunt o-
pera mea.
10 Annos quadraginta cum tædio
pertuli gentem illam, ita ut dicerem
Populus iſte corde errat ipſique vias
meas ignorant.
11 Quibus juravi iratus, Nunquam
ingredientur in requiem meam.

Pſal.

Psal. 96.

CAnite Domino canticum novum,
canite Domino quicunque habitatis terram.
2 Cantate Domino, laudate nomen e-
jus, evangelizate ſingulis diebus ſalutem ejus.
3 Gloriam ejus inter Gentes ipſas nar-
rate, ſtupenda ejus facta in omnibus populis.
4 Nam magnus eſt Dominus, & pluri-
ma laude dignus, tremendus ipſe præ omnibus diis.
5 Siquidem cuncti dii populorum ni-
hili ſunt: at Dominus cœlos condidit.
6 Coram ipſo decus eſt & honor, po-
tentia & magnificētia in ſanctuario ſuo.
7 Propterea tribuite Domino gloriam
ac potentiam.
8 Tribuite Domino gloriam nomine
ejus dignam, ferte munus, & venite in atria ejus.
9 Proſternite vos Domino in magnifi-
co & ſplendido ſacrario ejus, metuite ab ipſo quotquot in terra habitatis.
10 Dicite in Gentibus, Dominus re-

gnat, & orbis firmabitur ne nutet, jus
dicet populis cum æquitate.
11 Lætentur cœli, exultet terra, reboet mare, & quidquid est in eo.
12 Exultet ager & quidquid in eo continetur: tum quoque cunctæ arbores saltus ovent;
13 Coram Domino; quoniam venit: nam venit ut terram judicet, judicet orbem in justitia, & populos ex fide.

Psal. 97.

DOminus regnat, exultet terra, & insularum multitudo lætetur.
2 Nubes & caligo circum eum sunt: justitia & æquitas sunt firmamentum throni ipsius.
3 Ignis ante eum præcedet, ut circunquaque hostes ejus inflammet.
4 Fulgura ejus orbem illustrârunt: vidit & dolore consternata est terra.
5 Montes à conspectu Domini tanquã cera colliquescebant, à facie inquam Dominatoris universæ terræ.
6 Annuntiârunt cœli justitiam ejus,& cuncti populi gratiam ejus viderunt.
7 Pu-

7 Pudefiant propterea quotquot idola
colunt, & in diis nihili gloriantur, pro-
cumbite coram eo dii universi.
8 Audivit, & gavisa est Sion, exulta-
veruntque filiæ Juda propter judicia
tua ô Domine.
9 Nam tu Domine excelsior es omni-
bus quæ in terra sunt, plurimùm super
omnes deos exaltatus.
10 Propterea qui amatis Dominum,
odio habete malitiam: nam ille animas
suorum qui bonitati student custodit,
éque manu impiorum eos eripit.
11 Luxata est justis, & iis qui integro
sunt corde lætitia.
13 Lætamini justi in Domino, & gra-
tulamini in commemoratione sanctita-
tis ejus.

Psal. 98. Canticum.

CAnite Domino canticum novum:
admiranda facinora patravit, salu-
tem sibi paravit sola dextra sua, & bra-
chio suo sancto.
2 Notam fecit Dominus salutem su-
am, in Gentium oculis justitiam suam
revelavit.

3 Memor fuit bonitatis suæ & fidei
erga domum Israelis : viderunt omnes
fines terræ Salutem Dei nostri.
4 Jubilate Domino omnis terra, erumpite in vocem : ovate & psallite.
5 Psallite Domino cithara, citharæ
vocem psalmi jungite:
6 Psallite inquam tubis & sonitu buccinæ, jubilate coram rege Domino.
7 Reboet mare & quidquid in eo continetur : orbis & qui eum inhabitant.
8 Flumina manu plaudant, simulque
montes ovent.
9 Coram Domino, quia venit ad judicandum terram, judicabit orbem ex justitia, & populos ex æquitate.

Psal. 99.

DOmino regnante, cum tumultu populi concurrunt : insidet Cherubim, terra movetur.
2 Dominus in Sion magnus est, & super omnes populos sublimis.
3 Celebrent nomen tuum : magnum
enim & tremendum, quia sacro-sanctū
est.

4 Robur

4 Robur regis æquitatem diligit: tu æquitates præparâsti, tu quod justum & æquum est facis in Jacob.
5 Exaltate Dominum Deum nostrum & prosternite vos ad scabellum pedum ipsius: sanctus enim est.
6 Moses & Aharon inter sacerdotes ejus, & Samuel inter eos qui invocant nomen ejus: clamabant ad Dominum, & exaudiebat eos.
7 E columna nubis alloquebatur eos, quia contestationem & ceremonias quas dederat eis, observabant.
8 Domine Deus noster tu exaudiebas eos, tu eras eis Deus indulgens, studia quoque eorum vindicans.
9 Exaltate Dominum Deum nostrum & prosternite vos ad montem sanctitatis ejus: est enim sacro-sanctus Dominus Deus noster.

Psal. 100. *Psalmus ad laudem.*

IUbilate Domino omnis terra.
2 Colite Dominum in lætitia, venite in conspectum ejus ovantes.

3 Agno-

3 Agnoſcite quod Dominus eſt Deus,
ipſe nos fecit, & non ipſi nos : ſumus
populus ejus, & grex paſcuorum ejus.
4 Ingredimini portas ejus gratias a-
cturi, & atria ejus cantaturi laudes; ce-
lebrate illum, & nomen ejus laudate.
5 Quoniam bonus eſt Dominus, boni-
táſque ejus infinita eſt ; fidéſque ejus
in omnes ætates.

101. *Pſalmus Davidis.*

BOnitatem & judicium canam, tibi
Domine pſallam.
2 Prudenter me geram in via integra,
donec ad me venias domi meæ in cor-
dis integritate verſabor.
3 Scelus nefarium ante oculos meos
quod deſignem, non proponam : defe-
ctores odio proſequar, nec unquam mi-
hi adhæreſcent.
4 Cor perverſum faceſſat à me, mali-
tioſum non agnoſcam.
5 Qui clàm obtrectat proximo ſuo,
eum funditùs perdam: qui elatis eſt
ſuperciliis, animóque arroganti, hunc
non feram.

6 Oculi

6 Oculi mei intenti erunt ad eos qui
in terra veritati ſtudent, ut mecum
verſentur: qui in via innocentiæ am-
bulat, mihi miniſtrabit.
7 Non habitabit domi meæ qui dolum
facit: qui mendacia loquitur, nihil fir-
mi apud me habebit.
8 Maturè perdam omnes impios ter-
ræ, ut è civitate omnes facinoroſi ex-
cindantur.

Pſal. 102.

Precatio humili congruens, quum an-xius eſt, ac ſuam querimoniam effundit coram Domino.

DOmine exaudi precationem me-
am: & clamor meus ad te perve-
niat.
2 Ne mihi abſcondas faciem tuam, ſed
præbeas aurem tuam quum anguſtia
me premit, & citò mihi annue quùm
te invoco.
3 Dies enim mei abſumpti ſunt ut fu-
mus, & oſſa mea ut focus exuſta ſunt.
4 Effectum eſt ut cor meum percuſ-
ſum exareſcat ſicut fœnum, uſque a-
deò

deò ut ſim oblitus cibum capere.
5 Oſſa etiam mea & caro mea cohæ-
reſcunt præ gemitibus meis.
6 Similiſque factus ſum onocrotalo
gaudenti ſolitudine, ac buboni agenti
in locis deſertis.
7 Vigilo equidem, & ſimilis ſum paſ-
ſeri ſeorſum agenti in tecto.
8 Quotidiè namque inimici mei pro-
bris me inceſſunt, & glorìantes de me,
per me jurant.
9 Nam cinerem ut panem comedi, &
potum meum fletu miſcui.
10 Ob indignationem tuam & iracun-
diam tuam, quia me altè ſublatum af-
flixiſti.
11 Mei dies inclinaverunt tanquam
umbra, & ego ut fœnum exarui.
12 Tu autem Domine in æternum
permanes, & memoria tua ſempiternis
temporibus.
13 Tu itaque exurgens miſerearis ip-
ſius Sion: quia tempus illi benefaci-
endi, quia præfinitum tempus advenit.
14 Nam ſervi tui afficiuntur favore in
lapides ejus, & pulverem ejus evehere
cupiunt.

15 Ti-

15 Timeántq; Gentes nomen Domi-
ni, & omnes reges terræ majeſtatem
tuam.
16 Quia Dominus ædificavit Sion, &
viſus eſt in ſua majeſtate.
17 Ac rationem habuit precationis
humilium, neque precationem eorum
ſprevit.
18 Quod quidem literarum moni-
mentis tranſmittetur ad poſteros, &
populus, qui creabitur, laudabit Deum.
19 Siquidem proſpicit è ſublimi ſan-
ctuario ſuo, & terram intuetur Domi-
nus è cœlo.
20 Ut audiat gemitum vincti, & vin-
culis eripiat morti addictos.
21 Ut celebrent homines nomē Domi-
ni in Sion, & laudem ejus in Ieruſalē.
22 Quando ſimul congregabuntur po-
puli & regna, ut colant Dominum.
23 Afflixit autem in via meas vires, at-
que præſcidit dies meos.
24 Dicam ergo, mi Deus, ne tollas me
in media ætate mea: nam tui quidem
anni ſempiternis temporibus exiſtunt.
25 Nam primum terræ fundamenta
jeciſti,

jecisti, & cœli sunt opus manuum tuarum,
26 Quæ interibunt, tu autem perstas; & universa ut vestis veterascent, téque immutante illa immutantur.
27 Verùm tu idem es perpetuò, & anni tui non finiuntur.
28 Permaneant & filii servorum tuorum eorúmque semen ante te firmetur.

Psal. 103. *Davidis.*

PRædica Dominum anima mea, & omnia viscera mea nomen ejus sanctissimum.
2 Prædica Dominum anima mea, & ne obliviscere omnia quæ in te contulit.
3 Qui condonat omnes iniquitates tuas, qui sanat omnes morbos tuos.
4. Qui vindicat ab interitu vitam tuam, & undique te cumulat benignitate & misericordiâ.
5 Et os tuum suavitate implet, ut recuperes juventam tuam sicut aquila.
6 Dominus judicium & justitiam reddit omnibus oppressis.

7 Et

7 Et monstravit Mosi vias suas, suáque
studia filiis Israel.
8 Misericors est & beneficus Domi-
nus, patiens etiam, & magnæ benigni-
tatis:
9 Qui non perpetuò solet litigare, ne-
que æternùm retinet memoriam acce-
ptæ injuriæ:
10 Non tractat nos pro peccatis no-
stris, neque rependit nobis quod ini-
quitates nostræ merentur.
11 Nam quanto intervallo cœlum al-
tius est terrâ, tantum prævalet benig-
nitas ejus erga timentes ipsum.
12 Et quàm longè distat Ortus solis
ab Occasu, tam longè removit à nobis
scelera nostra.
13 Utque pater miseretur liberorum,
ita Dominus miseretur timentium
eum.
14 Ipse enim novit conditionem no-
stram, recordans quòd simus pulvis.
15 Hominis ætas fœno similis est, flo-
rétque ut flos in agro,
16 Qui nullus erit, quum eum ventus
pervaserit, neque homines loci ejus ag-
noscent eum.

17 Domini autem benignitas erga timentes eum durat ab æterno in sempiternum tempus, & ejus justitia usque ad filios filiorum:
18 Qui servant fœdus ejus, & memores sunt constitutionum illius, ut eas perficiant.
19 Dominus in cœlo paravit solium suum, ejusque regnum dominatur omnibus.
20 Prædicate Dominum Angeli ejus, qui pollentes virtute exequimini ejus negotia obediendo voci verborum ejus.
21 Prædicate Dominum omnes illius exercitus, qui quum administri ejus sitis, perficitis ipsius voluntatem.
22 Prædicate Dominum omnia ipsius opera in omnibus locis sui dominii: anima mea prædica Dominum.

Psal. 104.

ANima mea prædica Dominum: Domine Deus meus rebus gestis maximus es, & gloriam atque decus induisti.
2 Luce namq; amictus est tanquam vesti-

vestimento, & cœlos ut cortinam extendit.
3 Qui cœnacula sua contignavit in aquis, posuítque nubes suum vehiculum, et volat pennis venti.
4 Qui legatos efficit spiritus, & ministros suos ignem flammantem.
5 Terrámque fundavit suis basibus, ut sempiternis temporibus non moveatur.
6 Abyssum quoque occultavit quasi vestimento, ut supra montes stent aquæ.
7 Quæ fugiunt ab increpatione tua, & à sono tonitrui tui præcipites feruntur.
8 Ascenduntque montes, & in valles descendunt, ad eum locum quem eis fundâsti.
9 Terminúmque præstituisti illis aquis, quem transgredi nequeunt, ne iterum terram operiant.
10 Et emittis fontes qui fiunt torrentes, ut inter montes decurrant:
11 Ut potent feras omnes, et onagri levent sitim suam.

12 Et juxta eos fontes degant aves
cœli, quæ inter ramos arborum vocem
edunt.
13 Qui rigat montes è suis cœnaculis,
& de fructu operum ejus satura fit
terra,
14 Et producit fœnum pecori, & her-
bam ad usum hominis, ut proferat pa-
nem de terra,
15 Et vinum, quod exhilaret cor ho-
minis, & oleum quod nitidam reddat
faciem, & panem qui cordi vires sub-
ministret.
16 Arboresque Domini succo abun-
dant, & Cedri in Libano quas planta-
vit,
17 Ubi aves nidificant, & ciconiæ
quarum domus est in abietibus.
18 Celsos montes ibicibus, & petras
dedit confugium alpinis muribus.
19 Lunam fecit ut tempora distingu-
at, & sol novit suum occasum.
20 Quum tenebras inducit, fit nox; in
qua omnes feræ sylvestres prodeunt:
21 Quemadmodum leonis catuli ru-
giunt ad prædam, & ut quærant cibum

ſuum à Deo ſibi paratum.
22 Ubi ſol ortus eſt, ſeſe recipiunt,& in cubilia ſua cubitum eunt.
23 Homo autem aggreditur opus ſuum, & negotio ſuo inſtat uſque ad veſperam.
24 Quanta ſunt opera tua Domine, quæ univerſa feciſti per ſapientiam! eſtque terra plena tuis poſſeſſionibus.
25 Ipſum mare vaſtum & latiſſimum eſt,ubi reptilia innumera ſunt,animalia tum parva, tum magna.
26 Illic eunt naves, & iſta balena, quam formaſti ut in eo ludat.
27 Univerſa autem ex te pendent, ut eis cibum ſuum des ſuo tempore:
28 Téque dante colligunt, & te manum aperiente ſatiantur bonis.
29 Si autem abſcondas faciem tuam turbantur: ſique ſpiritum eis eripias expirant, & revertuntur in ſuum pulverem.
30 Rurſum animalia creantur, ſi tuum ſpiritum mittas, & renoves terræ faciem.
31 Sit Domini majeſtas æterna, &

gaudeat

gaudeat Dominus operibus ſuis.
32 Quo proſpiciente in terram, illa tremit, quo tangente montes, illi fumant.
33 Canam igitur Domino quoad vivam, & pſallam Deo meo quamdiu ſuperſtes ero:
34 Eritque ſermo meus de illo dulcis, & ego de Domino gaudebo.
35 Conficientur autem peccatores de terra, neque amplius impii ſupererunt; prædica igitur Dominum anima mea: hallelu-ja.

Pſal. 105.

CONfitemini Domino, invocate nomen ejus, & ſtudia illius edocete inter populos.
2 Ipſum canite, & ipſi pſallite, deq; illius miraculis ſermones habete.
3 Gloriamini in ejus ſanctiſſimo nomine: ſitq; lætum cor quærentium Dominum.
4 Inquirite Dominum & ejus potentiam, ſemperque faciem ejus quærite.
5 Cogitate res mirandas quas geſſit,
&

& illius portenta, & judicia oris ejus,
6 O semen Abrahami cultoris ipsius, ô
filii Jacobi, homines ipsius electissimi.
7 Ipse est Dominus Deus noster, cu-
jus judicia extant in tota terra.
8 Perpetuò enim meminit sui fœde-
ris: & verbi quod mandavit, in mille
ætates.
9 Quod sanxit fœdere icto cum A-
brahamo, & juramento quo se Isaac
obstrinxit:
10 Namque rem confirmavit, ut esset
Jacobo decretum, & Israeli in fœdus
sempiternum:
11 Dicens, Tibi tradam Chananæorum
terram, ut sit tibi hæreditaria sors.
12 Itaque quum essent numero pauci,
& exigua familia, & peregrini ea in
terra,
13 Et migrarent de una gente ad ali-
am gentem, & de regno quopiam ad a-
lium populum:
14 Non permisit homini cuiquam, ut
eos opprimeret, ac propter eos reges
coarguit.
15 Cum diceret, Ne attingatis homi-
nes

nes mihi consecratos, & nihil mali
prophetis meis inferatis.
16 Et evocavit famem, ut eâ laboraret
terra, & omnem annonam compressit.
17 Eisq; præmisit virum, Joseph venditus est in servitutem.
18 Cujus pedes constrinxerunt compede, & in ferro periclitata est anima
ejus:
19 Donec venit verbum ejus, & eloquium Domini conflando exploravit
eum.
20 Tunc enim nuntio misso rex eripuit eum, & dominator populorum
solvit eum:
21 Eumque dominum constituit domus suæ, & qui dominaretur in universa ipsius possessione:
22 Ut vinciret principes ejus pro suo
arbitratu, & seniores ipsius sapientiam
doceret.
23 Itaque Israel ingressus est Ægyptum, & Jacob peregrinus egit in terra
Cham.
24 Et valdè quidem Deus auxit populum suum, & potentiorem fecit eum
suis hostibus.

25 Ver-

25 Vertitque cor eorum in odium sui
populi, ut dolum commolirentur in
servos ipsius.
26 Misit autem Mosen servum suum,
& Aharonem quem elegerat.
27 Qui prodigiosa ipsius negotia ges-
serunt inter eos, & portenta in terra
Cham.
28 Et immisit tenebras quibus omnia
obscuravit, neque reluctati sunt verbo
ejus.
29 Aquas eorum vertit in sanguinem,
& ita occidit pisces eorum.
30 Edidit quoque terra eorum ranas,
in regum arcanissima loca penetrantes.
31 Ejus etiam jussu venerunt omnis
generis insecta, & pediculi per omnes
fines eorum.
32 Et pro pluviis eorum dedit gran-
dinem, & ignem flammantem in ipso-
rum terra.
33 Percussitque vites eorum & ficus
eorum, & confregit arbores per ipso-
rum fines.
34 Ejus quoque jussu venerunt locu-
stæ & innumeri bruchi.

35 Qui depaſti ſunt omnes herbas in ipſorum regione, depaſti etiam ſunt fructus telluris ipſorum.
36 Occîdit denique omnia primogenita in regione ipſorum, primitias videlicet univerſæ virtutis eorum.
37 Et eduxit eos onuſtos argento et auro, nec quiſquam fuit infirmus in tribubus ejus Iſraelis.
38 Eſtque Ægyptus lætata quum exirent, quia formido eorum invaſerat eos.
39 Expandit quoque nubem pro velo, & ignem qui noctu luceret.
40 Populo petente adduxit Deus coturnices, & pane cœleſti ſaturavit eos.
41 Poſtremò aquæ profluxerunt aperto ſaxo, quæ decurrêrunt per loca arentia ut flumen.
42 Memor enim fuit ſui verbi ſanctiſſimi ad Abrahamum cultorem ſuum.
43 Et eduxit populum ſuum cum lætitia, & delectos ſuos homines cum jubilo.
44 Ac tradidit eis regiones Gentium, ut poſſiderent labore populorum conquiſita.

45 Nimirum ut servarent decreta e-
jus, et leges ipsius tenerent: hallelu-ja.

Psal. 106. Hallelu-ja.

COnfitemini Domino quoniam bo-
nus est, quoniam sempiterna est ip-
sius benignitas.
2 Quis enuntiaret fortia factaDomini?
aut quis promeret universam laudem
ipsius?
3 O beatos qui servant judicium, &
faciunt semper quod justum est.
4 Memento mei Domine per favorem
erga tuum populum, meíque rationem
habeto per tuam salutem.
5 Ut videam bonum electis tuis ho-
minibus paratum, & gaudeam gaudi-
um gentium tuarum, & glorier cum
hæreditario tuo populo.
6 Peccavimus æquè ut patres nostri,
egimus iniquè, impia gessimus.
7 Nam patres nostri non prudenter
perpendêrunt miracula tua in Ægypto,
neq; memores fuerunt maximorum be-
neficiorum tuorum, et immorigeri fue-
runt ad mare, ad mare inquam rubrum.

8 Servavit tamen eos propter nomen
suum, ut notiorem faceret fortitudi-
nem suam.
9 Increpuitque Mare rubrum, ut exa-
resceret, ac traduxit eos per abyssum
tanquam per desertum:
10 Et servavit eos eripiens manui ho-
stili, ac vindicavit eos à manu inimici.
11 Aquæ autem operuerunt hostes eo-
rum, ita ut ne unus quidem superstes
relinqueretur.
12 Tuncque fidem adhibuerunt ver-
bis ejus, ut decantarent laudem ipsius.
13 Verùm confestim obliti sunt opera
ejus, neque morati sunt consilium e-
jus.
14 Et concupiscentiâ exarserunt in
ipso deserto, ac tentaverunt Deum in
solitudine.
15 Ac dedit quod poposcerunt, sed si-
mul immisit macilentiam ipsorum a-
nimæ.
16 Inviderunt etiam Mosi in castris,
& Aharoni sacrosancto Domini.
17 Quamobrem terra se aperiens ab-
sorpsit Dathan, & operuit congregatio-
nem Abiramicam.
18 Ig-

18 Ignis etiam exarſit in cœtu iſto-
rum, & flamma quæ impios corripuit.
19 Fecerunt et vitulum apud mon-
tem Horeb, & fuſile ſimulachrum a-
doraverunt.
20 Et permutaverunt majeſtatem Dei
ſui effigie bovis comedentis herbam.
21 Súntque obliti Deum, qui eos ſer-
vaverat, quíque res magnas geſſerat in
Ægypto,
22 Et miracula in terra Cham, reſque
terrificas ad Mare rubrum.
23 Decreverat autem delere illos, niſi
Moſes vir ipſius electus interceſſiſſet
ei, ſedans iram ipſius ne perderet.
24 Reſpuerunt etiam terram exopta-
tam, non tribuentes fidem verbo ipſius.
25 Et obmurmurârunt in ſuis tento-
riis, neque obediverunt voci divinæ.
26 Quare juravit eis ſe proſtraturum
eſſe ipſos in deſerto:
27 Proſtraturum etiam ſobolem eo-
rum inter Gentes, et eventilaturum
eos in regiones.
28 Initiati ſunt etiam velut ſub ju-
gum ipſius Baal-peor miſſi, & come-
derunt

derunt immolata mortuis diis.
29 Suisque studiis iram Dei conflârunt, ita ut grassaretur per eos cædes.
30 Quando Phinehas stetit, ac vindicandum judicavit, & cædes prohibita est.
31 Quod ei est imputatum pro justitia sempiternis temporibus.
32 Lacessiverunt etiam apud Meriba, et Mosen Deus affecit malo propter ipsos.
33 Ita enim divexârunt animum ejus, ut perperàm aliquid loqueretur suis labiis.
34 Prætereà non deleverunt populos, quos Dominus jusserat eos delere.
35 Et commercium habuerunt cum Gentibus, ac didicerunt facta ipsorum.
36 Ut colerent simulachra eorum, quæ fuerunt eis laqueus.
37 Nam filios suos & filias suas mactaverunt victimas dæmonibus.
38 Et ita fuderunt sanguinem innoxium, sanguinem filiorum suorum & filiarum suarum, quos mactaverunt victimas simulachris Chananæorum, terráque

terráque polluta eſt capitalibus ſcele-
ribus.
39 Ac fuerunt immundi factis ſuis, &
ſcortati ſunt ſtudiis ſuis.
40 Excanduit irâ Dominus in popu-
lum ſuum, abhorruítq; a ſua hæreditate.
41 Ita ut traderet eos Gentibus in
manus, & inimici eorum dominaren-
tur eis.
42 Quos afflixerunt hoſtes ipſorum, et
ſubegerunt eos ſuæ poteſtati.
43 Aliquoties liberavit eos, verùm ip-
ſi laceſſiverunt ſuo conſilio, et in pau-
pertatem devenerunt per ſuam iniqui-
tatem.
44 Tamen quum cerneret eos angu-
ſtiis, et audieret clamorem ipſorum:
45 Memor fuit ſui fœderis icti cum
eis, et pœnituit eum; ut maxima eſt
ejus benignitas.
46 Et fecit eos gratioſos apud victo-
res ſuos univerſos.
47 Serva nos Domine Deus noſter, et
congrega nos ex Gentibus, ut confitea-
mur nomini tuo ſanctiſſimo, et cele-
bremus te laudibus tuis.

48 Prædicandus est Dominus Deus
Israelis ab æterno in æternum tempus:
& universus populus dicat, Amen, hal-
lelu-ja.

Psal. 107.

Confitemini Domino, quoniam bo-
nus est, quoniam æterna est ejus be-
nignitas.
2 Laudibus celebrate Dominum.
3 In libertatem vindicati à Domino
dicant, quòd eos vindicaverit à manu
hostili.
4 Quódque congregaverit eos ex re-
gionibus, ab Oriente, & Occidente,
Aquilone, & à Mari.
5 Dum errabant in deserto & in soli-
tudine, per itinera quibus oppidum
habitatum non inveniebant.
6 Famelici & sitibundi, adeò ut defi-
cerent animo.
7 Clamaverunt ad Dominum in peri-
culis suis, & eripuit eos ex angustiis ip-
sorum.
8 Eósque deduxit in viam rectam, quâ
pervenirent ad oppidum habitatum.

9 Con-

9 Confiteantur ergo tribuentes Domino suam benignitatem, et miracula sua inter homines.
10 Quia saturat animam avidam, & animam famelicam explet rebus bonis.
11 Sedentes in tenebris, & densissima caligine, constricti miseria & ferreo compede.
12 Quia sermonibus divinis reluctati sunt, & floccipendêrunt consilium summi Dei.
13 Unde molestias imposuit, ita ut desponderent animum et impingerent, nemine ferente opem:
14 Hi clamaverunt ad Dominum in suis periculis, qui eripuit eos è suis angustiis.
15 Eósque duxit ex tenebris & densissima caligine, ac perrupit eorum vincula.
16 Confiteantur ergò Domino tribuentes suam benignitatem & miracula sua inter homines:
17 Quia effregit valvas æreas et refellit obices ferreos.
18 Stulti qui scelerato vitæ instituto

& iniquitatibus ſuis morbos ſibi accerſiverunt:
19 Ita ut anima ipſorum faſtidiat omnem cibum, & pertingat ad portas mortis:
20 Clamaverunt etiam ad Dominum in ſuis periculis, qui eripuit eos è ſuis anguſtiis.
21 Miſſóque verbo ſuo ſanavit eos, & aſſeruit ab ægrotationibus ipſorum.
22 Confiteantur ergo Domino tribuentes benignitatem ſuam, & miracula ſua inter homines,
23 Et immolent victimas confeſſionis, ac narrent facta ejus cum jubilo.
24 Qui mare navibus ingrediuntur, quique negotium ſuum peragunt in vaſtiſſimis aquis;
25 Illi viderunt opera Domini, & ipſius miracula in profundo mari.
26 Qui ſuo imperio ciet ventum procelloſum, qui ventus altè fluctus ipſius attollit.
27 Ita ut modò in cœlum aſcendant, modò in abyſſum deſcendant, uſque adeò

adeo ut anima ipſorum malis preſſa
colliqueſcat.
28 Et eant in orbem, ac oberrent, ut
ebrii, omníſque ſapientia illis eripiatur.
29 Hi etiam clamaverunt ad Dominum in ſuis periculis, et eripuit eos è
ſuis anguſtiis.
30 Et ſedatâ tempeſtate reddit mare
tranquillum, ita ut deſinant fluctus
quibus jactabantur:
31 Et tunc lætantur quòd quieverint
fluctus, ac Deus in portum optatum
eos deduxerit.
32 Confiteantur ergò Domino tribuentes ſuam benignitatem, & miracula
ſua inter homines.
33 Eúmque extollant in cœtu populi,
& laudent eum in conſeſſu ſeniorum.
34 Qui flumina vertit in deſertum, &
venas aquarum in loca ſiticuloſa;
35 Et terram frugiferam in ſterile ſolum, propter incolarum vitioſitatem.
36 Qui contra vertit deſertum in ſtagnum aquarum, & torridam terram in
venas aquarum:
37 Ibíque collocat famelicos, ut urbem
celebrem extruant; 38 A

38 Ac sementem faciant in arvis, & colant vineas quæ copiosum fructum proferant:
39 Eósque fortunat, ita ut valdè crescant, nec pecus eorum minuit.
40 Minuuntur etiam, & decidunt per angustiam, & malum, & laborem.
41 Nam Deus effundit contemptum in principes, & errare facit eos per vastitatem inviam.
42 In arce autem collocat pauperem extra miseriam, & familias tractat velut oves.
43 Quæ cuum vident probi gaudent, nec habent ulli iniqui quod vituperent, aut querantur.
44 Quisquis igitur sapit custodiet hæc, & beneficia Domini considerabit.

*Psal.*108. *Carmen, hymnus Davidis.*

PAratum est cor meum ô Deus, ita ut canam, et psallam etiam ô gloria mea.
2 Expergiscere nablum & cithara: evigilabo equidem in aurora,

3 Tibíque confitebor inter Populos, & te psallam inter Nationes.
4 Tua enim benignitas usque adeò magna est ut cœlos superet, tuáque veritas usque ad æthera pertingit.
5 Sublimior cœlo sis ô Deus, & majestas tua sublimior sit totâ terrâ.
6 Ut liberentur tui delecti, servato nos per dextram tuam & annue mihi.
7 Deus locutus est in sanctuario suo, quòd exultabo, et partiar Sichem, ac metiar vallem Sucoth.
8 Meus erit Gilead, meus erit Manasses, Ephraim autem robur capitis mei, & Juda meus legumlator.
9 Moab verò lebes ablutionis meæ, Idumæam pedibus meis emetiar, et super Palæstina jubilabo.
10 Quis ducet me ad urbes munitas? quis ducit me in Idumæam?
11 Annon tu Deus, qui nos olim repuleras, neque profectus fueras cum nostro exercitu?
12 Fer nobis opem, quâ denfendamur ab hoste: siquidē vana est salus hominis.
13 Cæterùm Deo juvante res præclaras ge-

geremus, & ipse conculcabit hostes nostros.

Psal. 109. *Præfecto cantorum, Davidis hymnus.*

O Deus, qui laudaris à me, ne taceas.

2 Nam os impii, & os dolosum patent contra me, & mecum loquuntur falsâ linguâ.

3 Et verba ex odio profecta me circunvenerunt, méque oppugnant abs re.

4 Pro amore autem meo adversantur mihi, ego tamen intentus sum precationi:

5 Ac reddunt mihi malum pro bono, & odium pro dilectione meo.

6 Constitue contra eum impium, & adversarius stet ad dexteram ejus.

7 Quum adductus fuerit in judicium, pronuntietur impius: & deprecando peccatum admittat.

8 Sint dies vitæ ipsius pauci, & ipsius functionem alius accipiat:

9 Sint ipsius liberi orphani, & uxor ejus vidua.

10 Oberrēt liberi ejus & mendicent,

ac victum quærant, è ruinosis suis ædi-
ficiis prodeuntes.
11 Fœnerator nexu obliget omnia
quæ habet : nec non hostes diripiant,
quod labore ipsius partum est.
12 Non obtingat ei qui benignitatem
proroget, nec sit qui benefaciat orpha-
nis quos reliquit.
13 Posteritas ejus excidio sit obnoxia,
& in altero seculo deleatur nomen ip-
sius.
14 Revocetur in memoriam apud
Dominum iniquitas patrum ejus , &
peccatum matris ejus non aboleatur
oblivione:
15 Ac semper obversentur oculis Do-
mini, qui deleat eorum memoriam è
terra.
16 Siquidem non cogitavit benigni-
tatem exhibere , & persecutus est vi-
rum humilem, & pauperem, & dolen-
tem animo , ut interficeret.
17 Ac amavit maledictionem , prop-
tereà obvênit ei: & noluit benedictio-
nem, itaque longè recessit ab eo.
18 Induitque maledictionem ut ve-

ſtimentum, & ingreſſa eſt in partes ip-
ſius interiores ut aqua, & in oſſa ejus
ut oleum :
19 Sit ei pro veſte quam induat, &
pro cingulo quo ſemper cingatur.
20 Atque hæc parata ſunt à Domino
meis adverſariis, & eis qui loquuntur
malum adverſus animam meam.
21 Tu autem Domine Deus meus
præſtò mihi adſis propter nomen tu-
um : & libera me, ſiquidem benigni-
tas tua optima eſt.
22 Ego enim humilis & pauper ſum,
& cor meum intra me ſaucium eſt.
23 Et abeo ut umbra quum declinat,
ac velut locuſta excutior :
24 Genuáq; mea nutant præ inedia,
& detractâ pinguedine alius jam ha-
bitus eſt corporis mei.
25 Et ego illis ſum probro, qui me
conſpicati jactant caput ſuum.
16 Opem fer Domine Deus meus, &
ſervato me pro tua benignitate.
27 Et intelligant hanc tuam eſſe po-
tentiam, quodque tu Dominus hæc
facias.

28 Ipſi

28 Ipsi quidem maledicant, modo tu benedicas: ipsi insurgant, modo pudefiant, & servus tuus lætetur.

29 Induant adversarii mei ignominiã, & amiciant se pudore tanquam pallio.

30 Ego autem valdè confitebor Domino ore meo, & in magno cœtu laudabo eum.

13 Quoniam à dextra stetit pauperis, ut servaret animam ejus ab iis, qui vitæ ac necis arbitrium in eum sibi arrogabant.

110. *Davidis hymnus.*

DIxit Dominus Domino meo, Sede mihi ad dexterã, donec inimicos tuos subdam scabellũ tuis pedibus.

2 Dominus emittet virgam tuæ potentiæ è Sion: dominare ergò inter inimicos.

3 Habes promptissimum populum quum educes tuas copias: tibi etiam est ros generationis tuæ in summo decore & sanctitate ex utero auroræ.

4 Iuravit Dominus, nec pœnitet eum, quod tu sis sacerdos æternus ritu Melchi-sedec.

5 Do-

5 Dominus ſtat à dextera tua, qui
contudit reges, quo die iratus fuit.
6 Judicabit Meſſias in Gentibus, &
omnia implebit cadaveribus, quando
contundet capita in multis regionibus.
7 De torrente in via bibet, ac pro-
pterea caput attollet.

Pſal. 111. *Hallelu-ja.*

א CONfitebor Domino ex toto cor-
de, ב in concilio & cœtu probo-
rum.
2 ג Magna ſunt Domini facta, ד
quæ inquiruntur ab omnibus qui de-
lectantur ipſis.
3 ה Opus ipſius eſt gloria & decus, ו
juſtitia ejus æternum perſtat.
4 ז Memoriæ conſecravit ſua miracu-
la, ח beneficus & miſericors Domi-
nus.
5 ט Eſcam dedit ipſum timentibus,
י & æternum memor eſt ſui fœderis,
6 כ Potentiam operum ſuorum de-
claravit ſuo populo, ל dando eis hære-
ditatem Gentium:
מ Suntque opera manuum ejus
veritas

veritas & judicium, & נ omnes constitutiones ipsius firmæ sunt.
8 ס Suntque stabilitæ, ut durent sempiternis temporibus, ע quippe per veritatem & rectitudinem factæ.
9 פ Misit etiam ad populum suum צ per quos redimeret, ac præcepit fœdus suum perpetuo servandum, ק cujus nomen sanctissimum terrificum est.
10 ר Principium sapientiæ est timor Domini, ש & salutatris prudentia contingit omnibus qui versantur in his rebus: ת quorum ladus æternum perstat.

Psal. 112. Hallejuja

א BEatus vir est qui timet Dominum, ב & valde præceptis ejus delectatur:
ג Nam potens erit in terra semen ejus, & ד proborum natio fortunabitur.
3 ה Copia rerum & divitiæ erunt in domo ejus, ו & justitia ipsius æternum perstabit.
4 ז Oritur in tenebris lux probis, homini

hominí ח benefico, & misericordi, &
justo.
5 ט Vir bonus confert beneficia, &
dat mutuò, י suásque res obit exactis-
simo judicio.
6 כ Quia non movebitur in æter-
num, ל & memoria justi usque durabit.
7 מ Ad famam tristem non expave-
scet, נ quia cor ejus firmum est ac fre-
tum Domino:
8 ס Cor ipsius stabilitum est, ita ut
non expavescat, ע donec spectet in ho-
stibus suis quod cupierat.
9 פ Spargit ac dat pauperibus, צ cu-
jus justitia æternùm perstat, ק cornúq;
ejus altum est cum gloria:
10 ר Ita ut impius cernens indig-
netur, ש suísque dentibus frendeat &
contabescat: ת miniméque impii as-
sequentur quod desiderant.

Psal. 113. *Hallelu-ja.*

LAudate cultores Domini, laudate
nomen Domini.
2 Prædicandum est enim nomen
Domini ab hoc tempore usque in æter-
num:

3 Ab Ortu ſolis uſque ad Occaſum ejus, laudibus vehendum eſt nomen Domini.

4 Dominus enim ſublimior eſt omnibus gentibus,& majeſtas ipſius cœlo ſublimior eſt.

5 Quis ſimilis eſt Domino Deo noſtro, qui in alto rebus præſidet ;

6 Séque demittit ut inſpiciat quæcunque ſunt in cœlo & in terra ?

7 Qui erigit tenuem ex pulvere, & pauperem è ſtercore evehit:

8 Ut collocet eum cum principibus, cum principibus ſui populi.

9 Qui ſterilem matrem-familiâs efficit,matrem gaudentem liberis:halle-lu-ja.

Pſal. 114.

QUum egrederetur Iſrael ex Ægypto,

2 Et domus Jacobi à populo diverſæ linguæ :

3 Juda factus eſt ejus ſanctuarium , & Iſrael ipſius imperium.

4 Quod quum mare vidiſſet, refugit,& Jordanis retrorſum repulſus eſt.

5 Montes

5 Montes autem ſubſilierunt ut ari-
etes & colles ut agni ovium.
6 Quid accidit tibi ô mare, quòd
refugiſti? quid tibi ô Jordanis, quòd
repulſus es retrorſùm?
7 Quid vobis ô montes, quòd exili-
iſtis ut arietes, & colles ut agni ovium?
8 Tuque terra expaveſcito metu
Domini, metu Dei Jacob.
9 Qui vertit ſaxum in ſtagnum a-
quoſum, & ſilicem in fontem abundan-
tem aquis.

Pſal. 115.

NOn noſtram Domine, non noſtram
ſed tui nominis gloriam amplifi-
ces propter tuam benignitatem, & pro-
pter veritatem tuam.
2 Cur enim dicant Gentes, Ubi
quæſo eſt Deus ipſorum?
3 Atqui Deus noſter in cœlo eſt,
qui perficit quicquid voluerit.
4 Cæterùm ſimulachra ipſorum ſunt
argentea & aurea, opus quod manibus
hominis producitur.
5 Habent enim os, & non loquun-
tur, habent oculos, & non vident.

6 Habent

6 Habent aures, nec audiunt: habent nasum, nec odorantur.

7 Manus habent, nec palpant: pedes habent, nec ambulant, neque sonum edunt, suo gutture.

8 Quibus similes evadant, qui ea faciunt, & quicunque fidit eis.

9 Israel fide Domino: quia vestrum auxilium, & vestrum scutum est.

10 Domus Aharonis fidite Domino: quia vestrum auxilium, & scutum vestrum est.

11 Timentes Dominum, fidite Domino, quia vestrum auxilium, & scutum vestrum est.

12 Dominus qui memor est nostri felicem reddet, felicem inquam reddet domum Israelis, felicem reddet domũ Aharonis.

13 Felices reddet timentes Dominum pariter parvos & magnos.

14 Cumulabit etiam Dominus vobis beneficia beneficiis: nec solùm vobis, verùm & liberis vestris.

15 Vos quidem felices redditi estis à Domino, qui condidit cœlum & terram.

16 Et

16 Et cœlum, cœlum inquam Domino servatum est: terram autem dedit hominibus.

17 Cæterùm mortui non laudant Deum, nec omnes quotquot in sepulchrum descendunt:

18 Nos autem prædicemus Deum ab hoc tempore usque in æternum: hallelu-ja.

Psal. 116.

DIligo Dominum, quandoquidem exaudivit supplicem meam vocem.

2. Quia præbuit mihi aurem suam, quem toto vitæ meæ tempore invocabo.

3 Cinxerant me funes mortis, et angustiæ inferni me comprehenderant, ac incideram in periculum et difficultatem:

4 Vocavi autem nomen Domini, dicens, Obsecro Domine, eripito animam meam, et eripuit me.

5 Beneficus est Dominus, et justus, et Deus noster misericors.

ad locum tuum quietum : quia Domi-
nus in te beneficium contulit :
8 Quia tu eripuisti animam meam
morti, oculos meos lacrymis, & pedes
meos lapsui.
9 Quare sanctè vitam degam coram
Domino in regionibus viventium.
10 Fidem in Deum retinui, etiam
quùm ipse cogerer dicere, me vehe-
menter dejectum esse :
11 Quùm dicerem in præcipiti mea
fuga, omnes homines mendaces esse.
12 Quam gratiam referam Domino
pro illis omnibus quæ in me contulit
beneficiis ?
13 Sumpto calice quo gratiæ agun-
tur pro accepta salute, nomen Domini
vocabo.
14 Meáque vota exolvam Domino
nunc coram universo populo ipsius.
15 Nam apud Dominum mors be-
nignorum ipsius hominum maximi est
momenti.
16 Ah Domine, equidem servus tu-
us sum, ego servus tuus sum, & filius
ancillæ tuæ, qui vincula mea solvisti.

17 Tibi ergo mactabo victimam confeſſionis,& nomen Domini vocabo.

18 Meáque vota exoluam nunc,coram univerſo populo ipſius.

19 In atriis domus Dominicæ,intra te ô Jeruſalem.

Pſal. 117 *Hallelu-ja.*

LAudate Dominum omnes Gentes, prædicate ipſum omnes populi.

2 Nam bonitas ejus erga nos præpollet, ac veritas Domini æternum permanet : hallelu-ja.

Pſal. 118.

COnfitemini Domino,quoniam bonus eſt, quoniam benignitas ipſius ſempiterna eſt.

2 Iſrael nunc dicat quod ſempiterna ſit ipſius benignitas.

3 Dicat nunc domus Aharonis, quod ſempiterna ſit ipſius benignitas.

5 Dicant nunc timentes Dominum, quod ſempiterna ſit ipſius benignitas.

5 Quum in anguſtiis eſſem, vocavi Deum, & Deus annuit mihi in latitudine.

6 Proin

6 Proin Domino à me ſtante, non timebo quid mihi homo inferre conetur.

7 Domino enim exiſtente inter meos auxiliares, ſpectabo in meis inimicis quod deſidero.

8 Etenim ſpem habere in Domino, melius eſt, quam fidere homini:

9 Spem inquam habere in Domino melius eſt, quam fidere principibus.

10 Si me omnes Gentes circumdederint, ſpero quod per nomen Domini exciſurus ſim eas.

11 Si me circumdederint (& ſane me circumdederunt) ſpero quod per nomen Domini ſim eas exciſurus.

12 Si me circumdederint ut examen apum, deficient ut ignis ſpinas corripiens: & ſpero quod eas per nomen Domini exciſurus ſim.

13 Prorſus me impuleras ut caderē: ſed tamen Dominus opem mihi tulit.

14 Nam robur meum & carmen meum, & ſalus mea Deus eſt.

15 Vox jubili & ſalutis partæ auditur in tabernaculis juſtorum, propte-

reà quòd dextera Domini res præclaras
egit.
16 Dextera Domini superior fuit,
dextera Domini res præclaras egit.
17 Non moriar, sed vivam, & re-
censebo facta Dei.
18 Me namque probè castigavit
Dominus, attamen non permisit ut mo-
rerer.
19 Aperite mihi portas justitiæ, per
quas ingressus, Deo confitebor.
20 Hæc porta Domini est, per quam
justi ingredientur.
21 Tibi enim confitebor, quod me
exaudiveris, & mihi saluti fueris.
22 Nam lapis quem rejecerunt ædi-
ficantes, factus est caput anguli.
23 Quod quidem à Domino factum
est, & nobis miraculum videtur.
24 Ista est dies quem fecit Domi-
nus, in qua exultemus & lætemur.
25 Ah Domine serva quæso: ah Do-
mine da quæso fælicem successum.
26 Optima quæque illi precamur
qui venit in nomine Domini, nosque
fausta precamur vobis è domo Domini.
27 Deus

27 Deus Dominus eſt, qui lucem
nobis proſperitatis intulit: itaque vi-
ctimam alligate funibus ad cornua alta-
ris.
28 Tu es Deus meus, tibíque con-
fitebor, téque extollam mi Deus.
29 Confitemini Domino, quoniam
bonus eſt, quoniam benignitas ipſius
ſempiterna eſt.

Pſal. 119. Aleph א.

O Beatos qui vitæ integrum iter
tenent incedentes ad præſcriptũ
legis Domini.
2 O beatos qui conſervant obteſta-
tiones ipſius, eúmque ex toto corde
quærunt.
3 Nam qui per tuas vias incedunt,
non patrant iniquitatem.
4 Tu namque mandaſti conſtitutio-
nes tuas, quas homines ſummoperè
cuſtodiant.
5 Utinam ſic viæ meæ parentur, ut
cuſtodiam decreta tua.
6 Tunc enim minimè pudefiam,

quum inspexero omnia præcepta tua :
7 Tibique confitebor ex animo sincero, ubi didicero judicia tuæ justitiæ :
8 Summóque studio decreta tua servabo, si me non deseras.

Beth ב.

9 Quo pacto adolescens vitam inculpatam aget ? nempè, si eam custodiat, ut dictat verbum tuum.
10 Quùm autem te quæram ex toto corde meo, ne sinas me aberrare à mandatis tuis.
11 Quia reposui eloquium tuum in corde, ne peccem in te.
12 Tu Domine prædicandus es, doce me decreta tua.
13 Nam labiis meis recensere solitus sum omnia judicia oris tui.
14 Et incedere per viam obtestationum tuarum magis me juvat, quàm omnium rerum copia propemodùm.
15 Ac de tuis constitutionibus dissero, & intueor semitas tuas,
16 Méque oblecto in tuis decretis, nun-

numquam commiſſurus ut obliviſcar verbi tui.

Gimel ג.

17 Hoc beneficium ſervo tuo confer, ut vivam, & cuſtodiam verbum tuum.
18 Et velamen detrahe oculis meis, ut inſpiciam admirabilem ſapientiam, quæ recondita eſt in lege tua.
19 Quumque peregrinus ſim in terra, ne me celes tua mandata:
20 Nam anima mea omni tempore deſiderio judiciorum tuorum atteritur.
21 Increpas autem ſuperbos, ut execrabiles ſint, aberrantes à præceptis tuis.
22 Remove à me probrum & contemptum, quod obteſtationes tuas conſervo.
23 Nam & principes conſident, ac obtrectant mihi, quòd ſervus tuus diſſerit de tuis decretis.
24 Quòdque obteſtationes tuæ ſunt meæ delitiæ, & conſiliarii mei.

Daleth ד.

25 Quum humi jaceat anima mea, recrea me secundum verbum tuum.

26 Negotia mea tibi exposui, túque exaudísti me : quare doceto me decreta tua.

27 Concede mihi ut nôrim viam constitutionum tuarum, & tunc disseram de tuis miraculis.

28 Diffluit anima mea præ solicitudine, refice me ergo secundum verbum tuum.

29 Averte iter mendax à me, & legem tuam benignè mihi proponito.

30 Nam viam certam elegi : & judicia tua ob oculos habeo.

31 Quumque obtestationibus tuis adhæream, Domine haudquaquam me pudefacias.

32 Viam præceptorum tuorum curram, postquam in latitudinem eduxisti cor meum.

He ה.

33 Deduc me Domine in viam tuorum decretorum, ut eam retineam usque in finem.

34 Doceto me ut retineam legem tuam, & toto corde illam custodiam.

35 Deduc me in semitam præceptorum tuorum: nam ea mihi placet.

36 Inclina cor meum ad obtestationes tuas & non ad avaritiam.

37 Averte oculos meos, ne videant vanitatem, & vivifica me in via tua.

38 Præsta servo tuo, quod eloquium tuum pollicetur habentibus timorem tui.

39 Et prohibe à me probrum quod formido: nam judicia tua bona sunt.

40 Ecce desidero tuas constitutiones: vivifica igitur me per tuam justitiam.

Vau ו.

41 Et obveniant mihi Domine tua beneficia, & salus tua secundum eloquium tuum.

42 Ut habeam verba, quibus respondeam exprobanti mihi, quod fidam verbo tuo.

43 Et ne omnino eripias ab ore meo verbum veritatis: siquidem tua judicia expecto.

44 Et semper, temporibúsque sempiternis, custodiam legem tuam.

45 Equidem spatiabor in latitudine, quia constitutiones tuas quæsivi:

46 Ac loquar de tuis obtestationibus coram regibus, neque me pudebit earum.

47 Méque oblectabo in tuis mandatis quæ amo:

48 Et admovebo manus meas præceptis tuis quæ amo, déque decretis tuis disseram.

Zain ז.

49 Memor sis verbi ad servum tuum prolati, quo me in spem adduxisti.

50 Hoc enim meum solatium est in meis miseriis, quia eloquium tuum recreat me.

51 Quúmque me superbi irrident supra modum, non tamen deflecto a lege tua.

52 At recolens judicia tua à condito mundo, Domine, ex iis magnum solatium accipio.

53 Horror invadit me cogitantem de impiis, qui legem tuam deserunt:

54 Mihi

54 Mihi verò decreta tua sunt carmina in domo quam incolo.

55 Et noctu Domine recordor tui nominis, tuámque legem custodio:

56 Quæ quidem mea est, quandoquidem conservo tuas constitutiones.

Heth ח.

57 Dixi Domine meam sortem esse, ut custodiam verba tua.

58 Suspicio faciem tuam supplex toto meo corde, proin beneficum te mihi exhibeas secundum verbum tuum.

59 Cogitatione obivi meas vias, & reduxi pedes meos ad obtestationes tuas.

60 Festinavi & nullam moram feci, ut custodirem præcepta tua.

61 Funes impiorum conati sunt me abstrahere, cęterum legis tuæ non sum oblitus:

62 Media nocte surgo ad confitendum tibi propter judicia tuæ justitiæ.

63 Súmque omnibus socius, qui te reverentur, & custodiunt constitutiones tuas.

64 Be-

64 Benignitate tuâ Domine plena eſt terra, quare doceto me decreta tua.

Teth ט.

65 Benignè cum ſervo tuo egiſti Domine ſecundum verbum tuum.

66 Bene judicandi facultatem & ſcientiam doce me, qui præceptis tuis fidem adhibeo.

67 Antequam in ærumnas incidiſſem, errabam: nunc autem eloquium tuum cuſtodio.

68 Tu bonus es, benefacis; doce igitur me decreta tua.

69 Superbi conſuerunt adverſùm me mendacia; ego autem toto corde retineo conſtitutiones tuas:

70 Quorum cor craſſeſcit, ut adeps; ego autẽ ex lege tua voluptatem capio:

71 Utiliſſimum quoque mihi fuit, quod in miſeriam dejectus ſum, ut diſcerem decreta tua:

72 Tuíque oris lex melior mihi eſt, quàm auri & argenti millenarii.

Jod י.

73 Manus tuæ fecerunt me, & adornave-

naverunt me: erudias me ergò ut dicam præcepta tua.

74 Ut cernentes me qui te reverentur, gaudeant, quia in verbo tuo spem habeo.

75 Scio Domine, quod judicia tua sint justitia & fides, quum me detrusisti in miseriam:

76 Verùm obtingat quæso mihi tua benignitas, quæ me consoletur secundum eloquium tuum, quod spem aperuit servo tuo.

77 Obveniat mihi tua misericordia ut vivam, siquidem lex tua meæ deliciæ sunt.

78 Pudefiant autem superbi, qui mendacio me opprimere quærunt, quũ ego interim de constitutionibus tuis differam.

79 Redeant ad me qui te timent, quique nôrint obtestationes tuas.

80 Sítque cor meum integrum in tuis decretis, propterea non pudefiam.

Caph כ.

81 Defecit anima mea desiderans anxie salutem tuam, quia in verbo tuo spem habeo,

82 De-

82 Defecerunt oculi mei ſpectando quando veniat quod pollicetur eloquium tuum, ita ut dicam, Quando me conſolaberis?

83 Similis enim evaſi utri in fumo pendenti: tamen decreta tua non ſum oblitus.

84 Quamdiu ſervus tuus expectabit? quando exiges pœnas a perſequentibus me?

85 Superbi foderunt mihi foveas, quod non ſit ſecundum legem tuam.

86 Omnia tua præcepta ſunt fides: quũ igitur iniquè me perſequantur, fer mihi opem.

87 Parum abfuit quin me confecerint in terra: ego tamen non deſerui tuas conſtitutiones.

88 Vivifica me pro tua benignitate, & cuſtodiam obteſtationem oris tui.

Lamed ל.

89 Verbum tuum Domine, perſtat æternum in cœlo.

90 Tuáque fides per univerſa ſecula, qui parâſti terram ut conſiſtat.

91 Eáque perſiſtunt uſque in hodiernum

ernum diem tuis judiciis : omnia enim
tibi ſerviunt.
92 Niſi lex tua meæ deliciæ eſſent,
periiſſem in miſeria mea.
93 Non obliviſcar æternùm conſti-
tutiones tuas, quoniam illis recreâſti
me.
94 Quum verò tuus ſim, ſerva me,
quia conſtitutiones tuas exquiſivi.
95 Me obſervant impii ut me per-
dant, quum obteſtationes tuas perpen-
do.
96 Video finem habere omnia, e-
tiam perfectiſſima : tuum autem præ-
ceptum latiſſime patet.

Mem מ.

97 Quantum ego tuam legem amo!
de qua meus ſermo eſt quotidie.
98 Tu me ſapientiorem reddiſti
meis inimicis per tuum præceptum,
nam id perpetuò meum eſt.
99 Plus etiam ſapio quam ii qui me
docent : quia de obteſtationibus tuis
mihi ſermo eſt.
100 Et rectius perpendo omnia quàm
ſenes, quia conſervo tuas conſtitutio-
nes.

101 Pedes meos prohibeo ab omni via ducenti ad vitia, propterea quod verbum tuum custodio:

102 Neque à judiciis tuis decedo: quia tu vivendi normam præscripsisti mihi.

103 Quàm dulce est palato meo eloquium tuum, certe ori meo dulcius melle est.

104 Ex tuis constitutionibus recte res perpendo, & propterea odi omnem semitam fallacem.

Nun נ

105 Verbum tuum lucerna est pedibus meis, & lux ad iter meum.

106 Juravi, Idque constanter præstabo, ut custodiam judicia tuæ justitiæ.

107 Supra modum dejectus sum: quamobrem recrea me Domine secundum verbum tuum.

108 Gratæ igitur sint tibi Domine oblationes, quas sponte nuncupavit os meum & judicia tua doce me.

109 In discrimine vitæ semper versor, non tamen obliviscor legis tuæ.

110 Im-

110 Impii tetenderunt mihi laque-
um: non tamen à conſtitutionibus tuis
aberro.

111 Æternâ hæreditate mihi vene-
runt obteſtationes tuæ: ſunt enim gau-
dium cordis mei.

112 Adjeci animum meum decre-
tis tuis, ut exequar illa in finem uſque,
& adeò æternùm.

Samech ס

113 Odi cogitationes quibus di-
ſtrahitur animus: amo autem legem tuã.

114 Tu meum confugium & ſcu-
tum meum es, & in verbo tuo ſpem
collocavi.

115 Recedite à me pravi homines:
ego enim conſervabo mandata Dei
mei.

116 Suffulci me eloquio tuo, & vi-
vam: & ne me pudefacias fruſtratum
expectatione mea.

117 Stabilito me, & ſervabor, ac
ſemper ex contemplatione decreto-
rum tuorum voluptatem capiam.

118 Conculcabis omnes quicunque
aberrant à decretis tuis: nam fallacia
eſt ipſorum vafrities.

119 Tollis ut ſcoriam omnes impi-
os interra:quamobrem amo tuas obte-
ſtationes.
120 Perhorreſcit corpus meum præ
timore tui, & judicia tua revereor.

Ain ע

121 Feci judicium & juſtitiam, ne
igitur me tradas oppreſſoribus meis.
122 Oblecta ſervum tuũ rebus bo-
nis, & ne ſinas ut me opprimant ſu-
perbi.
123 Oculi mei defecerunt anxiè
ſpectando ad ſalutem tuam & eloqui-
um tuæ juſtitiæ.
124 Age cum ſervo tuo pro tua be-
nignitate, & decreta tua doce me.
125 Servus tuus ſum, erudi ergo
me, ut intelligam tuas obteſtationes.
126 Eſt autem Domino tempus i-
doneum ut agat:ſiquidem ruperunt le-
gem tuam.
127 Quamobrem præcepta tua a-
mavi magis quam aurum & obryzum:
128 Eamque ob rem omnes conſti-
tutiones vniverſas defendo ut rectiſſi-
mas: omnem autem ſemitam fallacem
odio proſequor.

Pe ף

129 Quia mirificæ ſunt obteſtationes tuæ: idcircò anima mea conſervavit eas.

130 Ingreſſus verborum tuorum lucem offert, & erudit ſimplices:

131 Eoq; aperio meum os, & traho anhelitum, quia præcepta tua deſidero.

132 Reſpice ad me, & benigne mecum agito, ut aſſoles facere erga nominis tui amatores.

133 Formato greſſus meos eloquio tuo, & ne dominetur mihi ulla vanitas.

134 Redimito me ab oppreſſione humana, ut cuſtodiam tuas conſtitutiones:

135 Et ſerenum vultum oſtende ſervo tuo, ac doce me tua decreta.

136 Rivi aquarum deſcendunt ab oculis meis, propter illos qui non cuſtodiunt legem tuam.

Zade צ

137 Juſtus es Domine, & rectum judicium tuum.

138 Omnino autem præcipiſti juſtitiam obteſtationum tuarum.

139 Conficit me indignatio mea, quòd hostes mei obliti sunt verborum tuorum.

140 Est eloquium tuum purgatissimum, idque servus tuus amat.

141 Parvus quidem & contemptus sum: non tamen oblivifcor constitutionum tuarum:

142 Justitia tua sempiterna est justitia, & lex tua veritas.

143 Periculum & angustia deprehenderunt me, tamen præcepta tua meæ deliciæ sunt.

144 Justitia obtestationum tuarum æterna est: erudi ergo me, ut vivam.

Koph ק.

145 Quia clamo toto corde, annue mihi Domine, ut conservem decreta tua.

146 Quia ad te clamo, serva me, ut custodiam obtestationes tuas.

147 In crepusculo antevertens clamo, et habeo spem in verbo tuo.

148 Oculi mei antevertunt vigilias, ut disseram aliquid de tuo eloquio.

149 Vocem meam exaudi Domine pro

pro tua benignitate, & recrea me secundum judicium tuum.

150 Propiùs me accesserunt sectantes scelus, qui longè discesserunt à lege tua:

151 Tu quoque præsto ades Domine, & omnia præcepta tua veritas.

152 Quod jampridem novi ex obtestationibus tuis, quoniam æternùm eas fundasti.

Resh ר.

153 Respice miseriam meam, & eripe me: quoniam tuæ legis non sum oblitus.

154 Age causam meam, & me vindica, & recrea me oblato eloquio tuo.

155 Longè absistit ab impiis salus: quia decreta tua non inquirunt.

156 Plurima est misericordia tua Domine, quocirca recrea me secundum judicium tuum.

157 Multos quidem habeo persecutores & hostes; non tamen deflexi à tuis obtestationibus.

158 Videns prævaricatores meipsum excrucio, eo quod eloquium tuum

tuum non cuſtodiunt.

159 Reſpice quod conſtitutiones tuas amem, propter eà ô Domine recrea me pro tua benignitate.

160 A primo tempore quo in hominum notitiam venit, verbum tuum veritas eſt, & omne judicium tuæ veritatis æternum eſt.

Sin ש.

161 Principes me perſecuti ſunt abs re; cor autem meum reveretur verbum tuum.

162 Lætor equidem in eloquio tuo, tanquam is qui opima ſpolia reperit.

163 Mendacium odi, & abominor: tuam autem legem amo.

164 Septies in die laudo te, propter judicia tuæ juſtitiæ.

165 Magna felicitas parata eſt amantibus legem tuam, quique non impingunt in aliquod offendiculum.

166 Expectavi tuam ſalutem Domine, tuáque interim præcepta executus ſum.

167 Et anima mea cuſtodivit tuas obteſtationes, quas ego valdè amo:

168 Et

168 Et cuſtodio tuas conſtitutiones, tuáſque obteſtationes : nam omnes viæ meæ tibi expoſitæ ſunt.

Thau ת.

169 Perveniat meus clamor ad te Domine, & erudi me ſecundum verbum tuum.

170 Perveniat ad te precatio mea, & eripe me ſecundum eloquium tuum.

171 Promant labia mea laudem, quum docueris me decreta tua.

172 Reddat lingua mea eloquium tuum : nam omnia tua præcepta ſunt veritas.

173 Adſit tua manus, quæ mihi opem ferat : quia elegi tuas conſtitutiones.

174 Deſidero tuam ſalutem, Domine, tuáque lex deliciæ meæ ſunt.

175 Vivat anima mea, & te laudet, tuumque judicium ferat mihi opem.

176 Erravi ut ovis quæ it perditum, verum require ſervum tuum, quoniam præcepta tua non ſum oblitus.

Psal. 120. *Canticum graduum.*

DOminum in magno meo periculo clamavi, qui annuit mihi.

2 Libera Domine animam meam à labio mendaci, & à lingua dolosa!

3 Quid inferat tibi Deus, aut quam rem adhibeat tibi ô lingua dolosa?

4 Pariter sagittis acutis, quas vir fortis intorquet, & carbonibus juniperorum similis est.

5 Hei mihi qui peregrinor inter Mesech, & ago in tentoriis Cedar.

6 Diu anima mea degit cum odientibus pacem.

7 Nam studeo paci, sed quum loquor, ipsi ad bellum parati sunt.

Psal. 121. *Canticum graduum.*

LEvo meos oculos ad montes, unde nam veniat auxilium meum.

2 Auxilium meum venit à Domino conditore cœli & terræ.

3 Non sinet pedem tuum vacillare, neque dormiscet custos tuus:

4 Ecce non dormiscet, neque dormiet,

miet, qui custodit Israelem.

5 Dominus custodit te, Dominus est umbra tua adstans tibi ad dexteram.

6 Ideò sol interdiù non te percutiet radiis, neque luna noctu.

7 Dominus custodiet te, ne accidat ullum malum, & custodiet animam tuam.

8 Dominus custodiet te quæcunque agentem ab hoc tempore in æternum.

Psal. 122. Canticum graduum Davidis.

LÆtor quum mihi dicunt, Eamus ad domum Domini.

2 Steterunt pedes nostri, ô Jerusalem, in portis tuis.

3 Jerusalem ædificata est, ut sit civitas in qua simul consociantur homines:

4 Ad quam ascendunt tribus, nempe tribus Dei, ex obtestatione quâ Israelitæ obstricti sunt, ut conteantur nomini Domini.

5 Illic enim constitutæ sunt sedes

ad judicium, nempe ſedes domus Da-
vidicæ.
6 Precamini felicitatem ipſi Jeru-
ſalem, ac bene ſit iis qui diligunt eam.
7 Sit quieta pax intra tua propug-
nacula, & proſperitas in palatiis tuis.
8 Propter fratres meos & amicos
meos loquar, quod tuam felicitatem
concernat.
9 Etiam propter domum Domini
Dei noſtri quæram quod proſit tibi.

Pſal. 123. *Canticum graduum.*

1 AD te levo meos oculos, ad te in-
quam qui habitas in cœlis.
2 Ecce quemadmodum oculi ſervo-
rum intenti ſunt ad manum dominorū
ſuorum, & quemadmodum oculi an-
cillæ ad manum ſuæ dominæ: ſic noſtri
oculi converſi ſunt ad Dominum De-
um noſtrum, donec nobis benefaciat.
3 Benigne agas nobiſcum, quia val-
de ſaturati ſumus contemptu.
4 Multo jam tempore anima noſtra
ſatiata eſt irriſione opulentorum, &
contemptu ſuperborum.

Psal. 124. *Canticum graduum Davidis.*

NIsi Dominus qui præstò nobis est, juvisset, dicat nunc Israel.

2 Nisi Dominus qui præsto nobis est juvisset, insurgentibus in nos hominibus.

3 Vivos jam nos deglutivissent, quum irâ in nos æstuârunt:

4 Jam ut aquæ nos inundassent, & torrens caput nostrum superasset.

5 Jam aquæ tumidæ superassent animam nostram.

6 Prædicandus est nobis Dominus, qui non tradidit nos prædam eorum dentibus.

7 Anima enim nostra erepta est laqueo aucupum, & laqueo perrupto nos erepti sumus.

8 Est ergo nostrum auxilium in nomine Domini conditoris cœli & terræ.

Psal. 125. *Canticum graduum.*

QUi fidunt Domino, ut mons Sion, non movebuntur, sed permanebunt æternùm.

2 Quemadmodum circum Jerusalem sunt montes, ita Dominus circum suum populum ab hoc tempore in æternum.

3 Non enim permanebit impietatis pertica in sorte justorum, ne justi manus suas admoliantur iniquitati.

4 Benefac Domine bonis, & eis qui sunt probâ mente.

5 Eos autem qui deflectunt ad suas pravitates, ducat Dominus damnatos cum facinorosis, &incolumitas sit Israeli.

Psal.126.Canticum graduum.

QVumDominus restituet postliminiò ipsam Sion, videbimur nobis per somnium mala pertulisse.

2 Tuncq; os nostrum risu implebitur, & lingua nostra jubilo: tunc dicent inter Gentes, Dominus res maximas cum istis egit.

3 Dominus revera res maximas nobiscum egit,nosq; læti facti sumus.

4 Reduc Domine nostram captivitatem, ut torrentes Austro siccos.

5 Qui

5 Qui ſeminant cum lachrymis, cum jubilo metent.

6 Qui portat vas ſeminarium, perget flendo: ſed portans manipulos ſuos ſubinde redibit cum jubilo.

Pſal. 127. Canticum graduum Solomonis.

NIſi Dominus ædificet domum, fruſtrà moleſtias perferunt qui eam ædificant: niſi Dominus cuſtodiat civitatem, fruſtrà vigilat cuſtos.

2 Fruſtrà eſt quod mane ſurgitis, & ſero quietem capitis, edentes cibum doloribus partum: quum Deus interim charis hominibus ſomnum concedat.

3 Ecce liberi ſunt hæreditas Domini, & fructus ventris eſt præmium.

4 Liberi in juventute obtingentes ſimiles ſunt ſagittis manu validi viri miſſis.

5 Et beatus eſt qui pharetram ſuam illis implevit, quia non pudefient, quum diſceptabunt cum ſuis æmulis in porta.

Pſal.

Psal. 128. *Canticum graduum.*

BEatus est qui timet Dominum incedens per vias ipsius.

2 Nam labore manuum tuarum parta edes, beatus eris, & optimè habebis.

3 Uxor tua erit similis viti fructiferæ in lateribus domus tuæ, filiique tui similes plantulis olivarum circum mensam tuam.

4 Ecce enim sic felix reddetur vir, qui timet Dominum.

5 Felicem te reddet Dominus è Sion, ut spectes sospitatem Jerusalem omnibus diebus vitæ tuæ.

6 Et videas filios filiorum tuorum & salvum statum Israelis.

Psal. 129. *Canticum graduum.*

SÆpiùs oppugnaverunt me à juventute mea, dicat nunc Israel.

2 Sæpiùs inquam oppugnaverunt me à juventute mea; ceterùm non prævaluerunt mihi.

3 Araverunt in dorso meo aratores, &

& longos duxerunt sulcos:

4 Dominus autem justus dissecuit funes impiorum.

5 Pudefiant, & repellantur retrorsum, quotquot odio prosequuntur ipsam Sion.

6 Et similes evadant fœno quod in tectis nascitur, quod arescit antequam quisquam evellat,

7 Ita ut metens non impleat manum suam, neque sinum suum qui manipulos colligit:

8 Neque prætereuntes dicunt, Benedictio Domini vobis obtingat, nec dicunt inquam bene precamur vobis in nomine Domini.

Psal. 130. *Canticum graduum.*

EX profundo malorum te voco Domine.

2 Domine audi vocem meam, tuæq; aures sint intentæ ad vocem meæ precationis.

3 Si enim iniquitates observare velis ô Deus, Domine quis subsistet?

4 Verum apud te clementia est, & propterea timeris.

5 Ideò

5 Ideo expectavi Domi ne, expectavit
& anima mea, et in verbo tuo spē habeo.
6 Anima mea expectat Dominum ab
agentibus vigilias matutinas usque ad
agentes vigilias matutinas.
7 Israel præstoletur Dominum: quia
benignitas est apud Dominum, & copiosa
redemptio apud eum est.
8 Qui redimet Israelem ab omnibus
suis iniquitatibus.

Psal. 131. *Canticum graduum Davidis.*

DOmine cor meum non superbivit,
neque oculi mei elati fuerunt, neque
ostentavi res magnas, nec quæ non
concessa fuerant, arrogavi mihi.
2 Malè sit mihi si non comparavi, &
similem judicavi animam meam puero
ablactato apud matrem suam: éstque anima
mea in me similis puero ablactato.
3 Israel præstolare Dominum, ab
hoc tempore in æternum.

Psal. 132. *Canticum graduum.*

MEmento Domine omnium quibus
afflictus fuit David, ut ei bono sit.
2 Qui juravit Domino, & vovit potenti
Deo Jacobi.

3 Male

3 Malè ſit mihi, ſi tabernaculum
domus meæ ſubiero, ſi conſcendero
ſpondam lecti mei.
4 Si conceſſero meis oculis ſom-
num, & palpebris meis dormitionem.
5 Donec inveniam locum Domino
& habitacula potenti Deo Jacobi.
6 Quem audivimus in Ephrata, &
invenimus eum in agris ſilveſtribus.
7 Adeamus habitacula ejus, & ado-
remus ſcabellum pedum ejus.
8 Surge Domine perventurus ad re-
quiem tuam, tu & arca tuæ fortitudinis.
9 Sacerdotes tui juſtitiam induant,
& homines tui benigni jubilent.
10 Non repulſam à te accipiat unctus
tuus, propter Davidem ſervum tuum.
11 Juravit Dominus Davidi verita-
tem, neque diſcedet ab ea, De fructu
ventris tui aliquem ſolio tuo imponam.
12 Si cuſtodierint filii tui fœdus
meum & obteſtationes illas quas doce-
bo eos, etiam ipſorum filii ſedebunt
tibi in ſolio in æternum tempus.
13 Nam Dominus elegit Sion, &
expetivit eam ſibi ſedem.

14 Inquiens, Hæc mea eſt requies
ſempiterna, hic habitabo, quoniam ex-
petivi eam.

15 Annonam ejus magna felicitate
cumulabo, & pauperes ejus pane ſatu-
rabo.

16 Ac ſacerdotes ejus induam ſalu-
te, ejuſque benigni homines impenſè
jubilabunt.

17 Ibi cornu Davidi germinare ef-
ficiam, & lucernam paravi uncto meo.

18 Cujus inimicos induam pudore,
ſuper ipſum autem efflorebit diadema
ipſius.

Pſal. 133. *Canticum graduum Davidis.*

ECce quàm bonum & quàm jucun-
dum eſt, ſi fratres etiam cohabitent.

2 Perinde eſt acſi unguentum bo-
num capiti infuſum deſcendat in bar-
bam, in barbam inquam Aharonis, quod
deſcendat in capitium veſtimentorum
ejus.

3 Sicut ros montis Hermon, & ut
ros qui deſcendit in montes Sion: quia
Dominus mandavit ibi eſſe benedictio-
nem, & vitam ſempiternã. *Pſal.*

Psal. 134. *Canticum graduum.*

ECce prædicate Dominum omnes servi Domini, qui statis in domo Domini etiam noctu.

2 Tollite manus vestras cum sanctitate, & prædicate Dominum.

3 Donet te felicitate Dominus è Sion, qui condidit cœlum & terram.

Psal. 135. *Hallelu-ja.*

LAudate nomen Domini, vos servi Domini laudate inquam.

2 Qui statis in domo Domini, in atriis domus Dei nostri.

3 Laudate Deum, quia bonus est Dominus, & psallite nomini ejus, quia jucundum est.

4 Deus enim elegit sibi Jacobum, & Israelem in suum peculium.

5 Scio enim quòd magnus sit Dominus, & Dominus noster antecellat omnes deos:

6 Qui fecit quæcunq; voluit in cœlo & in terra, in mari & omnibus abyssis.

7 Qui elevat nubes ab extremitate terræ, & fulgura convertit in pluviam,

educítque ventum è ſuis theſauris.

8 Qui percuſſit primo genita Ægypti pariter in genere hominum, & in pecore.

9 Et immiſit ſigna & portenta Ægypto mediæ, ipſique Pharaoni & omnibus ſervis ejus.

10 Qui percuſſit gentes plurimas, & occidit potentiſſimos reges.

11 Ipſum nimirùm Sihon regem Amorrhæorum, & Og regem Baſanitidis, & omnia regna Chananæorum :

12 Dedítque terram ipſorum hæreditariam, hæreditariam ſuo populo Iſrael.

13 O Domine tuum nomen æternum eſt, ô Domine tua memoria ſempiterna eſt.

14 Dominus enim judicabit ſuum populum, & de ſervis ſuis ſolatium reportabit.

15 Simulachra Gentium ſunt argentea & aurea, opus quod manibus hominis producitur.

16 Habent enim os , & non loquuntur : habent oculos,& non vident.

17 Ha-

17 Habent aures, & non audiunt: nasum habent, nullus tamen flatus est in ore ipsorum.

18 Quibus similes evadant qui ea faciunt, & quicunque fidit eis.

19 O domus Israel prædicate Dominum, domus Aharonis prædicate Dominum.

20 Domus Levi prædicate Dominum, ô timentes Dominum prædicate Dominum.

21 Prædicandus est Dominus è Sion, qui Jerusalem inhabitat: hallelu-ja.

Psal. 136.

CONfitemini Domino, quoniam bonus est; quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

2 Confitemini Deo deorum, quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

3 Confitemini Domino dominorum: quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

4 Qui solus edit ingentia miracula: quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

5 Qui cœlum condidit cum intelligentia:

gentia: quoniam benignitas ipsius sempiterna est.
6 Qui extendit terram super aquas, quoniam benignitas ipsius sempiterna est.
7 Qui fecit luminaria magna: quoniam benignitas ipsius sempiterna est.
8 Solem qui dominium teneret diei: quoniam benignitas ipsius sempiterna est.
9 Et lunam atque stellas, quæ dominium tenerent noctis: quoniam benignitas ipsius sempiterna est.
10 Qui percussit Ægypti primogenita: quoniam benignitas ipsius sempiterna est.
11 Et Israelem eduxit è medio ipsorum: quoniam benignitas ipsius sempiterna est.
12 Manu validâ, & brachio extento: quoniam benignitas ipsius sempiterna est.
13 Et fidit Mare rubrum sectionibus: quoniam benignitas ipsius sempiterna est.
14 Ac traduxit per illud Israelem: quo-

quoniam benignitas ipsius sempiterna
est.
15 Subvertit autem Pharonem &
ejus exercitum in Mari rubro: quoniam
benignitas ipsius sempiterna est.
16 Qui deduxit populum suum per
desertum: quoniam benignitas ipsius
sempiterna est.
17 Qui percussit reges magnos: quoniam
benignitas ipsius sempiterna est.
18 Et occídit reges potentissimos:
quoniam benignitas ipsius sempiterna
est.
19 Ipsum Sihon regem Amorrhæorum:
quoniam benignitas ipsius sempiterna
est.
20 Et Og regem Basanitidis: quoniam
benignitas ipsius sempiterna est.
21 Dedítque terram ipsorum hæreditariam;
quoniam benignitas ipsius
sempiterna est.
22 Hæreditariam Israeli servo suo:
quoniam benignitas ipsius sempiterna
est.
23 Qui memor fuit nostri, quum
essemus oppressi: quoniam benigni-
tas

tas ipſius ſempiterna eſt.

24 Noſque aſſeruit ab hoſtibus noſtris: quoniam benignitas ipſius ſempiterna eſt.

25 Qui cibum dat omnibus animantibus: quoniam benignitas ipſius ſempiterna eſt.

26 Confitemini Deo cœli: quoniam benignitas ipſius ſempiterna eſt.

Pſal. 137.

AD flumina Babylonis ſedemus, & lacrymamur, quùm ipſius Sion memoria ſubit:

2 Noſtràſque citharas ſuſpendemus in ſalices quæ ſunt in ea.

3 Ibi enim petierunt à nobis carmina, & qui velut in acervos nos redegerunt, lætitiam petierunt, dicentes, canite nobis carmen aliquod de Sion.

4 Quomodo autem caneremus carmen Domini in terra aliena?

5 Si tui oblivifcar ô Jeruſalem, oblivifcatur dextera mea artis muſicæ:

6 Et hæreat lingua mea palato meo, ſi non tui meminero, & ſi non meæ

lætitiæ

lætitiæ memoriam ipsius Ierusalem
infero.
7 Memento Domine, ut se gesserint filii Edom, quum Jerusalem vastaretur, dicentes, Evacuate, evacuate usque ad ipsius fundamentum.
8 O filia Babylonis, quæ vastaris, beatus est qui reddet tibi ea quæ nobis intulisti.
9 Beatus qui apprehendit allidetque tuos infantes ad petram.

Psal. 138. *Davidis.*

Confitebor tibi toto corde meo, & coram judicibus psallam tibi.
2 Adorabo in templo tuo sancto, & confitebor nomen tuam propter benignitatem tuam, & propter veritatem tuam, quia eloquium tuum excellentius fecisti omnibus quæ prædicantur de te.
3 Quo die te vocavi annuisti mihi, & animo meo robur amplius indidisti.
4 Quare confitebuntur tibi Domine omnes reges terræ, quia sermonis oris tui audiverunt.

5 Et

5 Et cantabunt vias Domini, quia
magna eſt Domini Majeſtas.
6 Nam Dominus ſublimis exiſtit,&
tamen quod humile eſt intuetur, &
quod altum eſt eminùs cognoſcit.
7 Quum verſabor in medio pericu-
lo, recreabis me: & manum naſo meo-
rum inimicorum impinges, méque ſer-
vabit dextera tua.
8 Dominus perficiet quod in me in-
choavit: Domine tua benignitas ſem-
piterna eſt; nec opera manuum tuarum
omittes.

Pſal.139. Præfecto Cantorum, Davidis hymnus.

DOmine tu me ſcrutatus es,& per-
noviſti.
2 Tu noſti ſive ſedeam,ſive ſurgam,
& procul intelligis cogitationem
meam.
3 Inceſſum meum & accubitum
meum eventilaſti, & omnes vias meas
exploratas habes.
4 Quia non eſt verbum in lingua
mea, quod non univerſum noveris Do-
mine.

5 A tergo & à fronte me finxisti, & mihi admolitus es manum tuam.

6 Admirabilem in me formando scientiam exhibuisti, & sublimiorem, quàm ut eam possim attingere.

7 Quò discedam a spiritu tuo, & quò a facie tua fugiam?

8 Si enim ascendero cœlum, tu ibi es: & si sternam lectum meum in inferno, tu ades.

9 Si sumam pennas auroræ, & habitem in extrema parte maris;

10 Etiam ibi manus tua regit me, & dextera tua prehendit me.

11 Et si dicam, verum tenebræ me contegent: etiam nox ipsa lux est circa me.

12 Ac ne tenebræ quidem aliquid tibi occultant, & nox ut dies lucet: tenebræque & lux tibi juxta habentur.

13 Tu enim possides renes meos, & me contexisti in ventre matris meæ.

14 Tibi confiteor quod miris & stupendis modis formatus sim, quódque eximia sint opera tua, quę optimè novit anima mea.

15 Robur

15 Robur meum non tibi occultatum eſt, quum in abſtruſo formarer, & velut opere Phrygio effingerer in noviſſimis terræ partibus.

19 Oculi tui me viderunt quùm eſſem fœtus informis, & in libro tuo univerſa membra deſcripta fuerunt, quæ deinceps multis diebus formarentur, quibus ne unus quidem dies apud te conficitur.

17 Cæterùm ô Deus, quam paucas tuas cogitationes aſſequor, & grandes ſummæ excreſcunt.

18 Quas ſi numerare velim, plures ſunt quam arena, & experrectus adhuc de te cogito.

19 Siquidem occidis impium ô Deus, diſcedant à me ſanguinarii :

20 Qui hoſtes tui loquuntur audaciſſimè, & uſurpant nomen tuum temerè.

21 Anno Domine odiſſem inimicos tuos, & meipſum excruciarem, quùm tibi reſiſtunt ?

22 Imò conſummato odio illos perſequor, mihíque erunt hoſtes perpetuò.

23 Scrutare me Deus, & cognoſcito cor meum: proba me, & cognoſcito cogitationes meas.

24 Et videto num machiner aliquid pravi ac deduc me in viam univerſis in mundo calcandam.

Pſal. 140, *Præfecto cantorum hymnus Davidis.*

ERipe me Domine à prava homine. & à violento viro me conſerva:

2 Qui machinantur in corde mala, & quotidiè concurrunt ad bella;

3 Suámque linguam acuerunt ut ſerpens, & venenum aſpidis eſt in labiis eorum. Sela.

4 Cuſtodi me Domine à manibus impii, & conſerva me à violento viro, qui cogitant impellere greſſus meos.

5 Superbi enim abſconderunt mihi laqueum & funes, rete quoque propter tramitem extenderunt, & laqueos mihi poſuerunt. Sela.

6. Tunc dixi Domino, Tu es Deus meus, Domine percipito auribus vocem mearum precum.

7 Domine Domine fortitudo ad me

me ſervandum, tu protegis caput meum, quo die arma capienda ſunt.

8 Ne facias Domine impium deſideriorum ſuorum compotem, néve conatus ejus provehas ut ſuperior ſit; Sela.

9 Tum caput hoſtium undique me prementium, tum alios operiat malum quod labiis ſuis ſtruxerunt.

10 Carbones in eos provoluantur, & Deus igne illos proſternat celeriter, ne reſurgant.

11 Vir linguax non ſit ſtabilis in terra, & virum violentum malum venetur, ita ut præceps impellatur.

12 Scio quòd Dominus faciet judicium in cauſa humilis, & judicium in cauſa pauperum.

13 Profectò juſti confitebuntur nomini tuo, & probi permanebunt in conſpectu tuo.

Pſal. 141. *Hymnus Davidis.*

DOmine te voco, quare ad me feſtina, meámque vocem auribus percipe cum ad te clamo.

2 Va-

2 Valeat precatio mea pro incenso
ante te, ac levatio manuum mearum
pro vespertino sacrificio.
3 Appone Domine custodiam ori
meo, & quod conservet ostium labio-
rum meorum.
4 Ne flectas cor meum ad rem
quamcunque pravam, ne quid moliar
cum impietate conjunctum, utens o-
perâ facinorosorum hominum, neque
fruar delitiis ipsorum,
5 Percutiat me justus benignitate,
& arguat me, neque unguentum opti-
mum offendet meum caput: nam ita
perstabo, & precatione utar, quum isti
mihi male struunt.
6 Demittentur judices eorum per
loca saxosa, & audient meos sermones,
siquidem jucundi erunt.
7 Ossa nostra morti proxima dis-
persa sunt, perinde ac si quis ligna fin-
dat aut terram proscindat.
8 Ad te enim, Domine, Domine, o-
culi mei conjecti sunt, & in te spem
habeo, ne igîtur profundas meam ani-
mam.

9 Custodi me, ne incidam in laqueum quem mihi tetenderunt, neque in tendiculas facinorosorum.

20 Impiique simul incidant in casses suos, ego autem usque progrediar.

Psal. 142. Eruditum carmen Davidis, precatio videlicet quum esset in spelunca

VOce meâ Dominum clamabo, meáque voce ad Dominum precabor.

2 Effundam ante illum eloquium meum, eíq; exponam meum periculum

3 Quum deficit in me spiritus meus, tu novisti semitam meam, & quod laqueum mihi obsconderunt in via per quam ambulo.

4 Dum respecto ad dexteram, & video, non est index mihi & effugium mihi præclusum est, nec quisquam rationem habet animæ meæ.

5 Proinde Domine te clamo, ac dico, Tu es meum confugium, & sors mea in terra viventium.

6 Ausculta meum clamorem, quia valde inops sum méque à persecutoribus meis eripito, qui prævaluerunt mihi.

7 Et

7 Et educ animam meam è carcere, ut confitear nomen tuum, ac justi coronas imponant sibi propter me, quia in me beneficia contulisti.

Psal. 143. *Carmen Davidis.*

AUdi Domine supplicationem meam, & percipe meas preces, & per tuam fidem atque justitiam tuam exaudi me:

2 Ne ambules tamen in jus cum servo tuo: nullus enim vivens, coram te justus est.

3 Inimicus enim persequitur animam meam, & vitam meam humum afflixit, méque detrusit in loca tenebricosa velut jam olim mortuos.

4 Meúsque spiritus in me deficit, & cor meum intra me stupuit.

5 Recolo tamen tempora superiora, & de omnibus factis tuis commentor: ac dissero de opere manuum tuarum.

6 Expando manus meus ad te, & anima mea optat ut terra siticulosa. Sela.

7 Citò exaudi me Domine, quia
ſpiritus meus defecit, neque mihi oc-
cultes faciem tuam, alioquì ſimilis fa-
ctus ſum deſcendentibus in foveam.

8 Fac ut manè audiam benignita-
tem tuam,quoniam tibi fido, & mon-
ſtra mihi viam quam ingrediar, ſiqui-
dem te affecto.

9 Eripe me inimicis meis Domine,
nam apud te me abſcondi.

10 Doce me ut perficiam voluntatem
tuam, ſiquidem tu es Deus meus;tuúſ-
que ſpiritus bonus deducat me per ter-
ram planam.

11 Recrea me Domine propter no-
men tuum, & animam meam periculo
eripe per tuam juſtitiam.

12 Et excinde inimicos meos per
tuam benignitatem,ac perde vniverſos
hoſtes animæ meæ,ſiquidem ſervus tu-
us ſum.

Pſal. 144. *Davidis.*

PRædicandus eſt Dominus rupes
mea, qui aſſuefacit manus meas ad
prælium, & digitos meos ad bellum.

2 Be-

2 Benignitas mea, & munitio mea, arx mea, & liberator meus, ac clypeus, in quo ſpem habeo, qui mihi ſubdit populum meum.

3 Domine quid eſt homo, quod rationem illius habeas: & filius hominis, quod cogites de eo?

4 Homo vanitati ſimilis eſt, & dies ejus umbræ prætereunti.

5 Inclina Domine cœlum tuum, & deſcende, tange montes ut fument.

6 Jaculare fulmen, & diſſipa eos, & mitte ſagittas tuas, ac turba eos.

7 Miſſis manibus tuis de excelſo erue me, ac eripe aquis multis, & manui alienigenarum:

8 Quorum os loquitur vanitatem, & dextra eorum patrat iniquitatem.

9 O Deus canam tibi novum carmen, & pſallam tibi nablo decachordo.

10 Qui confert ſalutem regibus & ſubtraxit Davidem ſervum ſuum gladio noxio.

11 Erue me, & eripe me manui alienigenarum, quorum os loquitur

vanitatem, & dextera eorum patrat iniquitatem.

12 Ut filii nostri adolescant in juventute sua velut plantæ, & filiæ nostræ similes sint anconibus, & ornatæ ad formam palatii.

13 Sintque cellæ nostræ plenæ, exhibentes annonam perpetuam, ovésque nostræ pariant mille & decies mille in vicis nostris.

14 Boves nostri sub onere exerceantur, non sit raptura murorum, non quisquam abiens in exilium, non etiam clamor in plateis nostris.

15 O beatum populum cui contigit ita vivere! beatum inquam populum cujus Deus est Dominus.

Psal. 145. *Laus Davidis.*

א EXtollam te, ô mi Deus Rex, & prædicabo nomen tuum sempiternis temporibus.

2 ב Quotidiè prædicabo, & nomen tuum laudabo sempiternis temporibus.

3 ג Magnus est Dominus, & impensè

penſê laudandus, cujus magnitudo imperueſtigabilis eſt.

4 ד Omnia ſecula laudibus ferunt opera tua, & fortia facta tua referunt.

5 ה De majeſtatis gloriæ tuæ decore, & rebus tuis admirandis diſſeram.

6 ו Prædicabunt homines robur admirandorum operum tuorum, & ego narrabo magnitudinem tuam:

7 ז Tuæque bonitatis ingentis memoriam homines proment, & juſtitiam tuam læti celebrabunt.

8 ח Dominus enim beneficus eſt & miſecors, patiens & magnæ benignitatis.

9 ט Bonus eſt Dominus in omnes, & miſericordia ejus ſuperat omnia opera ipſius.

10 י Tibi ideò Domine confitentur omnia opera tua, & benigni tui homines te prædicant.

11 כ Majeſtatem regni tui narrant homines, & de tua fortitudine loquuntur.

12 ל Ut fortia tua facinora, & ma-

jestatem decoris regni tui exponant hominibus.

13 מ Regnum tuum regnum est sempiternum, & Dominium tuum per secula universa durat.

14 ס Dominus fulcit omnes corruentes, & erigit omnes inclinatos.

15 נ Omnium oculi te morantur, túque illis cibum suum præbes tempestivè.

16 פ Tu aperis manum tuam, & saturas desiderium omnium animantium.

17 צ Justus est Dominus in omnibus viis suis, & benignus in omnibus operibus suis.

18 ק Præstò adest Dominus omnibus vocantibus eum, omnibus eum vocantibus cum veritate.

19 ר Facit autem quicquid volunt timentes eum, & clamorem eorum exaudit, ac servat eos.

20 ש Dominus custodit omnes diligentes ipsum, perdit autem omnes impios.

21 ת Domini laudes profert os meum,

meum, omnísque caro prædicabit nomen ipsius sanctum temporibus sempiternis.

Psal. 146. Hallelu-ja.

ANima mea lauda Dominum: Equidem Dominum laudabo dum vivam, & psallam Deo meo dum superstes ero.

2 Nolite fidere principibus, aut homini qui servandi facultatem non habet:

3 Cujus corpus redibit in terram suam ubi animam efflaverit, túncque occidunt omnes ipsius cogitationes.

4 Beatus est qui Deum Jacobi habet in suis auxiliis, & spem in Domino Deo suo.

5 Qui fecit cœlum & terram, mare & omnia quæ in eis sunt, quíque custodit æternùm veritatem.

6 Qui vindicat oppressos, & panem præbet famelicis, Dominus soluit vinctos.

7 Dominus aperit oculos cœcorum, Dominus erigit inclinatos, Dominus amat justos. 8 Do-

8 Dominus custodit peregrinos, evehítque orphanum & viduam, depravat autem viam impiorum.

9 Æternùm regnabit Dominus, & per omnia secula Deus tuus ô Sion, hallelu-ja.

Psal. 147.

LAudate Deum, quia Deo nostro psallere bonum & jucundum est, & decet laudes impendere.

2 Dominus enim ædificabit Jerusalem, & congregabit profugos Israelitas.

3 Qui sanat fractos corde, & medetur ipsorum doloribus.

4 Qui stellas in numerato habet, ac universas vocat nominibus.

5 Magnus est Dominus noster, & ingentis potentiæ, cujus intelligentia innumerabilis est.

6 Dominus enim evehit mansuetos, & deprimit impios usque ad terram.

7 Alternis canite Domino cum gratiarúm actione, & psallite Deo nostro cum cithara.

8 Qui

8 Qui operit cœlum nubibus, &
parat pluviam terræ, & producit ſœ-
num in montibus :
9 Qui dat pecori ſuum paſtum, &
pulſis corvorum qui eum vocant.
10 Non probat fortitudinem equi,
neque delectatur tibiis viri.
11 Delectatur autem Dominus ti-
mentibus ipſum, quíque præſtolantur
ipſius benignitatem.
12 Laudibus Dominum perſequere
Jeruſalem, túque Sion lauda Deum
tuum :
13 Quia roborat vectes portarum
tuarum, & filiis tuis qui ſunt intra
te felicitatem donat.
14 Qui pacem conſtituit intrà fi-
nes tuos,et te ſaturat adipe frumenti.
15 Qui mittit eloquium ſuum
terræ, ut verbum ejus celeriter cur-
rat.
16 Qui dat nivem tanquam lanam,
& pruinam ſpargit ut cinerem.
17 Et projicit glaciem ſuam ut la-
minas : quis frigus ipſius ſubſtinebit ?
18 Miſſóque verbo ſuo liquefacit

ea, & vento ſuo afflat ut aquæ flu-
ant.
19 Nuntiat autem verbum ſuum
Iacobo, & decreta ſua & judicia ſua
Iſraeli.
20 Non egit ad hunc modum cum
omnibus gentibus, neque manifeſtavi
eis judicia. Hallelu-ja.

Pſal. 148. *Hallelu-ja.*

LAudate Dominum cælites, lauda-
te eum in excelſis.
2 Laudate eum omnes angeli ejus,
laudate eum omnes exercitus ejus.
3 Laudate eum ſol & luna, laudate
eum omnes ſtellæ claræ.
4 Laudate eum cæli ſupremi, &
aquæ quæ ſupra cælos ſunt.
Hæc inquam laudent nomen Domi-
ni: ipſo enim jubente creata ſunt.
6 Eáque ſtabilivit ut æternùm per-
ſtent, ac legem præſcripſit quam
tranſgredi nequeunt.
7 Laudate Dominum terreſtres,
dracones, & omnes abyſſi.
8 Ignis & grando, nix & halitio,
ventus

ventus procellosus, qui verbum ejus prosequitur;
9 Montes & omnes colles, arbor fructifera & omnes cedri;
10 Bestia & omne pecus, reptile & avis pennata;
11 Reges terræ & omnes populi, principes et omnes judices terræ;
12 Juvenes et virgines, senes pariter et adolescentes:
13 Hi laudent nomen Domini, quia nomen ipsius sublime est, cujus gloria superat terram et cœlum.
14 Et erexit cornu suo populo, et laudem omnibus suis benignis hominibus, filiis Israel, populo ipsi conjuncto: hallelu-ja.

Psal. 149. *Hallelu-ja.*

CAnite Domino carmen novum, ei laudem ejus in cœtu benignorum.
2 Lætetur Israel in conditore suo, filiique Sion exultent in rege suo.
3 Laudent nomen ejus cum tibia, tympano et citharâ psallant ei.
4 Domi-

4 Dominus enim favet suo populo, et ornat mansuetos salute.

5 Gestiant benigni cum honore, et jubilent in suis lectis.

6 Voces Deum extollentes sint in gutture ipsorum, et gladius anceps in manu eorum.

7 Ut in Gentes ulciscantur, et corripiant populos:

8 Ut inciant reges ilorum manicis, et magnates eorum compedibus ferreis:

Ut Deus úlciscatur in eos, quemadmodum scriptum est: quod decori erit omnibus ipsius benignis hominibus. Hallelu-ja.

Psal. 150. *Hallelu-ja.*

LAudate Deum in sanctuario ipsius, laudate eum in firmamento suæ potentiæ.

2 Laudate eum ob fortitudinem ipsius, laudate eum pro ejus eximia magnitudine.

3 Lau-

3 Laudate eum clangore tubæ, laudate eum nabloet citharâ.

4 Laudate eum tympano et tybiâ, laudate eum organis et fidiculâ.

5 Laudate eum cymbalis ſonoris, laudate eum cymbalis reſonantibus.

6 Omnis ſpiritus laudet Deum. Hallelu-ja.

FINIS.

Pro officio totius Ecclesiæ in communi.

Rogamus te, Domine, Jesu Christe, ut afflati spiritu Verbum tuum audiamus, & custodiamus, illóque admoniti peccata nostra, quorum stipendium mors est, deplorantes ad te, qui es vita & resurrectio unum confugiamus. Et quia infinita pericula quotidie nos circumvallant, concede ut Spiritus gemitibus inenarrabilibus oret pro nobis ut oportet; quo redempti gratias tibi uni exhibeamus, per quem unum ad nos bona omnia deveniunt. Quid enim aliud nostra inopia poterit quàm petere à te, & gratiam habere tibi de acceptis? Hic honor est cultus novi Testamenti. Deinde, quia membra sumus corporis tui, & unum-quodq́; suum usum habet, oramus diligenter ut ad suam quisq́; vocationem spectet, ne nostrarum partium pertœsi curiositate levi quæ ad alios pertinent occupemus, aut ne potiùs

depre-

deprehendamur alienæ diligentiæ vituperatores quàm benefactis propriis navantes operam; neque oculus, utpote nobilior, viliores pedes præ se contemnat; neque manus cœcæ ac surdæ, oculorum & aurium acrimoniam sibi & ignotam & non competentem vindicent ac dijudicent, sicut inferiores eos qui se sunt majores libenter & perperàm solent dijudicare: Quin quisque quod ex vocatione faciendum sibi incumbit id faciat sedulò; cui docendum, ad doctrinam capiendum apposite doctrinam moderetur; cui partes ministri competunt, is susceptæ provinciæ concinnè respondeat; cui exhortandum alios, is exhortationi congruentia meditetur, & agat; cui dandum aliis, is det simpliciter; qui præest, præsit solicitè; qui facultates habet erogandas in pauperes, elargiatur hilariter: Non dissimiliter in vocationibus ad hanc vitam pertinentibus affecti simus; æquo animo suam quisque ferat conditionem, sive te Dominus magistratum, sive etiam subulcum aut abjectius aliquid agere jusserit. Nam tu Domine æquissime non muneris splendorem sed ob-

euntis

euntis obedientiam conſideras. Abundè fuerit ad tranquillandum animum, quòd ſcimus placere tibi Deo noſtro quod agimus, & præceptum eſſe à Domino, In labore vultus tui veſcêris pane tuo. Ne ſinas nos huic verbo immorigeros otio & luxu perire; neque noſtra quæramus, ſed quæ aliorum, & quæ ſunt Jeſu Chriſti. Da nobis mutuam dilectionem, ut ſimus unanimes, ſimiliter affecti, miſericordes, affabiles, non retaliantes malum malo, aut convitium convitio, ſed contra benedicentes. Et quicquid ab aliis expectamus, idem & nos præſtemus viciſſim, ut ad impleamus legem Chriſti. Amen.

Pro Rege.

Cum tuâ ſingulari & eximiâ providentiâ, omnipotens Deus, hunc populum conſtitueris regia poteſtate gubernandum; theſauros potentiæ tuæ ac omnium virtutum divitias ad Regem noſtrum

ſtrum

ſtrum CAROLUM *ornandum largiter effundas, quò tibi perpetuo glutine fidei, atque juſtitiæ copuletur; Unde charus, gratioſúſque omnibus ordinibus, quoſcunque tibi placuerit ſubdere ejus imperio, & ab hoſtibus eos tueatur, & mandatis tuis cum pace, & tranquillitate obtemperare faciat; Ut non ſolùm in præſentia, ſed æternùm cum ipſis apud te feliciter vivat, in Eccleſia ſinceram Evangelii doctrinam promoveat, ſacramenta purgare, & à grege dominico vitia reſecare ſtudeat; in repub. verò integra judicia procuret, ſana conſilia in deliberando habeat, ad honorem nominis tui cuncta illi feliciſſimè procedant; denique plebs tua libertatem ab hoſtibus & à peccatis adepta, unà cum ipſâ voluntati tuæ ſalutariter obſequatur, per Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.*

Tempore

Tempore pestilentiæ.

NOn est mirum, ô justissime Pater, si variis modis in nos sæviunt elementa hujus mundi, nunc terræ quassationibus, nunc tempestatibus ac fulminibus, nunc fluminum ac marium exundationibus, nunc cœlestium corporum exitialibus concursibus, nunc aëris infecti contagio, qui tuis donis frequenter abutimur. Agnoscimus creaturam hic quoque servientem atque obedientem conditori suo, cujus præcepta nos toties negligimus: agnoscimus & paternam disciplinam, quâ nos leniter correptos revocas ab hujus mundi fiducia, & ad æternæ vitæ desiderium attrahis. Supplices rogamus, ut in ira tua misericordiæ recorderis, & quibus offensus immisisti has afflictiones, propitiatus submoveas. Non multùm nocebit pestilentiæ contagium, si nosmet à vitiorum contagio subducamus. Sed utrumque ô misericordiarum pater tui

muneris est, primùm ut mentem habeamus à malitiæ venenis liberam, & corpus à pestilentiæ contagio tutum. Qui in hac vita spei suæ fixerunt anchoram, in hujusmodi periculis confugiunt ad exquisita antidota, nonnulli ad certa Divorum nomina, quidam ad superstitiosas magorum artes: nos, quibus persuasum est neminem manum tuam posse effugere, nihil arbitramur tutius quàm ad te ipsum confugere, à justo ad misericordem, velut ad tutissimam aram, nosipsos recipere, qui nunquam destituis spem omnem in tua bonitate repositam habentes, quo protectore in tuto sunt & qui moriuntur.

Pro docilitate.

AUdi preces nostras, æterna Patris sapientia Domine Jesu, qui omni ætati docilitatis commodum addidisti, adde quæsumus ad naturæ nostræ propensionem auxilium gratiæ tuæ, ut literas ac

liberales

liberales disciplinas citiùs perdiscamus, sed tuæ gloriæ servituras: quarum adjuta mens nostra pleniùs assequatur cognitionem tui, quem nôsse felicitatis humanæ summa est, utque ad tua sanctissimæ pueritiæ exemplum indies proficiamus, ætate, sapientiâ, & gratiâ, apud Deum, & apud homines, qui vivis, & regnas Deus in consortio Patris, & Spiritus sancti in æterna secula. Amen.

GRATIÆ.

Ante cibum.

NOs miseri, & egentes homines, pro cibo, quem nobis ad alimoniam corporis sanctificatum es largitus, ut eo utamur gratè, tibi Deus omnipotens, Pater cœlestis, gratias reverenter agimus; simul obsecrantes, ut cibum Angelorum, verum panem cœlestem, verbum Dei æternum, Dominum nostrum, Jesum Christum nobis

bis impertiaris, ut illo mens noſtra paſcatur, & per carnem & ſanguinem ejus foveamur, alamur, & corroboremur. Amen.

Poſt cibum.

1 QUandoquidem nos Domine donis tuis, omnipotens & miſericors Deus, exatiaſti, effice ut quicquid per nos fieri aut ſecus velis diligenter obſervemus, atque illud animo ſincero effectum præſtemus, per Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

1 *Domine ſalve fac Regem.* ℟
2 *Et exaudi nos, quo die invocaverimus te.*

2 DEus, in cujus manu ſunt corda Regum, qui es humilium conſolator, fidelium fortitudo, protector omnium in te ſperantium, da Regi noſtro CAROLO, populóque Chriſtiano triumphum virtutis tuæ ſcienter excolere, ut per te ſemper efferantur ad vitam per Chriſtum Dominum noſtrum.

3 Deus

3 DEus, à quo derivatur omnis munificentia & bonitas, debitas tibi gratias agimus, quod felicis recordationis Regem Henricum, ejus nominis octavum, tuo ſpiritu afflaveris, ut hanc noſtram Eccleſiam inſtitueret; & rogamus pro ſumma tua miſericordia, ut cum nos hoc tanto beneficio adjuti ad laudem tui nominis profecerimus, unà cum ipſo & ejus majoribus & fidelibus omnibus, qui jam in Domino dormiêrunt, beatam reſurrectionem & æternæ felicitatis præmia conſequamur, per Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

FINIS.

s
-
-
,
;
r-
o
e-
i-
in
e-
ia
m

PS

D

CU
De

Exc
pr

PSALMI ALIQUOT

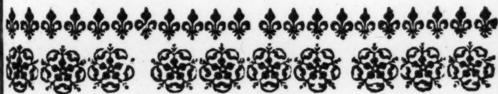
DAVIDICI

In Metrum Latinum Traducti.

CUM ADJECTIONE Decem Psalmorum ad notas suas Musicas (ut in Anglicana versione) compositorum,

In Usum Academiæ.

Cum conciones habeantur *ad Clerum.*

OXONIÆ.
Excudebat W. HALL, & venales prostant, apud RICH. DAVIS.
Anno Dom. 1660.

.III

PS

1 B
Se prav

2 Sed
Eſt
Et in l
Inc

3 Ut
Fer
Et fro
Sic

4 At
No
Sed e
Qu

5 Ide
N
Non
In

PSALMUS PRIMUS.

1 BEatus vir non ambulans
Cum peccatoribus,
Se pravis non associans,
Nec sannionibus.

2 Sed in præceptis Domini
Est ejus gaudium,
Et in hac lege cœlicâ
Incessans studium.

3 Ut fructum arbor rigua
Fert suo tempore,
Et frondes firmas; singula
Sic agit prosperè.

4 At certè consimiliter
Non erit impius;
Sed erit instar pulveris;
Qui fit ventivagus.

5 Idcircò in judicio
Non surgent impii;
Non stabunt in consortio,
In quo sunt integri.

 6 Nam

6 Nam viri justi semitam
Cognovit dominus;
Et in viâ malitiæ
Perdetur impius.

IDEM.

1 BEatus vir consilia
Malorum deserens;
Risorum linquensCathedras,
Peccantes respuens.

2 Qui in mandatis Domini
Exercet animum,
Noctes dies que ruminans
Cœleste pabulum.

3 Florescet instar arboris
Ad ripam consitæ,
Quæ suo florem germinat
Et fructum tempore.

4 Illius uunquam decidet
Marcescens folium,
Et si quod opus inchoet·
Exibit prosperum.

5 Nil

5 Nil tale peccatoribus
Continget ; aridas
Sed ſicut ventus flatibus
Diſpellit paleas.

6 Nec ſtabunt in judicio
Cum ſanctis impii ;
Juſtorum contuberniis
Pellentur refugi.

7 Nam vias novit optime
Juſtorum Dominus :
Sed impiorum ſemita
Peribit funditùs

PSALM. XIII.

1 Quouſq; ſervum Domine
Mærentem deſeres ?
Quouſq; lumen gloriæ
Iratus auferes.

2 Quouſq; falſæ defluent
Per genas lachrymæ ?
Quouſq; curæ diſtrahent
Quietem animæ ?

3 Cur pergit hostis insolens
Sarcasmos addere?
Cur fastu quærit intumens
Triumphos agere?

4 Ne latè sic impietas
Grassetur libera,
Quum Totus sis benignitas
Clementer adiuva.

5 Ne teneantur oculi
Lethali vinculo
Privatur vultus famuli
Dum cæli radio.

6 Ne jactet hostis arrogans
Me fractum viribus,
Aut dicat æstu fluctuans
Victum doloribus

7 Nam si tantillum; prævalet
(Vel falso robore)
Quantos clamores efferet
Ex imo pectore.

8 Sic mea intùs Anima
Exultans gestiet
Dum tantâ Deus gratiâ
Servum afficiet.

PSALM. XLII.

Cantetur ut Psal. 51. vel ut Lament.

1 UT ad aquarum flumina
Cervus anhelus glocitat,
Sic mea, Deus, anima
Te avidè desiderat.
Est Dei fortis appetens
Dei viventis anima
O quando Dei rediens
Adstabo in præsentiâ:

Sunt mihi cibo lachrymæ
Iejunum corq; ingemit,
Dum dicitur quotidiè,
Quo Deus tuus abiit?
Hæc recordatus tacitus,
In me effundo animam:
Sed bonitatem protinus
Reduco in memoriam.

O quàm illius temporis
Consolor me imagine

Cum domum Dei canticis
Adibam multitudine :
Cum me ſequutus populus
In cantu Jubilantium
Lætitiarum vocibus
Et feſta celebrantium.

Quid mea in me perſtrepis
Mens ægra teq; crucias:
Spera nam adhuc luminis
Saluti agam gratias.
Mens intus mæret ; aviis
At è Jordanis Saltibus
Et Libani exiguis
Te recordabor rupibus.

Abyſſus alt'rum invocat
Ab alveis canalium:
Me gravis fluctus irrigat
Aquarum ſalientium.
Sed Iah præſtabit gratiam,
Et noctu ſuum canticum;
Ad illum preces dirigam
Salutis meæ Dominum.

Sum hoſtibus ludibrio
Et mentem dolor dejicit
Dum

Dum risu rogant impio ;
  Quo Deus tuus abiit ?
Quid mea in me perstrepis
Mens ægra teque crucias.
Spera ; nam adhuc luminis
  Saluti agam gratias.

Psalm. XLIII.

1 SUpreme Judex omnium
  Me pressum sublеva :
A gente me circumsitum
  Non sanctâ vindica.

2 Tu Deus fortitudinis
  Et fortalitium ,
Cur hosti servum deseris,
  Cruento deditum ?

3 Et cur incedo tetricè,
  Dum sævit impius ?
Tu veritatis lumine
  Demisso cœlitùs

4 Illustra, quod me dirigat
  Ad montis apicem,

Tabernaclo collocet
Quo tecum habitem.

5 Purus Altare visitem
Cum thymiamate;
Et Deum meum geminem
In voce citharæ.

6 Cur ô turbaris Anima,
Cur me excrucias?
Tu Deum supplex invoca
Et fidens adeas

7 Is vultus mei radius
Dat cordi gaudium,
Hunc confitebor laudibus
In omne seculum.

PSALM. LXVII.

1 MIserere nostri
Salvator Domine,
Et vultus nocte obsitos
Illustra lumine.

2 Terrarum incolis
Sit via cognita,

Sit Sancta ſalus Gentibus
Cunctis conſpicua.

3 Confiteantur te
O Deus populi;
Per univerſum celebrent
Te laude ſinguli.

4 Lætetur Gentium
Univerſalitas,
Quod æquitate populos
Et jure judicas.

5 Confiteantur te
O Deus populi;
Per univerſum celebrent:
Te laude ſinguli.

6 Tum fructum proferent
Arvorum jugera:
Et benedicet Dominus
Terrarum ſemina.

7 Benedicet Dominus
Nobis: & diſſiti
Timebunt illum undique
Terrarum anguli.

PSALM. LXX.

1 FEſtina domine,
In adjutorium,
Et fer oppreſſo propere
Præſens auxilium.

2 Pudore rubeant
Qui nocent animæ,
Et perditorum pereant
Graves inſidiæ.

3 Infami ſtupeant
Acti vertigine,
Qui eugè, eugè, clamitant
Ridentes impiè.

4 Lætentur interim
Erecti cordibus,
Qui te tuámque celebrent
Salutem laudibus.

5 Ego me pauperem
Agnoſco miſerum:
Veni ſalvator impiger
In adjutorium

6 Moras

6 Moras abrumpito
Fatiſco tremulus:
O liberator advola
Et veni ocyùs.

PSALM. XCIII.
Cantetur ut Pſal. 100.

1 JEhova cum potentiâ
Regnat indutus robore:
Se majeſtatis gloriâ
Accingit tanquã chlamyde.

2 Ne moveat in Sœculum
Hic ſtabilivit aridam ,
Et ante ævum conditum
Suam Firmavit regiam.

3 Ut:ut attollunt horridos
Fragorum Sonos flumina,
Et per aquarum alveos
Superba fremnnt maria

4 At tu ex alto ſuperas
Stant firma teſtimonia ,
Et in æternum Sanctitas
Tua decebit atria.

PSALM. C.

1 ORbis Terrarum incolæ
(Sol quaquà facit ambitum)
Laudate nomen Jehovæ,
Quod est præ cunctis splendidum.

2 Servite in lætitiâ,
Et exultate gaudiis:
Adite Templi limina,
Et jubilate canticis.

3 Scitote, quòd sit Dominus
Nostræq; Deus fabricæ;
Nàm gregis sumus illius,
Et suæ pecus pascuæ.

4 Intrate portus Jehovæ,
Puris orantis mentibus,
Benignitatem pangite,
Et prædicate gentibus.

5 Nam nullis est clementia
Dei claudenda Terminis;
Sed firma miserecordia
Stat posterorum posteris.

Psalm.

PSALM. CXII.

1 BEatus Domini
Timore' præditus,
Et in divinis ambulans
Præceptionibus.

2 Ejus poſteritas
Potenter efferet
In terra ſe, & proſperam
Ætatem tranſiget,

3 Fluent divitiis
Illius atria,
Durabit in perpetuum
Ejus juſtitia.

4 Lumen in tenebris
Naſcetur ſubitò
Viro clementi, humili,
Juſto, benefico.

5 Nam dabit mutuò
Et miſerebitur,
Verborum cum judicio
Modum tuebitur,

6. Nun-

6 Nunquam movebitur,
Quodcunque ingruet;
Rumores ore impavido
Quoſcun que audiet.

7 Nam cor in Domino
Suffultum geſtitat;
Dum vltionem hoſtibus
Bellator irrogat.

8 Dedit pauperibus
Diſperſit largiter,
Laus ejus cum honoribus
Floreſcet jugiter.

9 Videbunt impii
Et frendent dentibus,
Nec cedent deſideria
Eorum mentibus.

PSALM. CXII.

Cantetur ut Pater Noster.

1 BEatus quisquis Dominum
Et leges ejus recolit
2 Semen in terris prosperum
Deus potenter evehit.
3 In domo affluentia,
Et remanet justitia.

4 Lux oritur in tenebris,
Et emicat perspicua
Habet in ejus oculis
Sedem misericordia.
5 Vir justus dabit mutuo,
Res agit ex officio.

6 Certs non talis decidet
Vigebit sed perpetuo.
7 Rumores malos negliget
Pio securus animo.
8 Cor firmum, timor exulat
Hostes quòd pressos Videat.

9 Dispersit dedit largiter
Æterna stat justitia.

Et

Et cornu elevabitur
Malorum cum invidia.
10 Immio frendebit dentibus
Mox periturus impius.

PSALM. CXIII.

QUi Deum ſervi colitis,
Illum laudate canticis
Deinceps, & in ſœculum:
3 Sol unde clarus oritur,
Donec curſu revertitur,
Sit nomen ejus ſplendidum,

4 Cunctis Jehova gentibus
Regnis terrarum omnibus
Et cœlo ſupereminet.
5 Quis Deo ſeſe conferat?
Deo qui altè habitat?
Rex, cœli throno inſidet.

6 Mirè ſe Deus deprimit
Ad infima dum perſpicit
In cœlo ſimul & terrâ.
7 Preſſo ſuccurrit properè,
Et erigit è pulvere,
Motus miſericordiâ.

8 Ad

8 Ad majestatem elevat
Et facit ut consideat
Cum populi ingenuis.
9 Quæ sterilis familiâ,
Sedet mater lætissima.
Allelu-iah cantabitis

PSALM. CXIV.

1 CVm limitem deseruit
Jacob Ægyptium,
Et cum servile Israel
Liquit hospitium:

2 Tum Juda Sanctuarium
Jehovæ audiit,
Et Israel Dominium
Supremi subiit.

3 Quod mare videns junceũ
Metu resiliit.
Jordanis unda sentiens
Retrorsum abiit.

4 Montes instar Arietum
Dare tripudium
Cœpêre, colles humiles
Ut agni ovium.

5 Quâ mare vi perterritum
Fugiſti inſolens ?
Quâ motus es potentia
Jordan reſiliens ?

6 Quis montes in tripudium
Inſtar Arietum,
Colles ſalire, compulit,
Ut Agnos Ovium ?

7 Tremiſce Tellus impotens
Præſente Domino ;
Coram Jacobi præſide
Tu contremiſcito.

8 Nam Petras hic in fluidum
Convertit laticem,
Et in Aquarum gurgites
Horrentem ſilicem.

PSALM. CXVII.

1 O Gentes omnes undique
Laudate Dominum
Illum laudate populi,
Per orbis ambitum.

2 Nam

2 Nam ingens est Hominibus
Illius Bonitas.
Et in æterna secula
Jehovæ veritas.

3 Sit laus Trin-uni Domino
Honor, & gloria,
Ab universo populo
Per cuncta secula.

Pars 5a. PSALM. CXIX.

1 LEgum tuarum semitam
Me doce Domine:
Ad usque vitæ terminum
In hâc me dirige.

2 Legis tuæ speritiam
Concede famulo,
Et exercebo spiritum,
In ejus studio.

3 O Deus, quicquid præcipis
Fac hoc percipiam;
Ut totum in hoc studium
Votumque habeam.

4 Tuas ne leges violem,
Eſt votum vnicum:
A turpis lucri ſtudio
Avertas animum.

5 Averte meos oculos
Ne vanum videant,
Vitam & lucem greſſibus
Mandata præbeant.

6 Verbi ſacrum eloquium
Confirma famulo:
Te ſolum ſemper recolo,
Te ſolum metuo.

7 A ſannis & opprobrio
Me ſemper vindica;
Sunt tua in perpetuum
Iuſta iudicia.

8 Amaui corde intimo
Mandata cœlica;
Legis tuæ inſtitiâ
Servum vivifica.

1 COrde reficimur
Eo quod dicitur
Domum Jehovæ petimus
2 Quod figimus pedem
In te Hierusalem
3 Urbs quæ constructa pulchrius.

4 Simul confluxerant.
Et huc ascenderant
Dilectæ Tribus Domini
Ut testimonium
Dent, & elogium
Omnipotentis nomini.

5 Nam ibi ponitur
Et constituitur
Thronus juris Davidici,
6 Pacem expetite
In Hierosolimæ
Muris, fautores singuli.

7 Sit pax palatiis
Et in tentoriis,
8 Nam sociorum gratiâ.
Et delectissimi
Ob templum Domini
Læta precabor omnia.

PSALM. CXXIII.

1 LEvavi oculos
Ad te ô Domine,
Qui cœli culmen habitas
In claro lumine.

2 Herorum digitos
Ut notant famuli,
Aut ancillarum Dominam
Sequuntur oculi:

3 Sic ad te flectimus
Obtutum seduli,
Dum miserendo liberas
A fastu Impii.

4 Esto propitius
Salvator optime.
Et miserere quæsumus
Despectæ animæ:

5 Quæ sannis divitum
Exposta languefit,
Et superborum satura
Contemptu ingemit.

Psalm.

PSALM. CXXVIII.

1 BEatus Dominum
Timore prosequens
Et gressus in cœlestibus
Mandatis dirigens.

2 Laborem manuum
Tuarum comedes,
Et fortunarum cumulum
Adauctum senties.

3 Ut domum extimam
Venustat botrubus
Vitis: sic partes intimas
Uxor virtutibus.

4 Mensam circumdabit
Natorum circulus.
Ut Olivarum plantulæ
Agrorum ambitus.

5 Sic prosperabitur
Vir timens Dominum,
Totius vitæ transiget
Felix curriculum.

6 E Sion Dominus
Te dabit ſoſpitem ;
Bonorum te Jeruſalem
Reddet participem.

7 Ut pace Iſrael
Fruaris ſuaviter,
Natos natorum intuens,
Felices jugitèr.

PSALM. CXXXI.

1 NOn unquam mihi Domine
Inflatus animus.
Nec grandi Supercilio
Elatus oculus

2 Nec alè greſſum ſuſtuli
In rebus arduis :
Sed ablactato puero
Incedo ſimilis:

3 Ceu puſns infans ubere
Repreſſi animum :
Adeo pende Iſrael,
Nunc & in ſæculum.

Pſalm. CXXXIII.

1 ECce quàm bonum, commodum
Et quàm eſt ſplendidum,
Fratres cùm ſtrictè teneant
Amoris vinculum.

2 Ut balſamum, quod capiti
Aaronis funditur,
Per barbam, inde veſtium
Oras allabitur.

3 Ut ros è ſacris montibus
Diſtillans ſuavitèr
In hoc ſalus, à Domino,
Et vita jugitèr.

IDEM.

1 ECce quàm commodum,
Et bonum fratribus;
Si mutuis cohabitent
Conjuncti cordibus.

2 Eſt

2 Est compar oleo
Aaronis pistico ,
Quod summo fusum vertice,
Rore nardifluo,

3 Perfudit integram
Barbam; hinc pendulas
Descendit vestis imbuens
Odore fimbrias.

4 Aut monti Hermonis
Qui crebris alluit
Montes Sionis imbribus.
Et pingues efficit.

5 Hic dat Omnipotens
Bonorum cumulum ,
Et vitæ tandem tribuit
Æternæ præmium.

PSALM. CXXXVII.

1 AD fluvios in Babilon
Mæsti ploravimus,
Dum montem Dei (O Sion)
Te memoravimus.

2 Hic tenuêre Salices
Lugentes citharas,
Et gemibundas latices
Sensêre voculas.

3 Qui nos captivos duxerant
Petebant cantica,
Ut olim quando steterant
Sionis mænia.

4 Quis autem voces Musicas
Proferre potuit,
Ubi Jehovæ sanctitas
Procul evanuit?

5 Quin terræ natalitiæ
Si non meminero
Et (Salem) te lætitiæ
Caput posuero:

6 Ne digitus tunc calleat
Lyram vel tympanum,
Palato & adhæreat
Loquelæ organum.

7 En Edomæi clamitant:
Vastate moenia,

Vaſtate rurſus iterant,
Cernamus rudera.

8 Beatus qui nequitiæ
Ultor advenerit
Babelis, & lœtitiæ
Cauſas ademerit

6 Beatus qui prehenderit
Eorum paruulos,
Ad duras & alliſerit
Petras articulos.

PSALM. CXLVIII.

LAudate cœlites
Jehovam canticis,
Ejuſque milites
Choris angelicis;
Sol jugiter
Et lucida
Cœli ſidera
Illumque æther.

Et nubis ætheris
Laudate gloriam

Jehovæ nominis,
Qui mundi fabricam
Creavit
Et decreto
Oris cælico
Firmaverit.

Et vos terrestria
Mare, & abyssi,
Cete immania,
Pisces æquorei,
Et procellæ
Nix, & ignes
Illum grandines
Collaudate.

Jehovam arbores
Laudent fructiferæ,
Cedrique & montes,
Omnesq; bestiæ,
Et omnia
Reptilia
Volatilia
Et jumenta.

Terrarum judices,
Et reges gentium,

Senes & juvenes.
Laudate Dominum:
Nam editum
Nomen ſupra
Altum æthera
In ſæculum.

Et cornu efferet
Iſraelitarum
Et famam evehet
Eorum omnium
Qui amant Iah
Et propinqui
Pſallent angeli
Allelu-jah.

PSALM. ultimus.

LAudate gentes Dominum
In Sanctuario;
In Sanctis ejus dicite
Laudes Pſalterio.

In ſono tubæ pſallite
Choris, & tympano,
In Cymbalis ſonantibus
Chordis, & organo.

Alleluiah

Allelu-jah cantabimus
In voce jubili.
Et laudet omnis ſpiritus
Virtutem Domini.

LAMENTATIO.

IN te confido Domine
Exaudi me dum clamito
Ad peccatorem reſpice
Sed pietatis oculo.
Ecce quam ſemper doleat
Miſer peccata ingemens
Heu pœnas ullas ſubeat
Tibi placere cupiens?

Non ſic, non ſic, efficias,
Tu pcecatores corrigis,
Quos ſi contritos videas
Eorum voto annuis.
Exaudi vocem ſupplicis,
Crimen horrendum ablue,
Fons tui, Chriſte, ſanguinis
Nullo areſcit tempore.

Ad me, O Deus, propera,
Infunde mihi gratiam,

Ut

Ut cum hæc vita lubrica
  Volabit, cœlo maneam
Quo regnas coætaneus
  Patri, qui te huc miſerat,
Et chorus tibi cœlicus
  Æternos hymnos geminat.

FINIS.

